

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Enjana a Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Nepříjemnosti s 900. kontaktní zprávou

od Bernadette Brandové

Bermunda byla toho názoru, že problémy při aktuální korektuře 900. kontaktní zprávy by měly být zaznamenány a že by vzniklý záznam měl být umístěn před znění zprávy. Na základě jejího návrhu tedy vznikl následující text:

Dopoledne, 7. listopadu 2024, mi Billy přinesl flash disk, na němž byla uložena 900. kontaktní zpráva, na které pracoval celý týden, jelikož měl velké problémy již při jejím vyvolávání – to proto, že opakovaně mizely celé části textu i jednotlivá slova, věty byly různě zpřeházené anebo byla slova prostoupena čísly či interpunkčními znaménky, což musel namáhavě korigovat. Když mi tedy vtiskl do ruky ten flash disk s kontaktní zprávou, abych ji předběžně zkorigovala, tak podotkl, že mám dávat pozor, protože některé části textu se mohou eventuálně objevovat opakovaně nebo mohou být posunuté, přičemž mohou navíc chybět slova a části vět. Tuto věc mi vysvětlil nejen kvůli zkušenosti, že se takovéto věci při vyvolávání kontaktních zpráv pravidelně odehrávají, ale i proto, že tentokrát měl při vyvolávání kontaktního rozhovoru obzvláště velké problémy. Věci, které se objevily, přesahovaly běžný rámec událostí, které mu stále ztěžují život, když píše na svém počítači – to mi opakovaně vyprávěl od doby, kdy na aktuální zprávě začal pracovat.

Ten flash disk jsem tedy přijala a začala ihned s korekturou – a již brzy jsem zjistila, že skutečně zjevně chyběla některá slova a že byly celé věty zpřeházené, takže již neudávaly správný smysl. Mimoto jsem narážela na stejné části textu, které byly rozseté po celé zprávě. Dvakrát se jednalo vždy o 4 řádky a ve třetím případě to byly necelé 2 strany. Tyto textové části, jež se doslovně opakovaly, jsem označila, jako obvykle, červeně a dvakrát je přeškrtnla. Jak mám ve zvyku, pokoušela jsem se očividně chybějící slova nahradit takovými, která by větu činila pochopitelnou a logickou, přičemž se samozřejmě jedná jen o mé návrhy, které Billy při korektorské kontrole nahrazuje, pokud nejsou vhodné, resp. pokud neodpovídají skutečným rozhovoru. Také věty, jež byly zpřeházené, jsem se pokusila uspořádat tak, aby podle mého názoru dávaly smysl a začaly být čitelné. Jelikož mohu korektury provádět na počítači

a nemusím pracovat s papírovým výtiskem, označuji své korektorské návrhy, chybná slova, zdvojené textové pasáže a na špatném místě stojící větné části červeně a škrťám je, dokonce i když se jedná pouze o jednotlivá písmena, čísla nebo interpunkční znaménka.

Po dokončené práci jsem Billymu flash disk se zkorigovaným souborem předala zpět, aby mohl mé korektury zkontrolovat a v případě nutnosti poopravit. Za normálních okolností mi upravený soubor dává zase zpátky a já vše zkontroluji ještě jednou, dříve než práci přepošlu dále Christianovi a Daniele, dvěma hlavním korektorům.

Tentokrát bylo ale vše jinak. Ještě během mé kontroly upraveného souboru, do nějž Billy vložil velmi mnoho jednotlivých slov a celých textových částí označených zeleně, mi zavolal a prohlásil, že mám svoji práci přerušit, protože Quetzal zjistil, že v textu s proběhlým rozhovorem chybějí celé pasáže a že se zastaví, aby Billymu při korektuře pomohl. O dva dny později, 9. listopadu, jsem od Billyho dostala korektury zase zpět, s prosbou, abych při kontrole byla pozorná, poněvadž je možné, že se některé textové části mohou stále ještě objevovat zdvojeně a že mohou být věty překroucené, přičemž on své korektury jako obvykle zapsal do souboru zelenou barvou.

To, co mě očekávalo, mne skutečně přivedlo skoro na pokraj zoufalství, neboť jsem konstatovala, že provedené korektury byly částečně opět vráceny zpět, ba co víc, že původně červeně označené a dvojitě přeškrtnuté textové části byly sice ještě na svém místě, avšak tentokrát nebyly červené, ani přeškrtnuté, nýbrž napsané černě a tučně! Jelikož jsem si uvědomovala naléhavost této práce, tak jsem soubor kontrolovala až do brzkých ranních hodin, ale kolem 2.30 hod. jsem hodila flintu do žita, protože tahle věc začala být pro mě příliš hloupá a otravná. Dříve než jsem se stáhla do ústraní, jsem ale přešla ještě jednou do domu a tu mě před domovními dveřmi odchytl Billy s neblahou zvěstí, že můžu s kontrolní prací přestat, protože musí vše ještě jednou od základu a nanovo vyvolat a zkontrolovat, jelikož je rozsah chyb výrazně větší, než bylo původně možno rozpoznat. Vysvětlil mi, že od 1.30 jsou u něj Quetzal, Bermunda, Enjana a Florena a že ho při práci podporují a pomáhají mu.

O nedělním poledni mi Billy vyprávěl, že na kontaktní zprávě pracovali až do 6.30 hod. a že s ní stále ještě nejsou hotovi. Uvedl, že na ní teď ale bude pracovat dále sám a pokusí se ji dokončit. V pondělí, 11.11. 2024, jsem pak dostala soubor zpět, s poznámkou, že nyní je vše zkontrolováno a doplněno a že by vše muselo být v pořádku, přičemž je nutno už jen zkorigovat zeleně označená slova, věty a části textu. Mezitím jsem ale začala být nedůvěřivá, a proto jsem se odhodlala, že pro jistotu ještě jednou důkladně, slovo od slova, projdu celou zprávu, a ejhle, nemýlila jsem se, jelikož se znovu ukázalo, že chyby, které jsem od počátku označila červeně, ve zprávě stále ještě jsou, a proto jsem je přirozeně opět označila červeně a dvojitě přeškrtnula, dříve než jsem kontaktní zprávu opět předala Billymu na kontrolu. Tentokrát, na třetí pokus, se skutečně zdálo, že se věc povedla, neboť všechny ty červené i zelené korektury byly stále ještě přítomny a zdvojené textové pasáže, kvůli nimž všechny ty nepříjemnosti začaly, se v textu už nenacházely. Na celém tomto příběhu je navíc zajímavé, že celkový rozsah zprávy zůstával po celou dobu stále stejný, což znamená, že ty části a textové pasáže, které se ze zprávy odstranily, přesně odpovídaly rozsahu těch zdvojených částí textu. Po více než 6 dnech náročné, únavné a vyčerpávající práce dospěla kontaktní zpráva konečně tak daleko, že jsem ji mohla předat dále Christianovi a Daniele.

Ale co se nestalo! Mezitím bylo z nezjistitelných důvodů poškozeno internetové spojení s vozovnou, které tedy vypadlo, a od poledne, 12. 11. 2024, je veškeré připojení k internetu očividně na delší dobu přerušeno!

Devítistý kontakt

Středa, 30. října 2024, 8.23 hod.

Enjana Buď pozdraven, milý příteli, ale je mi trochu trapné, že sem dnes přicházím, aniž bych se předtím u tebe informovala, zda ti přijde má návštěva vhod, nicméně mám nutkání ...

Billy ... nedělej si kvůli tomu starosti, neboť mně vždycky vyhovuje, když sem přijde někdo od vás. Copak tě sem tedy přivádí?

Enjana Jde o to – a to je skutečně soukromé –, že ... Asi za 30 minut sem chce přijít ještě i Quetzal.

Billy Dobrá, pak bude čas jistě dostačovat k tomu, abychom to vše vyjasnili, a já k tomu musím povědět následující: ...

Enjana Vřelé díky za tvé pochopení. ...

Billy Tak tomu právě je, a to člověk nemůže jednoduše změnit. Pak tedy ...

Enjana To je mi velmi nápomocné, a tak ...

Billy Ano, ale to se nedá prostě změnit, jelikož ... Krom toho ...

Enjana Tak tomu skutečně je, a můžeš si být jist mým díkem za to, jak jsi mi poradil. Avšak nyní chci odejít, poněvadž Quetzal na sebe nenechá čekat, jeho dochvilnost je mi známá. Pak tedy na shledanou, milý příteli, přičemž ale nechci opomenout zmínit, že tě v příštích dnech navštíví Florena a Bermunda a mají ti o něčem referovat. Na shledanou, Eduarde, můj příteli.

Billy To jsem tedy napjatý, o čem musí Bermunda poreferovat.

Enjana Vždyť víš, co jste spolu viděli, a s tím se Bermunda nedokáže vypořádat. Hovořila o tom se mnou, s Florena a také s Quetzal a vysvětlila nám, že ji to, co pozorovala, zatěžuje a že neví, jak má to vše strávit. A jelikož jsi zběhlý v ... Proto jsme jí poradili, aby o tom hovořila s tebou.

Billy Rád si s ní promluví. Skutečně není snadné vidět takovéto události, a že si přesně je Netanjahu přeje, aby mohl realizovat své bludné představy o genocidě, to je z mého pohledu jednoznačné, neboť v tom, že izraelské vojsko zabíjí z největší části jen ženy a děti – a sice na základě Netanjahuova rozkazu –, se skrývá jádro pudla, jak se lidově říká. Skutečnost, že jsou tedy většinově usmrcovány ženy a děti, zatímco bojovníci Hamásu a Hizballáhu menšinově, zajišťuje, že již nebudou moci být plozeni a přiváděni na svět žádní potomci. Že jsou tedy vražděny velmi četné děti, vyplývá podle mého názoru z ohavného faktu, že nemají dospět, a že tudíž děti mužského pohlaví nemají vyrůst v muže a nebudou se moci chopit zbraně, ani vést válku. Současně nebudou moci vyrůst ani dívky a nebudou moci otěhotnět a rodit potomstvo. Teprve tímto způsobem – krom jiného – nebudou Netanjahuovy bludné představy o genocidě haceny.

Enjana To je vskutku argument, který může být faktickou skutečností, avšak na to jsme nepomýšleli, jelikož tento druh zvrhlostí a intrik je nám cizí, a tudíž se musíme v těchto ohledech ještě velmi hodně učit.

Billy Však ani nejste pozemšťané, a tudíž ani všechny ty četné možnosti jejich způsobů myšlení a z nich plynoucích zřůdností neznáte, zatímco já je naopak vyzkoumávám během celého svého života na základě všemožných zvrhlostí, které si nesčetní pozemšťané dovolují. Krom toho jste tu přece nebyli v době Sfath a v záležitostech zvráceného myšlení a jednání pozemšťanů jste – promiň mi ten výraz – tak nějak »zelenáči«, navzdory svému věku a tomu, že jste tu přítomni po dlouhá léta. A že se všechny ty zvrhlosti zakládají na četných a různorodých formách víry rozličných náboženství a z nich vzniklých sekt, to jste patrně stále ještě nepochopili. A to přesto, že Arlion ...

Enjana ... to vše je nám neznámé, a krom toho víme mnohé věci o tvé osobě pouze z letopisů Sfath, ale o myšlení a jednání pozemšťanů toho příliš mnoho nevíme. Proto před námi ještě stojí úkol se toho velmi mnoho naučit, o což se přece i snažíme, a sice tím, že zkoumáme všechno myslitelné. To pro nás není snadné, jelikož opakovaně zjišťujeme, že jsme se nechali oklamat. – Ale nyní musím skutečně odejít, na shledanou.

Billy Také pravím na shledanou, a skutečně si nedělej starosti a ...

Quetzal To jsem právě ještě zaregistroval, mluvím o tom, že Enjana zrovna odešla. Bud' pozdraven, Eduarde, můj příteli. Ona řekla, co je skutečné, a když nás ve vztahu k tomu, jak rozumíme myšlení a jednání pozemšťanů, nazýváš »zelenáči«, tak to vidíš správně. V těchto věcech se určitě a velmi dobře vyznal můj dědeček, jak vyplývá z jeho letopisů, nicméně v tomto směru existují další letopisy, které nám ještě zůstávají uzavřené a které budeme smět otevřít teprve tehdy, až ...

Billy Ano, právě jste se »minuli«. Ale také tě zdravím, můj příteli, a o tom, co říkáš ve věci těch dalších letopisů, já nic nevím. Jakápak je tvá žádost, že jsi se mnou chtěl bezpodmínečně mluvit a nechtěl jsi počkat až do neděle, na kterou jsme přece byli domluveni, že sem pak opět přijdeš?

Quetzal Začalo být důležité, abys ...

Billy Proti tomu mohu ...

Quetzal Ano, tomu rozumím, nicméně vyplynulo, že ...

Billy Ach tak, to jsem si myslel, ale to potom nebudu chtít sepsat, až budu vyvolávat a zapisovat náš rozhovor, takže dané pasáže nahradím jen trojtečkami. O čem se ale zmiňuješ, to ...

Quetzal To ponechám na tobě, avšak bude možná lepší, když ty ...

Billy ... ano, to si myslím rovněž – uvidím, co půjde udělat. A ohledně toho, co říkáš o těch válečných vůdcích, tak ti jsou všichni bez výjimky choří idiotstvím, velikáštvím, pomstychtivostí a nenávisí, jen s tím rozdílem, že jedni jsou ještě horší než druzí. Je tomu ale skutečně tak, že ten klaun Zelenskyj je velmi zlým a zhoubným válečným fanatikem, který dokonce v tomto ohledu toho senilního amerického prezidenta Bidena dalece překonává a nepřeje si za žádných okolností mír. Jeho válečný fanatismus mu nedovoluje normálně myslet, přičemž myslí tak jako tak pouze zdánlivě, jelikož je v zajetí náboženských pout – tentokrát právě těch židovských, zatímco u Hitlera byla jaksi křesťanská a esoterická. Sfath tehdy zjistil, že se Adolf Hitler zásadní měrou držel zpátky, pokud šlo o to, jaká byla jeho skutečná víra, a tak fakticky nikdo nevěděl, čemu vlastně skutečně věřil. Sfath mi tehdy říkal, že jeho skutečná víra měla křesťansko-esoterický a pověřivý charakter, kvůli čemuž také podporoval esoterické a čarodějnické bludy, jimiž šílenci a pomatenci v jeho »esoterickém oddílu« trpěli a které pěstovali, a podporoval také »výzkumy«, které dotýčnají, kteří se honili za záhadami, provozovali po celém světě. Že kvůli těmto nesmyslům přicházeli lidé i o život, to bylo všem těm šilencům naprosto lhostejné, a tyto jejich nesmysly se vztahovaly i na takzvané spirituálno, jímž je přece mylně míněn »duch«, který přece ve skutečnosti neexistuje, jelikož tento pojem je naprosto chybný proto, že energie, která člověka oživuje, je životní energií Tvoření, jež oživuje všechny rody a druhy životních forem ve zvířecí a rostlinné říši. Pojem »duch« – jak se z důvodu nepochopení Tvořivá životní energie mylně nazývá – pochází z obměněného indogermánského pojmu »gheis«, jehož původní významy jsou »být naštván«, »být zděšen«, »být vyděšen«, »být rozčilen«, »obávat se«, »být dojat/uchvácen« nebo »chvět se / děsit se«. Tím je tedy vyjadřována také nálada a elán, resp. nadšení a rozpoložení člověka.

Pojem »duch« ovšem vlastně původně pochází ze starořečtiny a vyjadřuje svou podobou Tvořivou životní energii člověka, a sice pojmem »pneuma«. Latinsky se duch nazývá »spiritus« a hebrejsky »ruach«, arabsky pak »rüh«. V angličtině je potom ještě nazýván »mind« a »spirit« a ve francouzštině

»esprit«. V zásadě se jedná o nejednotný pojem, jenž se používá ve filozofii, teologii, psychologii a každodenní mluvě.

Avšak obecně náleží pojem »duch« k esoterice, přičemž pojem »spirituální« v sobě nese jaksi něco iracionálního, záhadného, čemu mohou údajně rozumět pouze »zasvěcenci«; z hlediska praktického užítu má ale pojem »duch« spíše jen ryze teoretickou povahu. Pak mi byla zaslána tato otázka zde s prosbou, abych ti ji přednesl a abys na ni, prosím, odpověděl, avšak to mohu učinit i sám; jedná se o to, co znamenají pojmy **animus**, popř. **anima** a **jin** a **jang**. Tyto pojmy vlastně pocházejí od C. G. Junga, který pojmem »anima« označoval takzvanou »duši« člověka, přičemž v tomto ohledu vymyslel rozdíl mezi ženským a mužským. Z jeho »poznatků« tedy plyne, že **anima** má představovat nevědomou mužskou stránku ženy, zatímco **animus** nevědomou ženskou stránku muže. Podle C. G. Junga znamenají tedy anima a animus faktory jinopohlavního nevědomí ženy a muže.

A když teď vysvětlím ještě pojmy **jin** a **jang**, tak k nim musím podotknout, že podle čínské filozofie vlastně vyjadřují, že úplně vše na světě se zakládá na protikladech, kterými jsou kupříkladu muž a žena, resp. povahy ženská a mužská, z náboženského hlediska pak nebe a peklo a také země a voda, klid a hektičnost. Jin a jang tvoří základ nauky tradiční čínské medicíny (TCM). Dále nauka jin a jang vypovídá o tom, že vzniká vyrovnaný stav tehdy, když se oba tyto prvky vzájemně perfektně doplňují a udávají tak spolu absolutně dokonalý celek. Vysvětleno jinými slovy udávají 2 energie a síly téhož druhu celek, pokud se vzájemně sloučí. Ale žel se i v čínských naukách – jako úplně všude na Zemi a již od nepaměti – všechno dělí na černé a bílé, resp. na ženské a mužské, přičemž to ženské se znázorňuje černou barvou a to mužské barvou bílou, jak to ukazuje i znak jin a jang. Ona ženská, černá stránka je zřejmě považována za špatnost, negativnost, smutek a temnotu, avšak rovněž za měkkou, spočívající a počínající (přijímající), zatímco barva bílá, resp. ta druhá strana, znázorňuje mužnost, dobro, pozitivno a veselost a také světlo, resp. jasnost, teplo a aktivní dávání. Myslím si, že tím jsou tyto otázky řádně zodpovězeny. Ale mám k tomu dotaz: Chceš k tomu ještě něco vysvětlit, nebo eventuálně něco zpochybnit?

Quetzal K tomu se nemohu vyjádřit, jelikož o tom, o čem jsi hovořil, nemám vůbec znalosti. Tento C. G. Jung, o němž jsi mluvil – kým byl tento muž a jaké je nebo bylo jeho působení?

Billy Jmenoval se Carl Gustav Jung, zemřel roku 1961 a byl to psychiatr. Náhodou jsem se s ním seznámil v Burghölzli v Curychu, kde měl tehdy on zrovna něco na práci – tehdy jsem byl ještě chlapec, když jsem byl s matkou na návštěvě v Domově Mathildy Escherové, kde bylo pečováno o Verenu, moji sestru, která trpěla nejtěžším druhem postižení, přičemž já jsem mezitím sešel dolů do Burghölzli, protože jsem byl velmi zvědavý, co se v téhle »cvokárně«, jak se říkalo, dělo a odehrávalo. Jedná se o »ústav pro choromyslné«, tedy právě o »cvokárnu«, jak se to ústavní psychiatrické zařízení Burghölzli nazývalo, v němž jsem roku 1980 měl jednou navštívit pana – ach – – zapomněl jsem jeho jméno (...) – a opět jej z tohoto »blázince« dostat, protože v Německu u své přítelkyně ztratil nervy, resp. se pomátl a byl odsunut do Švýcarska, do Burghölzli. Ten byl potom jednou na návštěvě tady ve Středisku, což bylo ale jistě už před 30 nebo více lety. Ted' si vybavuji, že asi před 6 měsíci znovu telefonoval a chce sem ještě jednou přijít. Tomu je také už určitě 80 let nebo tak a je zhruba stejně starý jako Judy Reedová z USA, která mi v Teheránu/Persii přišla jméno »Billy«, a já jsem se seznámil s Šáhanšáhem, resp. králem králů, jak se sám nazýval, Muhammadem Rezá Pahlavím, načež jsem odešel do Západního Pákistánu a následně do Indie, kde jsem se seznámil na Gurgoanroad, poblíž Mehrauli, v ášramu Ašóka, s indickým prezidentem, Dr. Rádhakrišnanem, když byl přítomen tomu, jak na mě bylo vystřeleno, a já byl zasažen do levé paže. Všechny tyhle vzpomínky mi náhle tanou na mysli jako ve filmovém sledu, stejně jako to, že jsem tam chytal hady, jako např. jednu černou dvoumetrovou kobru, kterou jsem si vzal s sebou domů do Švýcarska a potom jsem ji daroval na Curyšském hlavním nádraží telefonistce Heidi Näfové. A že jsem velbloudům ořezával špičáky, to mi také ještě přichází na mysl, to jsem totiž dělal rovněž, neboť jsem přece musel vydělávat peníze, abych mohl žít.

Quetzal Vždyť jsi byl již od mládí člověkem, který dělal všechny možné práce, které bylo nutno provádět, a tak tomu zůstávalo, patrně ve stovkách případů, po celý tvůj život. To psal již můj dědeček Sfath ve svých letopisech s tím, že tyto pracovní aktivity budou prostupovat celým tvým životem. Z jeho letopisů také vím, že ses již ve svém raném mládí zabýval neobyčejně mnoha různými pracemi.

Billy To souhlasí, a také se to prolínalo celým mým životem, a proto jsem se stal takzvaným všeučím.

Quetzal Všeučím?

Billy Ano, ale počkej, tady v počítači bude jistě napsán nějaký popis, který vyjadřuje, jak je nutno tomuto slovu rozumět. Moment ..., ... ano tady, zde si to můžeš sám přečíst, jelikož tady se to říká ...

»Všeučím; obratná mužská osoba s mnohostrannými zájmy, která disponuje znalostmi a schopnostmi v četných oblastech a také je používá.«

Quetzal ... Tak tě můj dědeček ve svých letopisech i popisoval, ovšem tehdy jsi byl ještě ...

Billy ... ano, tehdy jsem byl přece ještě chlapec, zelenáč. A k tomu, co tu píšou: To platí i pro ženy, kterým se ale tyto schopnosti zase nepříznávají, nicméně jsem poznal takové, které byly skutečně všeučímky. Naše ženy tady ve FIGU například pilně spolupracovaly při budování Střediska, přičemž dokonce pracovaly s krumpáči i lopatami a vykopávaly příkopy na elektrická vedení. Vše bylo skutečně tak, ale nyní se nevyhnu tomu, abych pověděl, že se mě lidé ustavičně ptají na budoucnost a na to, co bude přinášet. Tuhle jsem byl opět dotázán z Německa na to, co se bude na politické úrovni odehrávat v Americe i všude jinde. Ale k tomu toho vlastně nechci říkat mnoho, jelikož by to nebylo dobré. Mohu však zmínit, že v Německu dojde již v nejbližší době k obrovským politickým nesvárům a vláda se ocitne v neradostné situaci, při níž se částečně rozpadne. Politické strany jsou mezi sebou natolik nejednotné, že bude na pořadu dne rušení určitých z nich, jakož i to, že se budou objevovat vnitrostranické intriky, které budou mít za následek rozbroje a sesazení některých vládnoucích činitelů. A co se Ameriky týče, tak všechno nastane a proběhne jinak, než se demokrati domnívají a než doufají, jelikož výsledek voleb bude naprosto odlišný a přinese pravý opak toho, na čem se bude pracovat pomocí volebních darů v miliardové výši. Posílí se totiž opět onen starý faktor, který opět nanovo povede vládu a který bude mírnější než faktor nový, v nějž jsou vkládány naděje. Ten nový faktor by vyvolal netušenou katastrofu, jež by zhoubně působila na celém světě, zatímco onen starý faktor toto nezpůsobí, avšak přesto bude zlý. Věci se tedy seběhnou tak, že ... A to je pro Ameriku a celý svět lepší, neboť kdyby ... To je nutno povědět, a tak se věci žel odehrají, jak jsem to právě viděl a zažil se Sfath, tedy ohledně toho, že ... Demokraté a mnozí lidé v cizích státech budou pak sice otřesení, avšak to, co se zběhne, bude menším zlem, nicméně přesto to začne být silná káva. A různí lidé v cizích státech, kteří stranně a zaujatě podporují tu horší stranu, budou lživě měnit svůj »názor« a budou se náhle pokrytecky »bratříčkovat« s vítěznou stranou. Totiž tehdy, až ...

Quetzal To bys neměl zveřejnit.

Billy V té pasáži napíšu právě trojtečky, neboť i v psaní – a to chci říci, ačkoliv to zní velkášsky – jsem poněkud zběhlý, jako jsem byl již od doby svého mládí. –

Quetzal Velmi mě láká s tebou navštívit některé lokality tvých dřívějších činností, samozřejmě v časových skocích, abych mohl přímo na místě spoluzažít, resp. sledovat, co jsi zažíval ty. Zejména by mne zajímaly mnohé pozoruhodnosti, které se udály, když jsi pracoval jako noční hlídač, a právě tak mě zajímá i tvá dřívější práce, když jsi čas od času – vedle své profese nočního hlídače – prováděl finanční transporty a ochranu osob. Zajímá mne také, jak jsi rýžoval z jedné řeky zlaté kamínky, a to bych chtěl s tebou – bude-li to možné – podniknout. Dále mě velmi zajímá i to, jak jsi jen s jednou paží přeplaval jezero z obce Fällanden až do jezera Greifensee na protilehlé straně a pak zase zpátky, jak jsi mi jednou říkal. Chtěl bych také vidět tvé úkolové práce, které jsi přece prováděl jako samostatný pracovník

a v jejichž rámci jsi budoval kanalizace a čistil olejové nádrže. Skutečně bych si tímto způsobem mohl udělat skutečný dojem o tom, jak jsi z pracovního hlediska vedl svůj život.

Billy To můžeme podniknout, až si k tomu jednou najdeš čas.

Quetzal Ten si najdu.

Billy Dobrá, jsem k tomu kdykoliv k dispozici. Jednoduše mi dej vědět, až budeš moci.

Quetzal Pokud jde o některé věci, které jsi mi říkal při našich rozhovorech o tom, že jsi byl s mým dědečkem v minulých dobách na tamních místech, jako u jezera Titicaca před více než 3000 lety, potom i na Dálném východě, kde ... umělý ostrov Seranok ...

Billy To ale při vyvolávání našeho rozhovoru nebudu moci sepsat, ale budu muset tu pasáž nahradit trojtečkami, neboť já jsem tehdy Sfath slíbil, když jsme »šmejčili« v minulosti, že budu mlčet o tom, co skutečně bylo. Nemám naše paleontology, kteří se přece vědecky zabývají říší vyšších a nižších zvířat a také říší ostatních samostatně se pohybujících živočichů a říší rostlinnou, ovlivňovat tím, že bych jim řekl, co skutečně bylo – a právě tak nemám ovlivňovat ani geology, kteří se zaobírají horninami minulých epoch Země, jakož ale i pravěkým životem zvířectva a rostlinstva atd. To se vztahuje i na archeology a prehistoriky, kteří se prakticky výhradně zabývají pozůstatky pozemšťanů, neboť i před nimi mám mlčet a nemám jim nic říkat, stejně jako ani paleontologům. A to mimo jiné proto, že ti tak jako tak tvrdí, že všechno vědí lépe, a beztak by mne osočovali z fantazírování, nebo dokonce ze lhaní. Vždyť to se skutečně i prokázalo, když jsem Gloorovi – o němž jsem ti přece vyprávěl – řekl, že Charles Darwin vystavěl svoji teorii o původu člověka z opice na podvodu. Velmi čteným archeologům, prehistorikům a paleontologům stoupl jejich studium do hlavy, a tudíž jejich profesní víra – kromě té náboženské – nepřipouští, že skutečnost a celá faktická pravda vypadaly jinak, než jak sami na základě svých domněnek a fantazií vykládají. Okolnost, že na Zemi, v její dřívější živočišné a rostlinné říši, existovaly životní formy, které si paleontologové nedokážou ani představit ani vykreslit ve své fantazii, jim už vůbec nejde do hlavy, jelikož mnozí věří, že spolklí nejen všechnu moudrost, ale i znalosti o kompletní historii pravěké fauny a flóry. Přitom dokonce ani nevědí – stejně jako ani evoluční teoretikové –, jak pozemská historie skutečně probíhala, především pokud šlo o vznik Země a jejich živočichů, poněvadž jejich tvrzení se zakládají toliko na domněnkách a spekulacích, které souhlasí jen částečně, jako kupříkladu i v případě toho obřího asteroidu, který před milióny lety vyvolal celosvětovou katastrofu. Také staré a velmi staré kultury bývají, navzdory faktickým skutečnostem, chybně datovány a jsou jim přibásňována tvrzení, jež jsou vskutku jen vycucaná z prstu a slátaná obrazotvorností. Totéž platí i ohledně všech rodů a druhů živočichů, neboť mnohé věci jsou skutečně z velké části líčeny chybně, jako i ti živočichové, kteří v určitých dobách poprvé vzešli nebo opět vymizeli, jelikož vymřeli atd. Totéž platí i o nejrůznějších rodech (Gattungen) zvířectva a rostlinstva, které lidé ze Země nazývají rody (Geschlechter)¹ a které se v důsledku míšení s cizími formami proměňovaly, takže z nich vzcházely četné druhy, v důsledku čehož se v běhu času stále znovu utvářeli noví příslušníci fauny a flóry, tedy nové formy vyšších i nižších zvířat a samostatně se pohybujících tvorů. Právě tak se vyvíjely i nové rostliny, a sice od nejdrobnějších mechů a například od dnes známé nejdrobnější květové rostliny (která je mnohem menší než špendlíková hlavička) jménem trpasličí vodní lilie, která má velikost od 0,1 do 0,2 milimetru, až po naprosto nejmohutnější strom, jakým je dnešní sekvojovec obrovský (*Sequoiadendron giganteum*), jenž může dosahovat výšky až 130, nebo dokonce 150 metrů. Dlužno zmínit také sekvoji vždyzelenou (*Sequoia sempervirens*), která roste v USA v Národním parku Redwood a dosahuje výšky až 100 a více metrů. Toto jsou právěké mamutí stromy, které lze ale najít ještě i dnes.

---

1 Jedná se o rozdíl mezi německými pojmy »Gattung« a »Geschlecht«, které jsou oba v češtině překládány v tomto smyslu jako »rod«; pozn. překl.

Byl ovšem nalezen ještě i jeden další pravěký strom, a sice Wolemie vznešená. Ta ještě roste na jednom tajném místě v Austrálii, kde lze najít asi 100 takovýchto stromů. Tajné místo je to proto, že je nutno se obávat, že z těchto stromů budou chtít profitovat šílenci tak, že z nich vyloupí semena a budou chtít zbohatnout jejich prodejem atd. Wolemie vznešená – která může dosahovat výšky 15 až 20 metrů – představuje krajně vzácný druh koniferů², který byl po dlouhou dobu považován za vymřelý a který asi před 100 milióny lety utvářel celé lesy. Tato Wolemie vznešená (*Wollemia nobilis*) se nazývá též metasekvojí čínskou (*Metasequoia glyptostroboides*) a metasekvojí tisovcovitou.

A co chci ještě povědět: Ta primitivní technika, která dnes na Zemi existuje a o níž si pozemšťané myslí, že je ve smyslu tohoto technologického pobláznění cenná pro pokrok, vede pouze k tomu, že lidé pomalu, ale jistě zakrňují a otupují. Podle mého názoru proběhl pokrok v technice, a všech s ní souvisejících věcech, příliš rychle a brzy, neboť si na něm lidstvo vytvořilo nevídanou závislost, které propadají už malé děti a která se později zvrhne natolik, že lidé bez nejmodernějších výdobytků už nebudou schopni žít. Všechny ty futuristické věci, které se v tomto ohledu na celém světě již objevují, byly vynalezeny a rozšířeny po světě příliš brzy.

Quetzal To posuzuješ naprosto správně, jelikož všechna ta technika, která dnes existuje, jakož i všechno to, co se dnes používá, předběhlo dobu i pochopení pozemšťanů o 1600 až 2000 let, a sice vždy podle toho, o co konkrétně se jedná. Z toho důvodu pozemšťané v současnosti ještě nedokážou na základě svého rozumu a úsudku se vším futuristickým, co bylo vynalezeno a co jim bylo dáno k dispozici, správně, prospěšně a soudně zacházet, ani to nejsou schopni v tomto smyslu používat a spotřebovávat, neboť způsoby, jakými tak činí, jsou herní, nevážné, nedbalé, nevšímavé, pohodlné, zhýčkané a hloupé.

Billy Jen to vyslov, tedy že to vše je ohlupující a otupující a že to také vede k nedostatečnému pohybu, pohodlnosti, ledabylosti, lenivosti a desinteresovanosti atd. Tak se věci mají i se samostatným myšlením, které stále více upadá do víry v nějakou vyšší moc, a tedy v nějakého imaginárního Boha, neboť mnozí lidé krom jiného sice vystupují z církví a vzdalují se od nich – kvůli čemuž se počty věřících v kostelech, chrámech, mešitách a ostatních modlitebnách drasticky snižují –, ale ti, kteří se takto odchyľují a kteří se vzdalují od těchto míst víry, zůstávají věřícími a v imaginární božstvo věří i nadále. Právě jako křesťané věří kromě Boha Otce i v Ježíše Krista, resp. Spasitele; islámští věřící v Alláha; židé v Elohim; zoroastristé v bytost Ahura Mazda; věřící ve voodoo pak v Bondye a Mawu-Lisu; a hinduisté věří v brahma, Dakšu, Hiranjagarbhu a Indiru atd.; a Maorové³ věří v Rangihou a bahaisté⁴ pak v Ulláha, atd.

Blud Boží víry zůstává tedy přesto přítomen a množí se, i když kupř. v křesťanství vystupují ročně statisíce lidí z kostelů, ostatních modliteben, jakož i z uskupení a spolků atd. Krom toho jsou řady bludně věřících v Boha opět plněny potomky, takže se znovu rozrůstají, třebaže počty věřících v domech Páně se snižují. A z toho vyplývá, zvláště v křesťanském světě, že se v určitých dobách – obzvláště o Vánocích, Velikonocích a na svátku Všech svatých – kolem celého světa velmi extrémně rozšiřují věrské kmity, jež jsou silnější než jakékoliv kmity elektrické a jež ovlivňují lidi silně negativně, a to tak, že začínají být – aniž by věděli proč a odkud to plyne – zmatení, rozladění a nesnesitelní, odcizení vnímavosti, nepozorní a agresivní atd., podle čehož pak i reagují. Toto je zvláště výrazné v křesťanstvu, jelikož v těchto dobách je »vysíláno k nebi« nesmírně mnoho modliteb, a to speciálně katolíky, poněvadž ti jsou v bludné náboženské víře zakotveni hlouběji než právě protestantští věřící. Přirozeně že se totéž odehrává i u jiných náboženství a o jejich zvláštních náboženských dnech, nicméně jejich vliv na lidi není až tak škodlivý a markantní, jelikož počty jejich věřících jsou nízké nebo nižší. Podle nejpřesnějších šetření vás, Plejaren, vypovídá tento seznam o tom, že počet křesťanských věřících činí 2 578 000 016 lidí; počet islámských věřících pak 1 636 000 004 lidí, přičemž počet bludných věřících tohoto náboženství velmi

2 **Konifery** jsou menší jehličnaté stromy; pozn. překl.

3 **Maorové** (či také Maoři) jsou původní polynéské obyvatelstvo Nového Zélandu; pozn. překl.

4 **Bahaismus** je největší náboženskou menšinou v Íránu s asi 300.000 věřících; pozn. překl.

rapidně narůstá, a sice kvůli státní podpoře. Hinduismus čítá 1 262 000 009 lidí a buddhismus, jak vidím tady na tomto seznamu, který mi včera přinesla Bermunda, čítá pak 348 203 004 zastánců. Současně zarathuštrismus, resp. zoroastrismus vykazuje právě 29 416 001 věřících, jak stojí psáno na tomto seznamu.

Quetzal Tak tomu bude, neboť Bermunda bývá se svými údaji velmi přesná.

Billy V jaké míře patří všichni ti věřící těchto náboženských směrů a jejich početných sekt – jejichž počet jde do stovek, nebo dokonce do tisíců – k řadám fanatiků, to samozřejmě nedokážu posoudit, ale podle Bermunda bylo vyzkoumáno, že po stránce náboženského fanatismu a fanatických náboženských sekt je nejhorší zemí na světě Amerika. A tak je tomu i po stránce rasismu a četných kriminálních sdružení, ale právě tak i po stránce vražedných zločineckých organizací, z nichž některé dokonce operují pod pláštěm křesťanského náboženství, zatímco však běžně páchají zákeřné vraždy, jako např. ... Svě nekalé aktivity vyvíjí ještě i rasistická organizace Ku-klux-klan, jakož i různí pravicoví extremisté, kteří utvářejí nejen skupiny, ale i organizace a rovněž vyvíjejí svoji nekalou činnost, která vede až k vraždám, přičemž používají i vlajky s hákovými kříži.

Ale teď jsem se velmi odklonil od toho, co jsem chtěl povědět. K tomu všemu, co jsem již řekl, je totiž nutno ještě uvést, že stejní idioti působí i v německé vládě, jako všude jinde, jenže právě opět jiným způsobem, čímž mám na mysli všechny ty, kteří vedle počestných činitelů ve vládě prosazují své primitivně hloupé neonacistické smýšlení. Jedná se o slepé vazaly Ameriky, zastánce Zelenského, fanatické stoupence Netanjahua, slabomyslníky a hrubě otupené jedince, kteří jsou těmto válečným zločincům slepě oddaní a kteří dodávají Zelenskému zbraně a peníze, aby jeho válečníci – kteří patrně nejsou o nic lepší než on sám – mohli dále vraždit a šířit nouzi, bídu a destrukci atd. A že se nadává na to, že na ruské straně brzy nastoupí proti Zelenskému – je to přece on, kdo fanaticky vede válku – vojáci ze Severní Koreje, to je více než jen zaujatě idiotské, protože na to, že Zelenskyj má na své straně tolik a tolik cizích vojáků, kteří bojují proti Rusům – k nimž se řadí dokonce i ruští zrádci a také Švýcaři –, se nenadává, přičemž ten válečný fanatik a válečný vyžebrač Zelenskyj je ještě oslavován a vynášen do nebes. Nadává se tedy stranně a měří se podle typu dané zaujatosti dvojím metrem.

K tomu všemu, co jsi ale uváděl – což ale nechci písemně reprodukovat, jak to odpovídá i tvému názoru, takže mám napsat trojtečky –, chci vyjádřit své myšlenky, a sice zvláště ve vztahu k těm 4 hlavním aktérům, kteří jsou podle mého uvážení bezskrupulózními válečnými zuřivci a jako takové je nutno je v současnosti pojmenovat. Jde o Putina, Netanjahua, Zelenského a Erdogana, přičemž toho masového vraha Netanjahua vnímám jako toho nejhoršího válečného zločince mezi všemi, který stojí na téže úrovni jako Adolf Hitler a jeho pochopové a který za Hitlerem a jeho přísluhovači v ničem nezaostává. Samozřejmě je nutno zmínit také Hamás a Hizballáh, jelikož i to jsou úhrnem vražedné společnosti nemající sobě rovné, a to skutečně nelze přehlédnout. Pravda, některé věci se pak odehrají i s Persií (*Íránem; pozn. překl.*), přičemž její vadná náboženská vláda se bude mstít za to a ono, a sice neodvratně, jak se na náboženské fanatiky bude slušet. Je ovšem nutno zmínit i ty z Jemenu, protože i ti budí rozbroje, a této věci se již, pokud vím, věnují ti válkychtiví a hegemonističtí Amíci; když ale teď porovnáme Netanjahua s Putinovým jednáním, tak z toho tento Rus vychází jako ještě zpola »normální« ruský válečný vůdce mnohem lépe než ten Izraelec Netanjahu, který je zjevně naprosto zhoubný a zrůdně zvrácený. Ba co víc, máme tu i toho Turka Erdogana, který jako hloupě troufalý školáček a z pomstychtivých důvodů bombarduje Stranu kurdských pracujících v Sýrii a Iráku, avšak v Sýrii válečně působí i Netanjahu a nechává bombardovat cíle v Damašku, přičemž také nechává svoji vražednou armádu na ulicích válečně ostřelovat a vyhazovat do vzduchu auta. Tento chlápek může a smí vraždit, dávat rozkazy k boření a dělat si, co se mu zachce – stejně jako Amerika, její prezident a armáda –, a to ještě i se zbraněmi atd., které dostává, spolu s jinými věcmi, od Ameriky a Německa, resp. od těch neonacistických vládnoucích, jakož právě i – jak jsem již podotkl – od té Ameriky, která mu schvaluje

všechny jeho válečné zločiny. Krom toho dostává i jinou pomoc, aniž by se proti tomu správně nebo vůbec intervenovalo. Jen velmi nedostatečně o tom čas od času referují některá média, avšak nepodniká se nic pro to, aby bylo to zhoubné a vražednické působení masového vraha Netanjahua ukončeno. A že by Jordánsko a Irák jednoduše tolerovaly, že Netanjahu zneužívá jejich vzdušný prostor k tomu, aby jím posílal rakety a letadla na Persii, resp. na Írán, tak k tomu si myslím, že to časem nakonec tolerovat prostě nebudou.

Nuže, ten klaun a zlý válečný fanatik Zelenskyj na Ukrajině, který po celém světě žebrá o zbraně, peníze a vstup do NATO, stojí daleko za Netanjahuem, který se pokouší proti Hamásu v Pásmu Gazy a v Libanonu proti Hizballáhu svým izraelským vojskem nelítostně uskutečnit své genocidní bludy, a to naprosto ve smyslu masového vraždění a vskutku naprosto nezodpovědně, bezohledně, odlidštěně a nemilosrdně. Tímto počínáním vyvolal nanovo zhoubný antisemitismus, který se od doby minulé světové války poněkud oslabil – stejně jako jej vyvolal ten klaun Zelenskyj na Ukrajině, jenž coby žid opětovně rozdmýchal po celém světě zášť proti židovskému lidu. Že mu při tom ještě pomáhají idioti a další pomatenci a zaujatci zbraňovými dodávkami a penězi atd., to je naprostý vrchol blbosti, stejně jako počínání švýcarských idiotů, kteří svým potřeštěným konáním a neuváženým jednáním hrubě odrovnávají starou osvědčenou neutralitu a činí Švýcarsko napadnutelným. To dělají kupříkladu tím, že idiotsky převzali sankce diktatury EU a začali je používat proti Rusku, jakož i tím, že odkládají dodávky materiálu pro švýcarskou armádu, aby mohli nejprve dodávat zbraně Zelenskému, tedy právě materiál, který by vlastně měla obdržet švýcarská armáda. Ta by ale ovšem, podle mého názoru, také jen bez okolků páchala vraždy, kdyby k tomu byla vyzvána, neboť válka je tak či tak záměrným vražděním. Avšak vlastizrádného konání se dopouštějí ze Spolkové sněmovny v Bernu osoby, které v ní dřepí na pozicích spolkového rady nebo spolkové radové, ačkoliv do ní nepatří. Okolnost, že jsou takovéto živly vůbec zvoleny do vlády, svědčí o tom, že osoby, které vlastizrádné subjekty tohoto druhu volí, na tom samy nejsou lépe a nemají naprosto žádné znalosti o lidském charakteru, zato však mají ve své blbosti pouze velkou hubu a vykonávají toliko uboze a hanebně svoji moc. To platí i pro ty živly, které chtějí nezodpovědně zlikvidovat druhovou rozmanitost, resp. biodiverzitu, ačkoliv ta je pro lidi i celou zvířecí a rostlinnou říši životně nezbytná, takže jsou na ni odkázáni v tom zásadním smyslu, že bez ní nemůže existovat vůbec nic přírodního. Jak blbský a hloupý, a tedy bláhový, pošetilý a nemyslivý musí být člověk, který chce obsáhlou biodiverzitu, která je životně důležitá pro všechny životy, třeba i jen znevýhodnit, nebo dokonce zmařit, aby se mohly absurdně a pomateně stavět dálnice a jiné nesmyslnosti. A to namísto toho, aby se dělalo něco rozumného pro to, aby se drasticky redukovalo všeničivé přelidnění, jako kupř. pomocí rozumné osvěty v tom směru, že je nutné se řídit celosvětovým a mnohaletým zastavením porodnosti, aby se lidstvo nutně »odbourávalo«. A to na pouhých 500 000 000 lidí, aby se mohla planeta a příroda zotavit a zregenerovat, aby mohlo zvířectvo opět žít a mohlo se zase volně pohybovat a žít bez idiotického omezování jeho oblastí, a aby také mohlo opět všude vzkvétat rostlinstvo. A to krom všeho ostatního, aby se mohla detoxikovat atmosféra a mohlo se znovu znormalizovat klima. Že se proti tomu ale staví zrovna jeden spolkový rada, který chce nechat odstřelovat vlky, bobry a ostatní vyšší a nižší zvířata, to je fakticky více než jen idiotické, a že jsou takovéto naprosto nezodpovědné elementy vůbec ve Spolkové radě, to je více než jen politováníhodné a pochybné. Současně s tím mohou i zemězrádné živly provozovat ze Spolkové sněmovny své dotyčné zločinné aktivity, aniž by byly volány k odpovědnosti, stejně jako k ní nejsou voláni ani ti, kteří zrádcovsky »koketují« s diktaturou EU a kteří jí chtějí Švýcarsko zrádně zaprodat. To je to, co musím povědět a co také vidím, totiž věci, způsoby chování a snahy, jež míří naprosto proti Švýcarsku, jeho míru, svobodě a neutralitě.

Inu, skutečnost, že švýcarská vláda ještě i poškozuje a hrubě maří neutralitu země tím, že např. přijímá sankce diktatury EU a používá je proti Rusku, je naprostý skandál a vrchol nestoudnosti. Ale neutralita je lehkovážně poškozována a hrubě hacena i jiným způsobem, a to i tím, že se nesmyslně vyhazují oknem

milióny švýcarských franků, a to i za tím účelem, aby se Švýcarsko vměšovalo do války na Ukrajině tím, že se budou na ukrajinském území kupříkladu odstraňovat miny – tedy právě na základě vměšování a finančních výloh Švýcarska –, což nemá rozhodně s neutralitou už vůbec nic společného, zato však fakticky s jejím vlastizrádným rozbíjením. Nad tím by se měli ti jedinci ve Spolkové radě pro jednu důkladně zamyslet, neboť takovéto jednání odporuje neutralitě, která to zapovídá, poněvadž toto představuje vměšování do cizích válečných akcí a nemá to zhola nic společného s humanitární pomocí. Takovéto jednání v každém případě porušuje neutralitu, znamená vměšování se do válečných událostí a nelze jej omlouvat lží o údajné humanitární pomoci. Pomoc může být oprávněná pouze v tom smyslu, když budou přijímáni váleční utečenci, bude jim skýtána ochrana nebo jim bude poskytována lékařská pomoc. Jakákoliv činnost nebo pomoc atd. může a smí být v zemi vedoucí válku vyvíjena teprve tehdy – má-li být zachovávána neutralita –, až budou válečné akce ukončeny a až bude následně skutečně poskytována humanitární pomoc. Takovéto vměšující se jednání, jaké teď nově nezodpovědně provádí Švýcarsko a jeho vláda, je zavrženíhodné a nepředstavuje jednoznačně nic jiného než zaujatost a zradu právě neutrality a země – vlasti. Nejenže to vše neutralitu poškozují, ono ji to fakticky hrubě ničí, což činí i Švýcarsko napadnutelným, bude-li proti němu nějakým způsobem působeno. Rusko a další státy již Švýcarsko odmítly jako místo pro vedení vyjednávání a jako vyjednávajícího partnera za účelem mírových jednání, což ale těm provinilým idiotům, zrádcům neutrality a nemyslícím a bezskrupulním individuím ve vládě zjevně nevadí – přičemž vlastizrádci nejsou kvůli své bezskrupulnosti, neodpovědnosti a své neschopnosti myslet zjevně nezpůsobili k tomu takováto jednání vést. Tím je podporováno přesně to, co jsem viděl spolu se Sfath, načež jsem roku 1950 napsal tu báseň, která jsi mi ofotil z letopisů Sfath a 18. října přinesl, přičemž ji chci teď vložit na toto místo našeho rozhovoru.

Ve třetím tisíciletí doba zhouby nadejde

Ve třetím tisíciletí zhouba celý pozemský život zchvátí
 neb' soužená modrá planeta se bude v samých základech třásti,
 jak to i ostatní předpovědi zmiňují jasně a pravě, zcela,
 ježto pozemšťané ve svém konání budou nevděční, běda;
 šiky jejich národů budou totiž – počtem svým – překračovat všechny meze
 a zle budou ničit planetu, přírodu, i říši rostlin a zvířet,
 a tak budou svými intrikami pomateně vše živé stíhat,
 takže mnohý život bude stále ohrožován a zmírat.
 Ve Švýcarsku budou neschopné vládní živly vzcházet,
 a neutralita země bude znevážena a scházet,
 vinou hloupých, vpravdě nemyslivých pomatenců,
 již bez odpovědnosti a schopných způsobů
 budou ničit neutrálnost a chtít ji poslat do hrobu.
 A to vše přijde kvůli lidem tohoto světa,
 jejichž mysl jest šíleností zmatena,
 a tak se v tisíciletí třetím vskutku zběhne,
 že se válečný ryk vůkol rozlehne.
 Pozemšťane, ty sám to vyvoláš v době příští,
 a proto ti násilná zkáza zhubně cesty zkříží.
 A tak tomu bude, vpravdě,
 jelikož se neobrátíš k pravdě,
 neboť tvé smýšlení stále jen k náboženství spěje

a také lež a politika tě ke sleposti vede,
 a proto tě jen k lačnosti, tužbě moci hnaly
 a záští, nepravdu a závislost – i touhu vraždit – ti daly.
 Náboženství a politika tě vykořisťovaly tuze,
 a tak tě podvedly a udělaly z tebe – ustaraného – hlupce.
 Člověče zemský, všechnu svoji odpovědnost na Boha svaluješ,
 a věrnost ke všem starým – v božné víře nakupeným– bludoukám pěstuješ.
 Leč pomni, člověče této Země krásné,
 až smrtný jek, zlo a zmar planetou otřese,
 pak budeš odpovědnost za vše nésti sám,
 a zpovídat se u »pánaboha« – za pomatené konání – bude pouhý mam.
 Jen ty sám jsi odpovědný za všechna dění zlá,
 neb' Bůh, anděl, papež ti nikdy po boku nebudou stát;
 ti jsou tu proto, aby tě podvedli jen
 a tvůj majetek byl vydán jim samotným v plen;
 aby myšlenky tvé zotročeny byly
 a šílenství a zhouba v tobě vítězství slavily.
 Ty sám, zemšťane, jenž na planetě modré sídlíš,
 a v této sluneční soustavě si dlíš,
 jsi sobě ve vědění a konání správném nejbliž
 i po stránce zákonných směrnic;
 proto se dle pravdy orientuj jedině, vždy a plně,
 jinak budeš ještě více a více
 v bídě, nouzi a bolu trpět;
 mnoho negativ od sebe dosud můžeš odvrátit,
 budeš-li se vskutku snažit
 v dobro a právo činem se obrátit;
 ale k tomu se musíš od náboženství vzdálit
 a přestat i politiku chválit,
 jinak se potom, v době následné stane,
 že tvé kosti budou blednout slunečním žářem.
 Ledasco se již před příštím tisíciletím díti bude,
 leč velký zbytek potom ještě připutuje
 a světa potomků týkat se bude.
Edi, 11.17 hod., pondělí, 6. února 1950

Zeit des Verderbens kommt im dritten Jahrtausend

Im dritten Jahrtausend kommt das Verderben über alles Erdenleben, weil der gequälte blaue Planet in seinen Grundfesten wird erbeben, wie dies in anderen Voraussagen erwähnt wird völlig klar und wahr, weil der Mensch der Erde in seinem Handeln wird derart undankbar, dass er überbietet mit seiner Völkermasse – und böse alles zerstört, den Planeten, seine Natur und dessen Fauna und Flora so unerhört, und derweise mit all seinen Machenschaften derart irr und gewaltig, dass vieles Leben sterben oder gefährdet wird, und zwar nachhaltig. Es kommen in der Schweiz unfähige Regierungselemente ans Licht, wodurch die Neutralität des Landes missbraucht wird sowie erlischt, durch die Dummheit sowie unfähiger und verantwortungsloser Irrer, die wahrlich nichtdenkend und nicht mehr sind als Neutralitätskiller. Alles kommt durch den wirren Wahnsinn des Menschen dieser Welt, dessen Kriegsgeschrei im dritten Jahrtausend überall lauthals gelte. Mensch der Erde, du provozierst es kommend, weshalb es so erfolgt, dass in Zukunft das ganze Gewaltverderben bösartig über dich rollt. Und es wird so sein, weil du dich nicht zuwenden wirst zur Wahrheit, weil du stets nur sinnst hin zur Religion, Lüge und Politik in Blindheit, und hast dich durch sie nur zur Gier und Machtsucht treiben lassen, so konnten dich Hass, Unwahrheit, Sucht und auch Mordlust fassen. Durch Religion sowie Politik bist du sehr lausig ausgebeutet worden, wurdest betrogen und avanciertest zum dummen Träger von Sorgen. Erdmensch, auf deinen Gott wälzest du ab alle deine Verantwortung, getreu aller alten Irrlehren jeglicher wahnträchtigen Religionshortung. Doch bedenke fortan, Erdenmensch, Mensch der schönen Erdenwelt, wenn Todesschreie, Übles sowie Verderben über den Planeten ergellet, dafür wirst du die Verantwortung für alles Ganze völlig alleine tragen, denn nie kannst du für dein irres Handeln einen «lieben Gott» befragen. Du allein bist zuständig und verantwortlich für alle üblen Geschehen, denn nie wird dir ein Gott, ein Engel oder ein Papst zur Seite stehen; sie sind nur da, um dich zu betrügen und übel bösartig auszubeuten; dir Gedankenversklavung, Wahnsinn und böse Verderben einzuläuten. Du selbst, Erdmensch des blauen Planeten in diesem Sonnensystem, bist dir am nächsten im Wissen und Rechttun, auch gesetzese genehm; daher richte dich stetig völlig sowie ganz aus nach der Wahrheit allein, sonst kommen über dich viel mehr Schaden und Elend, Not und Pein; noch vermagst du viel des drohenden Negativen von dir fernzuhalten, wenn du dich bemühst, nun wahrhaftig gut sowie rechtens zu walten, doch du musst dafür von den Religionen wie von der Politik weichen, ansonsten werden deine Knochen in der Gluthitze der Sonne bleichen. Bald wird teils einiges noch vor dem nächsten Jahrtausend eintreffen, doch der grosse Rest wird gleichziehen und die Nachkommen treffen.

Edi, 11.17 h, Montag, 6. Februar 1950

Kromě této básně z roku 1950 jsem před několika dny, a sice 20. října, napsal ještě následující, co ti chci také na tomto místě našeho hovoru předčíst. Ten text není sice dlouhý, ale shledávám, že jsem několik slov povědět nebo právě napsat měl, jelikož začíná být čím dál tím nezbytnější, aby bylo řečeno to, co je na rovinu říci nutné. Podle toho, jak věci vidím, začínají být pozemšťané stále otupělejší ve vztahu k tomu, co se všude na světě odehrává, a tudíž ty probíhající válečné akce na Ukrajině a na Blízkém východě jednoduše lhostejně tolerují a ty padouchy, kteří vedou válku, a všechna jejich vražedná vojska, ještě velebí jako svaté, a to zvláště tehdy, když tito padouši patří ještě k určitým náboženstvím, fanaticky jim propadli a uvádějí je do popředí. A to právě v tom smyslu, jako se to děje činností vlády v Americe, kde bude ostatně působit jako zázrak, že po volbách státního vedení, které se nyní chystají a které budou rozhodnuty v listopadu, se dostane »k lizu« menší zlo v podobě dotyčného muže, zatímco mnohem větší zlo v podobě dotyčné ženy bude vykázáno do patřičných mezí, a toto mnohem větší zlo by vyvolalo a spustilo netušenou katastrofu, jak doložilo pozorování budoucnosti se Sfath.

Quetzal Z letopisů mého dědečka je mi známo, že ten nový prezident – jak jsi říkal před několika dny – nebude »tím pravým ořechovým« a že bude za určitých okolností ohrožen veškerý život světa, a to dokonce ze strany státního vedení, totiž tehdy, až to chybné od ...

Billy Ano, to vím, jelikož se Sfath (jsem) byl / byl(a/o) ...

Quetzal To je také napsáno, takže si vše uvědomuješ.

Billy Je to tak.

Quetzal Pak tedy není nutno říkat nic dalšího.

Billy Tak to skutečně i bude a přijde, jak jsme viděli se Sfath. Ale poslechni si to, co ti tu chci předčíst a co se týká některých věcí, které jsem napsal o budoucnosti – nevyhnu se totiž tomu, abych pro jednu pověděl, co jsem tu napsal:

Svoboda, mír a samostatné myšlení, namísto víry

Mír, svoboda, a nikoliv víra, ale samostatné myšlení, to zní v současnosti, v říjnu roku 2024, jako utopie a bude znít ještě dlouho v průběhu 3. tisíciletí, a žel to v nynější době vyznívá více než jen negativně a tak to bude zřejmě zůstat ještě po velmi dlouhou dobu. To každopádně tehdy, když se všichni pověřeni činitelé a členové vlád Země – jakož i jejich podporovatelé a vůbec všichni pozemšťané obojího pohlaví – konečně nebudou vážně snažit o to, aby se učili rozumu, soudnosti, chytrosti a skromnosti za tím účelem, aby se stali opravdu moudrými lidmi a také pokojnými. To by ovšem vyžadovalo, aby každý člověk konečně, bez jakékoliv bludné náboženské či světské víry, začal samostatně a jasně myslet a aby byl takového myšlení skutečně i schopen, neboť jedině to by dovoľovalo – rovněž bez veškerých egoistických nebo jakýchkoliv jiných výhrad –, aby se lidé plně o své vůli začlenili do pokynů, jež rozumně vymýšlejí po celém světě moudří lidé, kteří si utvářejí své hodnotné smýšlení a také jej sdělují dále. A lidé, kteří by toto kvalitní smýšlení následovali, by pozemské lidstvo vedli k pravé svobodě a trvalému míru, přičemž by také přestaly ty zlé a ničivé machinace spjaté s přelidněním. Tyto machinace likvidují, vyhlazují a destruuji globálně celou pozemskou planetu a také plošně přírodu a celou její zvířecí a rostlinnou říši. Přelidněnost je tím ze všeho největším zlořádem, neboť kvůli machinacím, jež jsou s ní spojené, je hubeno vše, co je pro všechno živé životně důležité, a to od nejnižších mechů a stébel trávy až po obří stromy, od nejmenších životních forem až po ty největší, jako jsou sloni, avšak obzvláště dopadá toto hubení na člověka.

Pozemšťané by si měli vážit planety Země, včetně celého jejího Tvoření, přírody a živočišné a rostlinné říše, a měli by ji ctít a oceňovat, a tak by již neměli poslouchat idioty, kteří jsou jednak hloupí jako snop a jednak zcela bezskrupulní a kecají o potřebě plodit více potomků. »Svatí« jedinci nakecávají kvůli peněžnímu zisku věřícím, že by měli podporovat hojnější plození dětí, jako to dělá kupříkladu papež, který vyzývá své katolíky k tomu, aby »tvořili« více potomků, díky čemuž si může nahrabávat peníze. A peníze si může syslovat i nepoctivá část vládnoucích, která požaduje stále vyšší daně a ty pak absurdně prostruje. Takováto nezodpovědná lůza tvořená vládnoucími živly – k nimž počestné vládnoucí přirozeně napočítám – plácá o potřebě plodit stále více potomků, aby mohla kasírovat více daní a aby také získala dostatečné množství lidské potravy pro děla kvůli válkám, když jimi světu a lidstvu bezskrupulózně přinášejí smrt, zabíjení, nouzi, bídu a destrukci. A dotyčná část zhola neodpovědných vládnoucích se neštítí ani toho, aby se lživě, podvodně a zaujatě, jakož i zcela a naprosto nezodpovědně zasazovala za zločinné státní vedoucí cizích zemí a za jejich hanebné a nelidské válečné zločiny, přičemž ještě i zrazuje svoji vlastní zemi, proti čemuž celý lid nedokáže ani nic udělat, jelikož je mu k tomu jednoduše upíráno právo.

Takovéto zlé, idiotské a hanebné požadavky, které o to nezměrněji a rapidněji podporují přelidnění a vedou k tomu, aby bylo ničeno vše na planetě, v přírodě a jejím zvířectvu a rostlinstvu, s sebou dokonce přinášejí, že se brání realizaci správných návodů – které rozšiřuje po celém světě i FIGU –, jež by bylo nutné naléhavě promyslet a následovat, aby bylo zastaveno veškeré ničivé a hubivé konání a v první řadě přelidnění a aby byla planeta uvedena opět do pořádku, spolu s přírodou a celou její faunou a flórou. Kdyby se to stalo, tak by pozemské klima – které pozemšťané dovedli k nevýhodné a zlé změně a které přináší mnoho zlých problémů, destrukcí a bezpočet mrtvých a devastací – mohlo plnit svoji prospěšnou funkci. Jelikož jej ale lidé ze Země dále nevýhodně poškozovali a i nadále jej ničí, tak dospěla situace až tak daleko, že vlivem klimatické změny a s ní spjatých období tepel a veder začaly být četné zvířecí životní formy, malé i velké, neschopné pohlcovat a neutralizovat emise CO₂ a dalších jedovatých plynů, kvůli čemuž je zemská atmosféra stále více a více otravována. Tento trend přitom není patrný jen u nízkých rostlin, ale přešel dokonce i na stromové lesy, v důsledku čehož se i v lidstvu množí a zesilují nemoci, přičemž původci onemocnění pronikají do různých zemí z cizích států, v nichž se v dřívějších dobách jedině vyskytovali. Současně s tím začínají být lidé svým chováním stále hloupější, a tedy nemysliviější.

Nuže, kdyby lidé konečně začali chápat a činili a prováděli správné kroky, tak by na planetě Zemi vzešel během několika málo desetiletí pravý mír a svoboda. To by ovšem vyžadovalo, aby se do odpovědných úřadů dostávali už jen počestní a upřímní vládnoucí, a nikoliv nanicovaté živly, které jsou hloupé jako oslové a pouze mocichtivé, jako je tomu – až na několik málo výjimek – v současnosti žel vskutku na celém světě, prakticky ve všech státech Země. Jedná se o elementy, které sedí ve vládě, a které jsou navíc – a to chci povědět ještě jednou – hloupé jako oslové, a k tomu naprosto neschopné myslet do budoucna, kvůli čemuž nedokážou předejít tomu, aby se v nadcházející době odehrálo mnoho zlých věcí, jimž tedy není možné zabránit. Kdyby dotyční činitelé zdravě, s vědomím odpovědnosti uplatňovali předvídaté myšlení, jež by bylo řízené jejich rozumem a soudností, tak by dokázali rozpoznat, co by se v budoucnu mohlo stát, a sice dříve, než by se daná pohroma byť jen začala ohlašovat nebo než by se mohla fakticky udát. Avšak v současnosti je myšlenka, aby takovéto vládní živly nebyly u vesla, naprosto jen zbožným přáním, neboť podíváme-li se na vše, co se na světě děje, tak vidíme, že zle působících vládních idiotů jsou mraky, a sice po celém světě, jak jsem právě již řekl, a všichni počestní vládní činitelé proti nim nemají vůbec žádnou a ani sebemenší šanci, aby nařídili a učinili správné kroky. Počestní občané z národů budou žel i v budoucnu proti tomu bezmocní, jelikož většina osob z populací zůstává slepá vůči skutečnosti a její pravdě, a proto vyje s nepoctivými vládními představiteli ve sboru.

A to odhlížím od toho, že ti nepočestní vládní činitelé ještě i v dosti zlém rámci páchají vlastizradu a že hrubě sužují svůj vlastní lid a maří bezpečnost vlastního státu: Jsou to právě tyto nanicovaté živly,

kteře samolibě a absurdně prohyřují daňové prostředky na to, aby cizím státům zaujatě poskytovaly válečnou pomoc a dodávaly jim i smrtící zbraně a peníze atd. – aniž by se dotazovaly lidu a aniž by mu umožnily o tom hlasovat.

Kdyby lidé jednali správně, tak by všechen život planety, lidí, přírody a celého zvířecího a rostlinného říše začal opět vzkvétat a být životahodný, a veškeré ničení, vyhubování a devastování, jež probíhá kvůli machinacím spjatým s přelidněním, by bylo ukončeno. To by skutečně mělo za následek, že by se planeta, příroda a její zvířectvo a rostlinstvo mohly zotavit, zregenerovat a nově se vybudovat, a také různým chorobám, které zuřící a silně se rozmáhají, by byly dány patřičné meze. To vše by vedlo k tomu, že by se skončovalo s vražednými válkami, vším válečným vražděním, bořeními a ničeními a také se zhoubným vyhlazováním fauny a flóry, destruováním přírody a planety, otravováním atmosféry a poškozováním klimatu. Navíc by se stalo vše potřebné k tomu, aby byl rozum a zdravý úsudek lidí podnícen natolik, že by počet přelidněného lidstva – které má svými machinacemi všeničivý dopad – nekompromisně uvedli na cennou, normální a planetě přizpůsobenou úroveň, a sice celosvětovým a kontrolovaným zastavením porodnosti. Tomu však chce papež zabránit, stejně jako idiotičtí vládnoucí, jelikož tento »světec v Římě« vyzývá své katolíky k tomu – jako vládní idioti vyzývají své populace –, aby plodili větší množství potomků; to patrně proto, aby do Vatikánu proudilo zase více peněz, přičemž vládní idioti rovněž tíhnou k tomu, aby si tímto způsobem zajišťovali více daní a aby bylo více potravy pro děla. Kdyby se masa lidstva konečně odpoutala od náboženského bludu v podobě výroku »jďte a množte se«⁵, tak by si všichni lidé uvědomili, že se nemají řídit falešnými pokyny náboženské víry, které přinášejí zlou bídu, ale že to, co člověk, všechen život, příroda, fauna, flóra a planeta Země potřebují, je samostatné myšlení, čilý rozum a jasná soudnost. A lidé by si také jasně uvědomili, že vše nemůže uvést zpět do pořádku víra, Bůh nebo anděl atd., nýbrž jedině samotný člověk, on sám na základě svého samostatného, rozumového, soudného, jasného, pravého, opravdového a svobodného myšlení, rozhodování se a jednání, oprostěného od jakékoliv náboženské či světské víry. V tom tkví tedy smysl, jaký původně platil od doby existence Tvoření, dříve než člověk propadl svému velikášství, že je vladařem nad všemi věcmi, ba dokonce nad životem a smrtí, či že je dokonce Tvořením samým. Tvoření – a to musím pro jednu zřetelně a jasně vysvětlit, k čemuž vlastně nadešel čas až nyní – nepředstavuje vpravdě v celém Vesmíru nic jiného než čistou přírodu, veškerou existenci vůbec, všeobjímavou existenci všeho hmatatelného i všeho nehmatatelného. Ono je přírodní energií a silou všeho jsoucího, a tato energie a síla je stanovena ve všem živém všeho živoucího, tedy i ve všem největším a nejdrobnějším – dle pozemských vědomostí v údajně nedělitelných nejmalinkatějších kvarcích, bosonech, protonech, leptonech a elektronech, což ale vskutku není úplný vrchol moudrosti –, co pozemšťané ještě nejsou schopni vyzkoumat.

Tvoření je v zásadě energií a silou, a tím i pravou existencí všech hmatatelných i nehmatatelných věcí, a jako takové není bytostí jménem Bůh, anděl, Boží syn, Pán, Elohim, Všemohoucí, Jehova, Jahve, Utěšitel, Alláh, Hybatel světů, El Roi, Zachránce, Adonai, Svätý duch, Ježíš, Abba, resp. Otec, Theós, Kyrios, Trojjedinost, Eloah, Věčný nebo jakoukoliv jinou formou bytosti, která by byla schopna myslet, uvažovat, cítit, pociťovat, rozhodovat se, trestat, posuzovat atd. Tvoření je ryzí oživující energií a silou úplně všeho, co je hmotně materiální, a tedy hmatatelné, jakož ale i nehmatatelné, avšak je také energií a silou všeho nehmotně nemateriálního a nehmatatelného, jakož i energie, gravitace, informace atd.

Tvoření je ryzí PŮSOBENÍ, ryze působící energií a silou, která úplně všechny živočichy opatřuje podle jejich rodu a druhu životní energií a životní silou, tedy jak každou samostatně se pohybující životní formu – lidi, vyšší a nižší zvířata a ostatní životní formy v živočišné a rostlinné říši všech rodů a druhů vůbec –, tak každý obří strom, každý mikroskopický mechový útvar a kvark, planetu, její horniny, vodu, skály, hory,

5 Český ekumenický překlad celého biblického výroku zní: »Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.« Pozn. překl.

atmosféru, klima a naprosto vše jsou. Tvoření oživuje úplně vše životní energií a silou, a to tak dlouho, dokud je dotyčná forma dle svého rodu či druhu schopna existovat, resp. žít. Počínaje obřím stromem a konče nejdrobnějším stéblem trávy, mechem a kvarkem atd. V čistém PŮSOBENÍ Tvoření, v jeho existenci v podobě obsáhlé přírody nemá v rámci celého Vesmíru původ žádná myšlenka, nýbrž jen evoluční, přírodní, neustávající a absolutně neutrální PŮSOBENÍ všech druhů a způsobů. V něm tedy neexistuje ani pojem dobrý či špatný, dobro či zlo, neboť Tvoření je v podobě přírody a všeobjímající existence úplně všeho a všech v celém Univerzu včasové a takřikající věčně trvající, naprosto neutrální a vyrovnané. A odehrávají-li se negativní, špatné, zvrhlé a zlé věci a události atd., tak takovéto nehodnoty nemohou vznikat přičiněním Tvoření, ale výhradně a pouze ze způsobů myšlení, cítění a pocíťování životních forem, jakož i z jejich instinktů a různých jiných hnutí a způsobů jednání atd. To se tedy vztahuje na člověka, vyšší a nižší zvířata a životní formy všech rodů a druhů vůbec. A zrovna ohledně rodů a druhů jsem dospěl ke zjištění, že většina pozemského lidstva nezná mezi nimi rozdíl, přičemž i ve spisech a v médiích se mluví jen a pouze o DRUZÍCH, ačkoliv se v případě uváděných vyšších a nižších zvířat nebo samostatně se pohybujících životních forem a rostlin jedná v zásadě o faktické rody (Gattungen), a nikoliv prostě jen o druhy, jak se mylně tvrdí; to proto, že dokonce ani spanilé vědy – které lidé ze Země vynášejí tak vysoko do nebe, třebaže vskutku neodpovídají vrcholu moudrosti – nejsou tak chytré, aby pozemské lidstvo řádně poučily. To právě v tom ohledu, že rod (Geschlecht) není jednoduše rod (Geschlecht).

Na Zemi vědci, a obecně ani pozemšťané, očividně neznají skutečnost a její pravdu o tom, že kupříkladu vyšší zvířata jsou bez výjimky savci, kromě nichž existuje ještě nižší zvířena a milióny species samostatně se pohybujících životních forem, jakož i milióny rostlinných species.

Pozemšťané zcela zjevně neznají rozdíl mezi rodem a druhem, buď proto, že jsou hloupí či nevědoucí, anebo proto, že jim tento rozdíl nebyl nikdy vysvětlen. Jedině správné by totiž bylo – jak je to u Plejaren samozřejmé a jak jsou o tom vyučováni již od dětství, přičemž i mne o tom vyučoval Sfath –, aby se jednotliví příslušníci zvířecí a rostlinné říše neoznačovali a nenazývali prostě jen pojmem DRUH, jak to pozemšťané, kvůli svým velmi primitivním »vědomostem«, dělají ve svém jazykovém úzu. Zcela jednoznačná vysvětlivá nauka Sfath, jakož i vůbec všech Plejaren, zněla tedy tak, že pozemské poměry, pokud jde o definice, popisy a názvy atd. věcí, záležitostí, daností, stávajících a existujících jevů a skutečností atd., jsou krajně primitivní a naprosto nedostatečné. To platí zejména ohledně příslušníků fauny a flóry, jejichž jmenování se od nepaměti omezuje jen na zvířata a rostliny. Podle Sfath a Plejaren by ovšem bylo správné, aby byla fauna pojmenována podle toho, co skutečně a pravdivě ztělesňuje, a to jsou vyšší a nižší zvířata a samostatně se pohybující životní formy, jež je nutno jmenovat dle jejich označení, tedy například jako hady, brouky, komáry, ryby, ptáky, slepice a ještěrky atd. V případě flóry se pak jedná o rostliny, jako jsou kupř. stromy, trávy, květiny, řasy, keře atd. Nicméně pozemské vědy a ti, kteří je praktikují, v tomto ohledu očividně nejsou natolik vzdělaní, aby to pochopili, a aby tedy vše nazývali podle dané species, a sice podle jejího rodu a z něj vzniklého druhu. Co se týče toho, že dokonce ani »spanilá« věda zjevně neví, že všechny životní formy je nutno specificky určovat podle jejich rodu a z něj vzniklého druhu, o tom její příslušníci očividně nemají ani potuchy. A právě tak ani o tom, že pojmem rod (Geschlecht) nejsou míněny a nemají se chápat ony tři jazykové rody, tedy genus mužský jako mužský rod, krátce: maskulinum, jako například »ten nůž«, a ani genus ženský jako ženský rod, krátce: femininum, jako například »ta lžice«, a stejně tak ani genus střední jako střední rod, krátce: neutrum, jako například »to srdce«. Ve smyslu rodu (Geschlecht) a druhu není tedy tematizován ženský rod (femininum), jako u slov žena, konvice, vidlička, květina, a ani mužský rod (maskulinum), jako u slov muž, dvůr, měsíc, a ani rod střední (neutrum), neboť podle vysvětlení Plejaren **není** pojmem **ROD** ve smyslu německého pojmu »**GESCHLECHT**« ze správného pohledu popisován charakteristický znak **SEXUÁLNÍHO RODU (POHLAVÍ)**, nýbrž podle pozemského jazykového úzu **ROD** ve smyslu německého pojmu »**GATTUNG**«. Toto by byl – podle poučení Plejaren – onen vlastní pojem a ono fakticky správné

označení pro pozemšťany chybně používaný německý pojem »Geschlecht«, protože toto slovo znamená a vyjadřuje přesně to, co je skutečně dané, tedy že jedním konkrétním rodem (Gattung) je kupříkladu žena, tedy ženským rodem, zatímco jiným rodem (Gattung) je muž, tedy mužským rodem. Přitom existuje ještě rod (Gattung) hermafroditní, který zahrnuje živočichy – včetně lidí –, kteří jsou podle svých sexuálních vlastností a znaků jak mužští, tak ženští.

Životní formy, tedy i lidé, pokud nepředstavují nějaký druh – tedy křížence vzájemně cizích hlavních rodů –, nýbrž potomky vzájemně »stejnoseměrných« hlavních rodů, jsou naprosto vždy »stejnoseměrné«, což znamená, že pokud se rozmnoží, resp. zplodí potomstvo, tak se toto potomstvo vyvine, resp. zformuje tímž směrem, z něž vychází, resp. se rodí. Tak tomu ovšem naprosto není, když se jedna hlavní rodová forma pohlavně spojí s jinou a cizí hlavní rodovou formou, neboť z toho pak vzniká a rodí se forma jiná, a sice nějaký druh, jenž bude hlavní rodové formě zákonitě odpovídat už jen částečně a vyvstane právě z křížením.

Tím je tedy jednoznačně nutno chápat, že je-li ženský hlavní rod oplodněn mužským hlavním rodem, tak se jejich potomstvo utváří a formuje podle hlavního rodu. Pokud se však jeden hlavní rod pohlavně spojí s druhým hlavním rodem ve smyslu křížení, to jest s rodem dodatečným, resp. cizím, tak se z tohoto spojení utváří a formuje nová životní forma, resp. nějaká odrůda, jež vzhází, resp. se rodí jako samostatný **druh**. Tyto životní formy označují Plejaren, v protikladu k hlavnímu rodu, jako **druhy**, zatímco pozemšťané nazývají takovéto míšence jako **hybridy**, což je ale naprosto chybné a matoucí pojmenování, jelikož pojem hybrid nevyjadřuje, že se jedná o míšence dvou od základu rozdílných, a tedy cizích hlavních rodů, neboť tento pojem má od nepaměti významy »pyšnost«, »troufalost« a »namyšlenost« a nemá zhora nic společného s rodovou a druhovou rozmanitostí. To také dokazuje primitivnost pozemských jazyků, které používají chybné slovní významy, jež nevyjadřují to, co je skutečně míněno. Nuže, **druhy**, které vznikají pohlavním z křížením, tedy z křížením různých vzájemně cizích hlavních rodů, plodí tedy životní formy, jež se nazývají **druhy**, protože se skládají z rozdílných faktorů hlavních rodů, a pocházejí tedy ze dvou různých hlavních rodů, v důsledku čehož se jedná o míšence, a tedy křížence. Takovéto druhy jsou – případ od případu – neplodné anebo zčásti plodné, takže schopny »páření« nejsou všechny druhy, ale jen část z nich, přičemž se ještě méně stává, že se vyvinou druhy schopné se rozmnožovat.

Chorobná bujení, nádory a nemoci všeho druhu atd. v přírodě, u organismů ve zvířecí a rostlinné říši, a tedy i u člověka, nevznikají PŮSOBENÍM Tvoření, nýbrž vyvstávajícími okolnostmi, jež za normálních okolností vyplývají z vlivů životního prostředí, které se nějakým způsobem vyvinou. Takovéto vlivy okolního prostředí jsou fyzikálními a zcela přirozeně se vyvíjejícími chemickými či biologickými působnými veličinami, které ovlivňují a zasahují zcela přírodní systémy a které působí na organické danosti, čímž tedy vyvíjejí škodlivý vliv na životní prostředí. U lidí a celé živočišné říše – jakož i u všeobjímajícího rostlinstva – je dána možnost, že se bude například šířivě rozmáhat nějaký druh bujení nebo choroba, že se budou možná větrem rozšiřovat spory a chorobné zárodky nebo že se budou nakažlivě šířit dále, a budou schopny dokonce vyvolat nákazu nebo pandemii. To se ale neodehrává vinou Tvoření, nýbrž ze vznikajících okolností života a jeho poměrů a také z nevšímavosti lidí a příslušníků zvířecí a rostlinné říše, kteří mají, navzdory otevřeným znalostem lidí, své vlastní formy řeči a dorozumívacích prostředků. Navíc se v běhu časů ustavičně proměňují, mění své fyzické vzezření i způsob svého dorozumívání, jako se tak stane v případě člověka, který se v průběhu příštích 200 let anatomicky změní, takže se vlivem jisté proměny objeví diskrepance vůči jeho dnešnímu vzhledu, zvláště v obličeji.

Budou se silně měnit také názory a vědomosti lidí, které jsou v dnešní době ještě silně a pomateně ovlivněny bludnou vírou v náboženství a sektářství, jež vedou mimo oblast vzdělání a vědění a vyvolaly trend, že se většina lidstva pomalu, ale jistě otupuje. Dále se také nescíslní lidé lačně drží »nad vodou«

válkami, zvrhlostmi, zločiny a kriminalitou, mocenskými manýrami, násilím, bohatstvím a všemožnými zrudnými móresy atd. a pomalu, ale jistě zakrňují. K tomu svým dílem přispěla a nadále přispívají náboženství, neboť věřící zastávají pomatenou víru, že všechno dává a řídí Bůh, a myslí si, že tento imaginární Bůh je věčný, v tom smyslu, že je nadčasový. To je v rozporu s dnešní reálnější filozofií poněkud rozumnějších filozofů, kteří přece povětšinou zastávají názor, že Bůh je temporální, tedy že existuje jen po jistou dobu, kdy v něj bludně věřící věří. Věřící v Boha ovšem věří, že Bůh má věčnou »povahu«, a že je dokonce věčnější než jen věčný a že je naprosto nadčasový. Oni právě zcela bezmyšlenkovitě věří, že Bůh nikdy nevznikl, ale existoval vždy a že nepřestane nikdy existovat, avšak ten vskutku existuje jen během doby bludně myslících lidí, kteří nemají pražádnou sebeúctu a odsouvají úctu a vážnost na svého imaginárního Boha.

Podíváme-li se nyní na křesťanství, tak vidíme, že je to druhé nejstarší ze tří existujících hlavních náboženství a že již o trochu déle než 2000 let uvádí nesčetné pozemšťany v omyl, přičemž aktuálně představuje jistě to nejrozšířenější náboženství na pozemském světě. Je vybudováno na židovství, jelikož Immanuel – který je chybně nazýván Ježíšem – byl rodilým židem, který se ovšem tohoto náboženství zřekl, a z toho důvodu, jakož i kvůli šíření své Nauky, upadl v nemilost. Máme tu však také nejmladší ze tří monoteistických náboženství, totiž islám, jenž se zakládá a je vystavěn na vzniklém křesťanství a židovství a vzešel asi 600 let po Immanuelovi, přičemž vyšel z naprosto zfalšované bludné nauky, kterou Immanuel nikdy nepřinášel, a ani nikdy nevyučoval, a která vpravdě nepředstavuje nic jiného než další rozvedení a taktéž falzifikaci vzniklého a vyľhaného křesťanství.

V islámu se Bůh nazývá Alláh, a pokud ve »svatém koránu« sečteme uváděná Boží označení, tak dojdeme k číslu, které přesahuje 100. Nejrůznější seznamy uvádějí v tomto ohledu 99 jmen, jež se od sebe zčásti křiklavě odlišují. Ste jméno Boží je však podle islámského pojetí nevyslovitelné a člověku neznámé, přičemž mnozí islámští věřící o tomto faktu dokonce ani nic nevědí.

Když se teď podíváme dále celkově na náboženství indická, tak můžeme podotknout, že neznají náboženského zakladatele, jakým je v křesťanství údajně imaginární Ježíš Kristus a v islámu Mohammed ibn Abd Alláh. Zato však mají asi 330 miliónů bohů a bohyň, jakož i bezpočet vidců⁶ a světců, přičemž tato hustá spleť náboženských a filozofických proudů vzházela přibližně v běhu minulých 4000 let.

Věřci indických náboženství – hlavně hinduismu – věří, že existuje jeden hlavní bůh, totiž brahman, a že ostatní bohové vykazují – případ od případu – ty či ony rozdílné aspekty tohoto hlavního boha. Různí hinduističtí věřící se domnívají, že mnozí z těch ostatních bohů jsou na hlavním bohu brahmanovi naprosto nezávislí. Většina hinduistických bohů je znázorňována na obrazech/kresbách nebo sochami, přičemž mnozí mají několik hlav a rukou, což má znamenat, že tito bohové disponují extrémní mocí a extrémními schopnostmi.

Co je ještě zajímavé vědět, je to, že kmen slova »bůh« můžeme najít v germánském prostoru, a sice ve slovním kořenovém základu »guda«, který Germáni používali k označování ženských a mužských božstev.

Křesťanští věřící se šíleně domnívají, že Bůh je současně Otec, Syn a Duch svatý, což ve své bludné představě nazývají Trojjedností, Trojností nebo Trinitou. Krom toho používají pojem »Otec«, jímž ve své víře míní naprosto imaginárního »Stvořitele všech živých tvorů a věcí«.

Křesťané věří, že Bůh nemá rodiče, tedy každopádně nikoliv v doslovném smyslu. Podle jejich víry je věčný a nemůže mít už jen proto žádné rodiče nebo jakékoliv předky.

Bůh tedy, jak křesťané věří, nebyl stvořen žádnou osobou, a ani žádnou věcí nebo tak, neboť údajně existoval vždy, a to i bez toho, aby se sám stvořil. Nicméně on – avšak nikoliv člověk – prý stvořil »čas«,

6 **Videc**, to jest kdo vidí do budoucnosti, prohlédne tajemství, věštec; pozn. překl.

a jelikož pozemšťané žijí v dimenzi času, tak jejich rozum a úsudek požaduje, aby všechny věci, které existují, měly nějaký začátek a konec. To ovšem, jak věří křesťanští věřící, neplatí pro Boha, poněvadž ten žije prý mimo prostor a čas, a tím pádem mimo jakoukoliv dimenzi. Ale tu se nabízí otázka, jakpak může něco existovat, když není přítomna žádná dimenze?

Na počátku Bůh, jak se tvrdí a jak je známo, vytvořil nebe a zemi – a peklo? – a předtím údajně vládlo samé »zmatení, chaos a temnota«⁷. Tak to stojí každopádně – jak známo – v křesťanské Knize Genesis Starého zákona.

Již tehdy, před tisíciletími, si lidé šíleně mysleli, že Bůh je pravěčný, a sice v tom smyslu, že je sám nadčasový nebo že jeho existence je nadčasová. Dnes si ovšem jistí lidé o něco rozumněji myslí, byť jsou stále ještě bludně věřící, že Bůh je temporální, a že tedy časem pomíjí. Na jeho věčnou povahu se tedy nahlíží spíše ve smyslu nevěčném, a tedy nadčasovém, přičemž tato nadčasovost je podle lidského uvažování konečná a může dospět opět k novému počátku.

Křesťané, židovští a islámští věřící se jakožto monoteisté domnívají, že Bůh nemá věk a že byl Bohem odevždy, aniž by byl jakkoliv stvořen či aniž by stvořil sám sebe. »Svatá písma« všech náboženství tvrdí, že Bůh jakožto Stvořitel existuje od věčnosti k věčnosti a že v tomto smyslu nemá počátek ani konec. Na počátku byl údajně pouze chaos, a prvním Bohem byl prý spíše jen »duch«, který dal své dceři »Gaie« zemi, a její syn Uranos měl tedy pak nebe, přičemž měli mnoho dětí, mezi nimi pak Titány, první pravé bohy. Nejdůležitějšími Titány byli Kronos a Rheia, kteří rovněž zplodili četné děti.

Nakonec tu máme ještě buddhismus, přičemž toto náboženství má na celém světě – což není přesně vyjasněno – asi 200 až 500 miliónů zastánců, a jedná se tudíž o čtvrté největší náboženství. Z něj v zásadě vyplynulo, že se dnes rozšiřuje ta bludná nauka o znovuzrození, ačkoliv se toto znovuzrození již od nepaměti nazývá »opětovným bytím«, popř. »opětovným vznikem«, resp. »obnovenou existencí«. V buddhistickém kontextu byl z indické filozofie vyňat jeden pojem, jenž byl používán již dlouho před narozením Siddhárthy Gautamy Buddha, zakladatele buddhismu. Pojem »znovuzrození« byl znám a používán už ve védském jazykovém úzu. Buddha jej jednoduše převzal a přizpůsobil jej svým vlastním ideám a poznatkům. Avšak na tomto místě je nutno jasně vysvětlit – což bylo doposud nutno zamlčovat, jelikož doba ještě nepřipouštěla tuto osvětu a začíná ji připouštět až v současnosti –, že Buddha byl zcela na správné linii pochopení, totiž v tom ohledu, že po smrti člověka neprobíhá jeho opětovné narození a existence, ale že životní energie Tvoření, která jej oživuje, bude oživovat nové vědomí, a tím zcela novou osobnost.

Buddha »znovuzrození« chápal velmi dobře, tedy v tom smyslu, že se člověk po exkarnaci, resp. po smrti již znovu jako takový a jako tentýž nerodí, takže pod pojmem »znovuzrození« nikterak nechápal chybně to, že se má znovuzrozet »duše« člověka, jak se to pojímalo v jiných náboženských tradicích a jak tomu chybně rozumějí ještě i dnes věřící náboženství, resp. lidé věřící ve znovuzrození ve vztahu k opětovnému rození, resp. reinkarnaci, což je pojem, jenž vlastně v zásadě znamená jednoduše znovuzhmotnění nebo znovuztělesnění. Buddha tedy pod pojmem znovuzrození, resp. reinkarnace rozuměl nové vznikání nového vědomí, resp. nové osobnosti, nového člověka, a tím pádem nový proces absolutně nové existence. Jelikož to však z jazykového hlediska kvůli chabému jazykovému vzdělání a slabým jazykovým znalostem nedokázal nikdy správně vyjádřit, a nebyl tudíž v tomto ohledu ani dostatečně vzdělaný, kvůli čemuž ani nebyl schopen detailně vysvětlit to, co by bylo bývalo vlastně vysvětlit nutné, tak používal chybný pojem »znovuzrození«. Krom toho v Buddhově době ještě neexistovaly pojmy, jež jsou dnes naprosto běžné, jež díky obsáhlým pokročilým vědomostem a jazykovému vývoji vzházely do dnešní doby a s nimiž lze věci velmi dobře vysvětlovat.

7 Český ekumenický překlad: »Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma.« Pozn. překl.

Žel existují i »buddhistické nauky« jiného druhu, které znovuzrození v souladu s reinkarnačními pohádkami interpretují chybně a vyučují vadně, neboť i v buddhismu vzešly zlé falzifikace nauky, jako je tomu i ve všech ostatních náboženstvích. Nauka, kterou přinášel Buddha byla právě tak zfalšována jako Nauka Immanuelova a Mohamedova, kvůli čemuž vzniklo zmatení, z něž byly – stejně jako v křesťanství a islámu – vyplozeny různé sekty a směry víry, jež v sobě ze skutečné a pravdivé původní nauky již nic neobsahují.

Buddhističtí věřící uctívají sice Buddhu jako osvíceného, avšak nikoliv jako boha, nicméně v jistých buddhistických proudech jistě existují i různí bohové, kteří ovšem ve víře příslušníků buddhismu nemají velkou důležitost a vlastně s Buddhovou naukou nemají nic společného. Buddhismus je ale náboženství, které veskrze obsahuje velmi závažné falzifikace, přičemž z něj bylo prakticky v úhrnném smyslu vyfabrikováno velmi značné kvantum idiotických a naprosto neodpuštělných věřských faktorů.

Skutečnost a v ní obsažená nezvratná pravda vypovídá, že lidé mají dbát na pravidla a také je dodržovat, aby z nich tato pravidla učinila pravé lidi. A tato pravidla jsou tak rozličná, že by o nich bylo nutno napsat celé a velké dílo. Pro příklad budiž v tomto ohledu jmenováno jen 14 důležitých bodů, avšak existují jich tisíce, jež jsou navíc velmi hodnotné, pokud jde o vývoj člověka k pravému lidství, nicméně nemají nikterak nic společného s náboženskými aspiracemi a podobně.

1. Nemají být usmrcováni ani zraňováni živočichové, což bylo původně vyučováno již před tisíciletími v tom smyslu, že nemají být hanobeni ani lidé, ani vyšší a nižší zvířata, ani jiní samostatně se pohybující živočichové či rostliny. Na základě jasného porozumění tím lze chápat, že se lidem, ani příslušníkům zvířecí a rostlinné říše nemá ubližovat a že nemají být zabíjeni, přičemž se ani nemají vést války a nemá se páchat teror, pomsta, odplata a vraždy atd.
2. Člověk si nemá brát nic z toho, co je kradené nebo jinak neprávem vzaté či nabyté, a tudíž nemá krást.
3. Člověk může pěstovat a používat rozum a zdravý úsudek, nemá činit nic bezprávného, a nemá ani praktikovat takové sexuální vztahy, jež by byly neblahé, přičemž nemá ani cizoložit a provozovat kurevnictví a pedofilii.
4. Člověk ať nebaží po ženě, muži či statku bližního, a právě tak ani po jeho životě či blahu, a ať neoklešťuje čest a důstojnost bližního, a ať také nezapírá jeho poctivost a neklade mu do cesty nepřekonatelné překážky.
5. Člověk má cvičit své smysly a správně s nimi zacházet, a má tudíž samostatně myslet a nemá věřit, a navíc má konat řádně a správně a být poctivý.
6. Člověk nemá lhát, ani neblaze mluvit, a nemá klamat jazykem, ale vždy hovořit pravdu a nikdy nevyslovovat falešné svědectví, stejně jako nemá bližního ani nikdy osočovat, takže ani nemá o svých spolubližních mluvit zle a nactiutračně, atd.
7. Člověk ať se rozvíjí, stane se čistým a utváří svůj niterní svět, aby konal řádně a správně, a nemusel se tedy nikoho zalekávat.
8. Člověk nechť dle svých nejlepších schopností a dovedností ctí a ochraňuje svoji matku, svého otce a všechny lidi, jakož i přírodu a všechny živočichy všech rodů a druhů.
9. Člověk nechť pěstuje své myšlenky a pocity, formuje své nitro a stane se pravým člověkem; avšak za tím účelem nechť se učí a stane se vědoucím a moudrým.
10. Člověk nechť dospěje k ryzosti a spěje svým snažením k dokonalosti, a za tím účelem nechť se učí správně zvládat všechna svoje hnutí, a nechť se učí v každém ohledu vše správně a stane se moudrým a soucitným.

11. Člověk má být po všechny časy pozorně nakloněn míru, svobodě, lásce k bližnímu a rovněž i přátelskosti, ochotě pomoci, dobrosrdečnosti a přízni.
12. Člověk má být po všechen čas pln pozornosti, avšak nikdy nemá podléhat lhostejnosti.
13. Člověk nechť nikdy nejedná stejně bezprávně, pomsty- a odvetychtivě, pokud je na něm pácháno bezpráví.
14. Člověk nemá být otrokem víry, nýbrž vědoucím a moudrým v souladu se skutečností a pravdou.

Pokud je nazírán a vyučován středobod »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, tak ten se zaměřuje na to, aby člověk pomocí svého učebního procesu a svých poznatků žil, vedl a orientoval svůj život podle skutečnosti a její pravdivé povahy. K tomu může dospívat s pomocí meditace, což je pro něj důležité a významné, pokud bude cestou meditace schopen v klidu a spočínutí uspořádat a pěstovat své myšlenky, vzdálen od veškeré věřivosti a závislosti a také oproštěn od vnějších vlivů a od hnutí, jež jej vyrušují.

Každý člověk může pomocí meditace »jít do sebe« a dojít ke klidu, stejně jako může nalézt cestu a dospět k pravým poznatkům skutečnosti a pravdy. Tímto způsobem lze také nalézt cestu a hodnotu k tomu, aby se všichni lidé obecně vzájemně respektovali, a také se naprosto oprostili od omamných prostředků, jako je alkohol a drogy atd. Z pravé meditace vyplývá – pokud se o ni člověk skutečně snaží a pokud konejšivě a uklidnivě uspořádává své myšlení, a tím i své myšlenky –, že se žena a muž po stránce své hodnoty postaví bez rozdílu sobě na roveň. Meditací člověk sám sebe rozjasňuje a je v sobě samém svým vlastním světlem, jakož i osvícením a světlem pro své vědění, svoji moudrost a celoživotní osobní evoluci.

Lidé – a žádná jiná bytost – jsou svědomitě odpovědní za to, aby poctivě ve smyslu nápravy odstraňovali škody, které doposud napáchali na planetě a v její přírodě/Tvoření a aby činili život člověka a planety znovu životahodným, spolu s druhovou diverzitou, a tím i celou přírodou a její zvířecí a rostlinnou říší. To bude, pravda, jen velmi pomalý proces, pokud budou konečně činit to nezbytné, dříve než bude příliš pozdě – a pozdě může být nyní velmi rychle, pakliže nebudou podnikat správné kroky. To by si měli všichni lidé na Zemi jasně uvědomovat, a sice zejména ti, kteří zaujímají vůdčí pozice ve vládách a možná dostanou do rukou tyto řádky, budou je nepředpojatě číst a dokážou o nich intenzivně přemýšlet, aby sami sobě vše vyjasnili. Následně, bude-li tak učiněno, by měli všichni lidé, kteří toho budou schopni, vskutku vážně vymýšlet něco užitečného a činit doopravdy hodnotná rozhodnutí, která by pak měla být patřičným jednáním fakticky realizována.

Billy, 9.38 hod., 20. října 2024

Quetzal To, co jsi tu napsal, je velmi dobré, a navíc je to velmi osvětové. Tím mám na mysli i všechno to, co vyhotovila Bernadette spolu s Methusalemem, neboť to je vskutku velmi osvětové a vypovídá to o věcech, které jsou fakticky skutečné a pravdivé. Ohledně té okolnosti, že Methusalem nechal tímto způsobem Bernadette sepsat pravdu, ale nerozumím tomu, že ...

Billy Tak tomu žel je, a já to změnit neumím, jelikož ...

Quetzal I to lze pochopit, a to vskutku nezávisí na tobě, ale na těch dvou, neboť ...

Billy To si uvědomuji, ale podle mého uvážení ta záležitost neleží na mé straně ... Krom toho jsem byl po 30 letech soudně zažalován, protože ...

Quetzal To je mi známo, poněvadž se tím přece zabýval Arlion, a od něj vím, že tytéž zážitky mělo i 14 jiných osob, žen i mužů, avšak Arlion a jeho týmu se po několika letech podařilo tyto zážitky neutralizovat.

Billy Ano, to je správně, avšak ... sem z Německa žel už víckrát nepřišel.

Quetzal Tak tomu žel bylo, ale on věděl o pravdě, o tvém spojení s námi, což také písemně zaznamenal a dal ti ten text prostřednictvím svého přítele ... k dispozici.

Billy Tak to je – ano.

Quetzal Co se týče některých těch věcí, které jsi mi říkal při našich rozhovorech o tom, že jsi byl na tamních místech s mým dědečkem v minulých dobách, jako u jezera Titicaca před více než 3000 lety a potom také na Dálném východě, kde ... umělý ostrov Seranok ...

Billy To ale při vyvolávání našeho hovoru nebudu moci sepsat, ale budu muset v dané pasáži napsat trojtečky, protože jsem Sfath tehdy, když jsme »šmejčili« v minulosti, slíbil, že budu mlčet o tom, co skutečně bylo.

Quetzal Potom k té věci, kterou jsem nastínil ohledně Methusalema. Bermunda ji ofotografovala a my jsme ji přednesli Grémiu, které ji posoudilo jako velmi hodnotnou, avšak vyjádřilo myšlenku, že by se k tomu textu mělo ještě něco připojit, a sice ...

Billy Vždyť to můžeme udělat hned, ale potom budu chtít před to vše poznamenat, že se jedná o poznámku. Celý ten text jsem dostal od Bernadette na flash disku a přenesl jsem si jej do svého počítače. Pak můžeme hned ...

Quetzal ... To se tedy zvládlo rychle, ale myslím si, že bys měl ty četné strany připojit až na konec našeho rozhovoru, až jej budeš vyvolávat a sepisovat, neboť jinak by byl hovor při četbě přerušen příliš dlouhým textem.

Billy Přirozeně, tak to mohu udělat, ale potom to vše umístím až za Bernadettiny »Útržky z korespondence« (něm. »Sprenkel«).

Quetzal ...? Co to je ? – »Sprenkel«, to slovo jsem už četl, ale nechápu jeho význam.

Billy »Sprenkel« – nu ano, to je pojem, který vlastně označuje flek na kůži nebo stříkanec barvy na oděvu a v nejrůznějších jazycích se běžně objevuje v poněkud jiné podobě, nicméně tento pojem se používá i k vyjádření »pih«, jako právě i ve smyslu výňatků z nějaké písemnosti nebo krátkých vysvětlení na položené otázky.

Quetzal To mi nebylo známo. – Děkuji za tvůj výklad.

Billy Rádo se stalo, ale děkovat za to nemusíš, jelikož je přece jasné a samozřejmé, že člověk něco vysvětlí, když je to potřebné.

Quetzal Na to mám jiný názor. Nech mě ale si toto zde přečíst ... Podivuhodné – počkej, tady se chci podívat dále, co se píše ... Skutečně velmi podivuhodné – Tyto vývody jsou tak precizní a vskutku vysvětlivé. Bernadette se toho fakticky velmi mnoho naučila, což by jí bylo skutečně možno závidět. To, co tu sepisuje, nejsou jen některé stopy Nauky, nýbrž to celé je obsáhle logicky promyšleno.

Billy Je to vskutku pozoruhodné, a já jsem velmi rád, že Bernadette tuto práci, která se týká zodpovídání otázek a která je v tomto směru cenná, převzala a že ji vyřizuje více než jen uspokojivě. Žel neznám nikoho, o němž bych se mohl domnívat, že by on nebo ona mohl/a v této hodnotné práci pokračovat, až se Bernadette rozžehná se životem.

Quetzal To bude opravdu problém, který nepůjde tak snadno vyřešit.

Billy Ano, tak tomu bude.

Quetzal Ano, ale k něčemu jinému: Posledně jsi mluvil o tom, že v brzkých ranních hodinách jsou na německých televizních stanicích vysílány pořady o neidentifikovaných létajících objektech. O tuto věc jsem se zajímal a našel jsem různé stanice, které skutečně takovéto pořady vysílají, a sice i přes den. Tyto pořady nejsou velmi poučné a informativní a zakládají se zpravidla na domněnkách, a tedy spekulacích, jež skutečně nelze označit za velmi poučné, jelikož v nich vůbec nejsou jmenována opravdová fakta, poněvadž ta dotyčným diskutujícím osobám zjevně nejsou známa. Jak jsme ale různě zjišťovali – což je ti přece známo –, tak jsou takováto fakta doopravdy dána, avšak udržují se pod pokličkou a v tajnosti, jako mimo jiné ..., o čemž se ale nemá hovořit, jak ty ...

Billy Samozřejmě, a toho se také držím. Mimoto se UFO, na něž se mne lidé často tážou, nezaobírám, protože mě nezajímají, stejně jako ani to, co dělají, neboť tato UFO přece k vám, Plejaren, nikterak nenáleží. A jak vypadají – velká i malá –, to není mou věcí popisovat, stejně jako ani to, co chtějí, jaké jsou jejich zájmy a kde mají stanice atd., atp. To vše mě nezajímá, jelikož mi plně stačí to, co vím již od dob, které jsem trávil se Sfath, a také od vás, a sice i v tom ohledu ... O to se ale nestarám, neboť s tím mám společného právě tak málo – respektive vůbec nic – jako vy Plejaren, a proto shledávám, že o tom nemám mluvit a že s tím nemám co dělat.

Quetzal Tak je to i správně. Leč nyní, milý příteli, se musím věnovat svým povinnostem a musím odejít. Pokud nevyvstává už nic důležitého ...

Billy Dnes každopádně ne.

Quetzal Pak pravím na shledanou, Eduarde. Však brzy opět nadejde příležitost, a já tu budu znovu. Žij blaze, milý příteli.

Billy Totéž přeju i tobě, Quetzal – ahoj.

Útržky z korespondence (4)

od Bernadette Brandové

V mé e-mailové schránce žel mnohé otázky setrvávají delší dobu, než jsem schopna je vyřídit. To může být zaprvé způsobeno tím, že k jejich zodpovězení potřebuji od Billyho »lekci z Nauky Tvořivé energie«, kterou ale od něj požaduji teprve tehdy, když má čas a když je zdravotně schopen mé otázky zodpovídat; a zadruhé to může mít i ten důvod, že mi jednoduše chybí čas, anebo někdy prostě i chuť – otevřeně přiznávám – se mořit s komplikovanými a nadmíru dlouhými e-maily. K sepsání následujících dvou Útržků jsem ovšem Billyho výuku skutečně potřebovala a on mi takříkajíc pomohl při přemýšlení:

Otázka: Mám jeden dotaz, který se týká Billyho vysvětlení (v kontaktní zprávě 886) o přirozených sexuálních orientacích. Zejména se potýkám s tvrzením, že zoofilie (sodomie) je přirozená sexuální orientace. V knize Genesis (v němčině od strany 200, verše 10, 15, 16 a 19) je naopak zoofilie (sodomie) popisována jako protipřírodní chování. Jak se to má s tímto rozparem?

Odpověď: O tu zoofilii pravděpodobně klopýtla většina čtenářů a jistě tuto věc i chybně pochopila. Samozřejmě že by to nemělo být vnímáno jako výzva tuto věc jednou vyzkoušet, neboť ona »přirozenost« má zcela jiné odůvodnění, než se lidé domnívají. Nižší Ti do své odpovědi zkopíruji Billyho vysvětlení z 887. kontaktu, v němž vykládá, co je onou »přirozeností« míněno:

Inu, nad tím, co je říkáno, se vždy zamýšlejí jen někteří, velmi nemnozí lidé. A tak jsem byl například telefonicky tázán, zda bych nemohl blíže vyložit to, co jsem posledně uvedl a vysvětlil ohledně sexuálních praktik. A to v tom ohledu, že tyto věci jsou právě každé životní formě od přírody dány jako přirozené.

Bude zjevně nutné, abych se k tomuto tématu ještě jednou vrátil a vysvětlil, že přirozenost se zakládá v každém případě, vždy a výlučně na tom, že si člověk tyto věci z pravlastní iniciativy sám vymyslí, určuje, vykonává, a tedy provádí atd., pokud budu vycházet pouze z člověka, ačkoliv se to týká všech životních forem, a sice i ve zvířecí a rostlinné říši. Pokud tedy člověk projevuje nebo právě vykonává nějaký určitý způsob chování, jednání a mluvy nebo nějakou osobitost a svéráznost, tak si sám vytváří odpovídající vystupování, chování, počínání a jednání, resp. určitý způsob jednání, své mravy a způsoby, a tedy to, co se rozhodne konat či nekonat, a sice ve všech ohledech tak, jak to stanovuje jeho habitus, jeho základní postoje. A tento habitus si tvoří v každém směru sám, což znamená, že se tak děje naprosto přirozeně, pokud si člověk – který má přece svobodnou vůli, již i sám dobrovolně využívá – zcela přirozeně tvoří svůj habitus a způsobí, aby si jej vštípil jako svůj původní, resp. jako zděděný, resp. aby jej v sobě zakotvil. Člověk tedy v sobě svojí svobodnou vůlí dává naprosto přirozeným způsobem vzejít svému základnímu postoji, který svým mluvením nebo jednáním »dědí dále« a »rodí« nebo jej právě vykonává tím, že jej provádí. Toto tedy, toto vystupování nebo společenské způsoby a jednání dané osoby tvoří úhrn jejich dobrých či špatných zálib, zvyklostí a způsobů sociálního chování, jakož ale i formy dobrého, zlého či zvrhlého. Všechny formy jsou ale přirozeně vytvořeny na základě svobodné vůle, avšak jejich původ může být různorodý, a tudíž může spočívat jak ve špatné výchově, napodobování, indoktrinaci, pocitovém vzrušení při chybném poučování, nebo ve zvrhlém praktikování slasti. A tak je úplně vše po stránce způsobu chování člověka přirozeně formováno, jakož i celý jeho habitus, a to přirozeně proto, že si úplně vše tvoří a formuje podle své svobodné vůle, a sice jak v pozitivním, tak v negativním smyslu, jak ve smyslu dobrém, tak zlém, jak ve smyslu zvrhlém, tak ctnostném. Tedy na základě lidského chápání ve smyslu normálním i anormálním, jaký existuje v mnohačetných podobách.

To samozřejmě nevyklučuje to, co stojí psáno v »Genesis«, ale vysvětluje to, že cesta protipřírodního chování je právě veskrze přirozená.

Pokračující otázka: ... mé úvahy se ubíraly tímž směrem, tedy směrem k přírodní protipřírodnosti. Formy homosexuality, bisexuality, lesbismu a ipsismu⁸, které chápu jako přírodní protipřírodnost, jsou ovšem »současně« jmenovány se zoofilii. Je tedy sodomie také vrozená? A jak je to např. s pedofilii, nekrofilii a všemi ostatními zrudnostmi a ohavnostmi? Jsou také přírodní/přirozené, jen právě v negativním smyslu? Je třeba to tak chápat? Já si uvědomuji, že např. při praktikované pedofilii se člověk dopouští zločinu na dětech, ale není zločinem i to, když člověk zneužívá ke svému sexuálnímu uspokojování zvířata? Každopádně existují ještě nějaké otázky, které mě zaměstnávají. Ještě mi nějaké věci prostě »šrotují« v hlavě ...

Odpověď: Pedofilie, nekrofilie a jiné ohavnosti, stejně jako sodomie, resp. zoofilie, jsou nekontrolované zvrhlosti plynoucí z myšlení člověka a nejsou v žádném ohledu vrozené nebo protipřírodně přírodní; jsou to právě jen výplody lidského myšlení, které postrádá zábrany a sebeovládání a oddává se výstředním fantaziím; daný člověk své dotyčné fantazie nikterak nekrotí ani neusměřňuje do přiměřených drah, ale dává jim bez jakékoliv sebedisciplíny volný průchod, dokud jej a jeho myšlení zcela nevázaně neovládnu a nezačnou jej podněcovat ke skutkům, které nejsou ani přirozené, ani z lidského pohledu obhajitelné.

V případě pedofilie se mají věci kupříkladu tak, že tato naprosto zavrženíhodná sexuální zvrácenost se vyskytuje výhradně u lidí, zatímco v říši vyšších a nižších zvířat nemá obdobu, tedy každopádně do té doby, dokud životní formy náležející právě k vyšším či nižším zvířatům nedosáhnou pohlavní zralosti, resp. dokud »nedospějí«. Slučování zvířecích »rodičů« s jejich vlastními pohlavně zralými mláďaty nastává zpravidla jen ve výjimečných případech, a to také jen tehdy, když daný druh vyšší či nižší zvěře dosáhl kriticky nízkého počtu a vymírá.

8 **Ipsismus** či onanismus je termín, který označuje sexuální odchylku projevující se náruživým a nadměrným sebeukájením prostřednictvím onanie. Jedinec preferuje onanii/masturbaci na úkor pohlavního styku; pozn. překl.

To tedy dokládá, že pedofilie není pro člověka přírodně protipřírodní, a nebylo by možné argumentovat ani tím, že děti přece samy na sobě provádějí sexuální úkony, když se formou hraní seznamují se svým vlastním tělem, což není v žádném ohledu spojeno se sexuálními pohnutkami nebo s naplňováním slasti, nýbrž to slouží právě jen zkoumání vlastního těla a jeho reakcí. Sexuální pocity se začínají projevovat až v běhu pokračující puberty a blíží se dospělosti, popř. psychické »pohlavní zralosti« člověka, přičemž vývoj těchto pocitů nesmí být narušován předčasnými a nezodpovědnými zásahy chorobných pedofilů, kteří se vymlouvají na to, že dotyčné děti nebo mladiství »to« přece i sami chtěli. Pokud dospělí obojího pohlaví, kteří postrádají sebeovládání a skrupule a opomínají svoji povinnost, nuceně zasáhnou takovýmto jednáním do sexuálního vývoje dítěte nebo mladistvého a tím tento vývoj naruší, tak to má za následek, že bude dotyčné dítě či mladistvý doživotně trpět vadnými vývoji, poruchami chování a dlouhodobými psychickými následky.

S nekrofilii se to má stejně, tedy tak, že vzniká z bezmyšlenkovitých, neodpovědných, výstředních a ze řetězu utržených fantazií, které v sobě člověk tak dlouho vědomě buduje a vymýšlí, dokud se nevystupňují k pudovému chování, které pak již nedokáže kontrolovat a nakonec se mu podvoluje. V podstatě je nutno příčinu všech zvrhlostí a výstředností hledat v naprosto nedostatečné sebekontrolě a kontrole vlastních myšlenek, jakož i v tom, že se dotyční lidé cítí být přitahováni »zakázaným pokušením« a tomuto pokušení právě podléhají, jelikož nekontrolují své myšlenky a sami sebe a jelikož postrádají vědomí odpovědnosti a smysl pro realitu.

Otázka: Při opakovaném studiu knihy »Praprapraprapraprapůvod vší existence« vzbudilo moji pozornost následující: Na straně 16, v posledním odstavci, se píše, že nejvýše vyspělou formou Univerza, tedy tou 10⁴⁹ formou, která se pak po dovršení svého nejvyššího vývoje integruje do »Absolutního Absolutna«, je rovina PETALE. (Citát: ... které se může ze sebe samého vyvíjet ve stále vyšší formy Univerza, a sice až vzhůru do nejvyšší, 10⁴⁹ roviny Univerza, resp. do takzvané roviny »Petale«, která se po dovršení svého nejvyššího vývoje integruje do »Absolutního Absolutna«.) Dosud jsem vycházel z toho, že rovina PETALE jako taková existuje i v našem Univerzu DERN, resp. v našem Tvoření, Univerzálním vědomí, jako nejnižší z 10⁴⁹ forem Tvoření. To by se shodovalo s výpovědí na straně 97, v 2. odstavci, kde se píše, že rovina PETALE stojí ve své nejvyšší formě blízko Tvoření, Univerzálnímu vědomí, a nakonec s ním splyne.

Možná si sedím na vedení, ale tyto dvě textové pasáže mi připadají být rozporné.

Odpověď:

V zásadě mezi těmito dvěma textovými pasážemi není naprosto žádný rozpor, ale velmi, velmi dlouhá mezera v myšlení, která plyne z toho, že děláš přesně tutéž chybu jako mnozí jiní, tedy že se hluboce zaměstnáš čistě teoretickou informací, kterou bys měl/a pouze vzít na vědomí jako indicii, nadstavbu nebo jako finální cíl všeho vývoje.

Tento finální cíl se nás lidí nikterak osobně netýká, a ani se nás nedotýká, resp. nás neposouvá v rozvoji mířícímu k pravému lidství, které pro nás lidi představuje v první řadě onen nejvýtečnější, nejvyšší a nejdůležitější cíl, kterého můžeme dosáhnout. Nepochopitelně dlouhý vývojový pochod našeho Tvoření a jeho nekonečně mnoha rovin a evolučních stupňů až vzhůru do Absolutního Absolutna není pro nás lidi podstatný. Hrubý přehled, který skýtá kniha o původu vší existence, nepředstavuje nic jiného než celkový abstraktní obraz všeho vznikání a zanikání probíhajícího po časová údobí, jež lidské vědomí není schopno postihnout a jež jsou pro jeho vývoj nejen druhořadá, ale prostě také irelevantní. Navíc se jedná o naprosto jiné evoluční průběhy, než jsou ty naše lidské. S nimi nemáme my lidé nic co do činění, a ani nikdy mít nebudeme, neboť naše individuální kmity a síly se budou jednou v daleké budoucnosti – až ukončíme svoji evoluci jako lidé – vyvíjet dále a nekonečně zesilovat v naprosto jiných rovinách, aniž bychom měli osobnost a aniž bychom byli rozeznatelní, a sice jako část obrovských energií.

Pro nás lidi je směrodatná a podstatná pouze Nauka Tvořivé energie a lidské hodnoty a ctnosti, jimž vyučuje, přičemž hlavní důraz tkví v každodenní a osobní realizaci, která pro nás znamená evoluci! Pouze tím bychom se měli hluboce zabývat, tedy sebou samými a tím, kým jsme, co chceme, jak působíme, jak se chováme, jak přistupujeme ke svému životnímu prostředí a ostatním lidem a jak se k nim stavíme, jak je chápeme, jak jim jsme nápomocní a jak je necháváme participovat na našich poznatcích a vhladech.

Ale zpět k té rovině Petale: Ta vzniká spolu s každým prvotně vytvořeným Tvořivým Univerzem a je a zůstává jeho součástí tak dlouho, dokud toto Univerzum existuje, a sice v běhu všech 10^{49} vývojových forem. Dosáhne-li nějaké Tvoření své nejvyšší formy, tak jí spolu s ním dosáhne i rovina Petale, která se pro proběhnutí 10^{49} formy integruje do Absolutního Absolutna, načež vývoj bude kráčet dále až do BYTÍ-Absolutna, které se samo nekonečně rozšiřuje.

Útržky z korespondence (5)

od Bernadette Brandové

V e-mailech, které jsou mi zasílány, bývají opakovaně kladeny otázky ohledně víry, přičemž mnozí tazatelé mají zjevně těžkosti s tím, aby pochopili, co víra vlastně je a jak se jako taková ukazuje, resp. v jaké podobě se sama projevuje a v jakých souvislostech se objevuje nebo může objevit. Dotyčné otázky rovněž zahrnují domněnku, že existuje jistý druh »věrského vědění«, což je ovšem zkrátka nemožné, jelikož víra a vědění se vzájemně absolutně vylučují.

Otázka: Spojitost mezi vírou a věděním, to je bod, s nímž se potýkám. Základní problém tkví v tom, že víru nelze kompletně odstranit, ale musí být transformována krok za krokem. Vidíte tedy, že to člověk sice dělá, ale není schopen tento proces na nějakém určitém konečném bodě uzavřít. Je to pěkně sisyfovská práce.

Odpověď: Abych to zkrátila: Mezi vírou a věděním není vůbec žádná spojitost ani styčný bod! Víru nelze transformovat ve vědění, protože je vždy a bez výjimky neurčitá a takříkajíc »nemá pevnou půdu pod nohama«. Víra představuje vždy domněnku, i když se zakládá na údajném věděním, které ovšem nikdy nelze přezkoušet, a ani dokázat. Víra ztělesňuje pokaždé stagnaci a nepohyblivost v myšlení, jelikož blokuje veškerou vnitřní svobodu a vyřazuje z funkce vlastní svobodné myšlení; a protože člověk není schopen něco, čemu věří, shledat v realitě, tak je naprosto vyloučeno, aby si z toho mohl někdy vytvořit jistotu. Víru nelze odstranit, poněvadž ochromuje svobodné myšlení a logiku absolutním negováním pravdy, kterou si člověk nahrazuje iluzemi, domněnkami, fantaziemi a tvrzeními, čímž ji takříkajíc eliminuje.

Vědění je oproti tomu výsledkem absolutní zkušenosti a poznání, jež se zakládá na ryzích, dokazatelných faktech, skutečnostech a realitě, a tedy na pravdě. Pravda podněcuje, na rozdíl od víry, naše myšlení, naši kreativitu a objektivní poznávání a umožňuje nám rozeznávat a chápat pravdu, resp. dané skutečnosti, čímž dospíváme ke zkušenosti. To nás pak dále vede k neochvějně jistotě, k vnitřnímu konstatování JE TO TAK, které nelze ničím vyvrátit nebo vyřadit z platnosti, protože je právě zakořeněné v pravdě. Pravda je vždy a v každém případě dokazatelná a pochopitelná a je pokaždé a bez výjimky logická. Základem vědění a pravdy je pouze dokazatelná, pochopitelná a logická realita, a tímto základem jsou i skutečnosti, jež máme před očima a jež v našem nitru pouštějí své kořínky a osvobozují nás od veškeré nejistoty, přičemž eliminují naše zbytečné strachy a dovádějí každou víru ad absurdum.

Víru nelze transformovat, to je naprosto nemožné, neboť člověk se od ní může osvobodit pouze tím, že se bude nekompromisně přiklánět ke skutečnostem, že bude v sobě samém veškeré zbytky víry ignorovat a bude se orientovat už jen podle reality, daných skutečností a svých logických poznatků a zkušeností, jež bude ve svém myšlení uplatňovat. Tím se bude krok za krokem od víry oprošťovat, aniž by se jí explicitně zaobíral a aniž by se vystavoval nebezpečí, že sedne na lep novým nebo jednoduše jiným článkům víry. Ve svém myšlení nemá dávat prostor ničemu jinému než tomu, co je v sobě schopen

logicky pochopit, ničemu jinému, než co se mu v jeho životě prokázalo jako správné a pravé, resp. jako faktum a realita – jen na to se má důsledně soustředit. Srovnávat pravdu a víru je zkrátka nemožné a vede to ke zbytečným oklikám, pochybnostem a nejistotám, poněvadž víra se může tímto způsobem stále znovu nekontrolovaně vkrádat do myšlení a ochromovat jej, což nemůže být účelem celé věci, jelikož osvobodit myšlení umí jediné pravda, skutečnost, fakta a realita, díky čemuž jakákoliv víra bledne a automaticky se rozpouští v nicotnost.

Dodatečná otázka:

Vezměme si za příklad vědce, který se pokouší najít lék na jistý druh rakoviny. Tato osoba, ať muž či žena, si uvědomuje své meze a využívá experimenty k tomu, aby tomuto problému přišla na kloub. Samozřejmě že používá nějakou hypotézu a experimenty k tomu, aby našla odpověď na tuto otázku, ale to je pouze proces, jak dospět k řešení.

Mohla bys tento uvedený příklad blíže vysvětlit? Uplatňuje tato osoba nějaké přesvědčení tím, že si vytváří hypotézu a že s její pomocí nalézá řešení? Nebo si je vědoma svých mezí a musí někde započít?

Odpověď:

Abych navázala na tento příklad, tak vyjdu z toho, že vědec, který chce vyvinout nový lék na rakovinu, již disponuje fundovanými znalostmi o dotyčném druhu této nemoci a způsobu, jakým v těle funguje, přičemž si tyto znalosti osvojoval v běhu času do současné doby na základě toho, že se touto nemocí zaobíral. Činil tedy jistá pozorování, která si zapamatoval a která jej podněcují k tomu, aby krok za krokem myslel dále a tvořil si nové nebo širší úvahy o tom, jak by bylo možné tento druh rakoviny dostat pod kontrolu. To znamená, že se zamýšlí nad tím, jak a jakým způsobem tato rakovina v těle působí a jak mu způsobuje škodu. Na podkladě svých dosavadních zkušeností a svých dalších úvah si tento vědec vyvíjí nápady, jak by mohl způsob fungování této rakoviny ovlivnit a jak by mohl zabránit jejímu šíření v těle, resp. jak by mohl dosáhnout toho, aby se stáhla a vytratila, což by znamenalo vyléčení.

Tyto nápady bude testovat a bude otevřený možným výsledkům, přičemž na základě svých pozorování a nových poznatků bude tyto nápady opakovaně přizpůsobovat nebo zavrhnout a bude podnikat nové pokusy. Celou tuto proceduru bude provádět tak dlouho, dokud nedospěje ke správnému poznání, po němž bude nutně následovat zkušenost, že díky svým pokusům našel dobrou cestu; to ovšem ještě zdaleka neznamena, že již dosáhl cíle, neboť úspěchem může být už jen »mezistanice«, která mu bude potvrzovat, že cesta, kterou se vydal, by mohla slibovat úspěch.

Kdyby vědec vycházel z nějakého pevného přesvědčení a vzal si jej jako základ, tak by nebyl nikdy schopen dosáhnout svého cíle, protože přesvědčení odpovídá vždy nějaké víře a nějakému nátlaku, které by zužovaly, resp. znemožňovaly jeho svobodné myšlení, jelikož by se svým přesvědčením fixoval na to, aby cíle dosáhl nějakým určitým způsobem, kvůli čemuž by již nebyl schopen myslet a bádát tak, aby byl otevřen možným výsledkům.

Přesvědčení představuje pokaždé a bez výjimky fixní představu a také předsudek, který si člověk sám klade na bedra anebo jej přijímá na základě indoktrinace, resp. představuje pevnou domněnku a mínění o tom, že nějaká věc musí odpovídat nějaké konkrétní formě nebo nějakému konkrétnímu způsobu, resp. jakémusi pevnému konceptu. V zásadě ale přesvědčení definitivně není nic jiného než strnulá, nutkáví víra, jež neumí připustit odklon od tohoto přesvědčení a jež omezuje, ba dokonce znemožňuje svobodné, pravdivé myšlení orientované na skutečnosti, poněvadž člověk znevažuje, neguje a jednoduše odsouvá stranou, resp. ignoruje a pokládá za bezcenná všechna pozorování a všechny výsledky, poznatky a indicie, jež by mohl získat pomocí nezdarů a jež by jej mohly vést dále, což tedy činí proto, že neodpovídají jeho předpojatému mínění, resp. přesvědčení.

Útržky z korespondence (6)

od Bernadette Brandové

Otázky, které mi přicházejí e-mailem, se týkají rovněž i tématu tzv. »cizích«, to jest odchylných myšlenek a jejich důsledků, a také tématu správných způsobů chování ve sporných či pochybných situacích. Jelikož bývají tyto otázky částečně kladeny v rámci delších e-mailů, z nichž by bylo možné usuzovat na osobu tazatele, dovolím si v těchto Útržcích obsah dotyčných mailů zkrátit na to podstatné a zformulovat otázky tak, aby byla zajištěna anonymita tazatelů a zůstala zachována důvěryhodnost. V tomto smyslu uvádím následující dva příklady:

Otázka:

Všiml jsem si, že v Billyho knihách nebylo řešeno jedno velmi důležité téma. Jde o »cizí«, to jest odchylné myšlenky v meditaci a v každodenním životě.

Nevidaně nebezpečné jsou odchylné myšlenky, které mohou trvat po celý den a které člověk pociťuje tak, jako by se celý chvěl. Přicházejí a zase odcházejí, někdy jsou silné, někdy slabé a rozptylují člověka od jeho vlastního konání a jednání. Jsou přítomny prakticky vždy, když je člověk nechává propukat a nepokouší se je udržovat pod kontrolou. Dává-li jim volný průchod, tak to může vést, dle druhu a síly dotyčných myšlenek, až k demenci. K této zkušenosti jsem dospěl/a ve vlastní rodině, v níž začali být někteří příbuzní částečně těžce dementní, zatímco jiní se dokázali demenci úspěšně bránit, přičemž se ale obávám, že demence je dědičná a že mi byl tento sklon dán do vínku.

Snažím se být po celý den pozorný/á, což má pozitivní efekt na moji večerní meditaci. To, co jsem napsal/a, jsem zjistil/a ze své vlastní zkušenosti, a prosím Vás něco o tom napsat, neboť má zjištění by mohla být chybná.

Odpověď:

Ve svém e-mailu nastiňujete téma tzv. »cizích«, to jest odchylných myšlenek, o němž se podrobně pojednává v knihách »Úvod do meditace« a »Meditace z jasného pohledu«, ale také v Učebních dopisech č. 44 a 45 a rovněž i Mimořádných učebních dopisech č. 29 (XXIX) a 36 (XXVI). V těchto spisech se jasně vykládá, že odchylné myšlenky jsou ty, které se člověku nekontrolovaně vtírají do myšlení, rozptylují jej od vlastního myšlenkového tématu a svádějí jej k tomu, aby se jim podvoloval, a aby se tedy nechal vytrhnout se svého soustředění. To samozřejmě platí nejen při meditaci, ale i při všech našich činnostech, jež vyžadují naši nepřerušovanou pozornost, neboť i při nich se člověku odchylné myšlenky vtírají na mysl a podněcují jej k tomu, aby se odklonil od toho, čím se chce nebo čím by se měl zabývat. V zásadě jsou tzv. »cizí«, resp. odchylné myšlenky takové, které nenáleží k tématu, jímž se člověk myšlenkově právě zaměstnává, takže jej vedou k momentům nepozornosti, které mají v nejhorším případě katastrofální důsledky, pokud je člověk nedokáže uvést pod kontrolu. Této kontrole se může mimo jiné naučit v meditaci, která mu pomáhá v tom, aby zostřoval svoji pozornost a pozvolna si k odchylným myšlenkám osvojoval konsekventní postoj tím, že je bude jednoduše odsouvat stranou a ignorovat. V běhu času – díky jeho vnitřnímu postoji a způsobu reagování, jež si osvojí – budou tyto odchylné myšlenky pomalu ochabovat a zplošťovat se, což bude dále podporovat jeho pozornost a současně mu i ulehčovat koncentraci.

Lidé, kteří se neučí uvádět své myšlenky pod kontrolu, se vystavují riziku, že se stanou oběťmi své vlastní nedbalosti ve vztahu k vlastnímu myšlení. To znamená, že začnou být líní mysllet a roztěkaní, že se budou nechávat snadno rozptýlit, stanou se nepozornými a věřícími a budou pěstovat jen zdánlivé myšlenky, kvůli čemuž bude jejich myšlení zakrňovat a budou se pomalu, ale jistě otupovat, což může vést vposled, mimo jiné, právě k demenci. Demence není v žádném ohledu geneticky podmíněná, jelikož geny ovlivňují jen tělesné podmíněnosti nebo danosti, jako jsou například tělesné neduhy. Demence však

může vzniknout nejen kvůli tomu, že člověk zanedbává, resp. vůbec neprovádí péči o svět svých vlastních myšlenek, nýbrž i kvůli vnějším vlivům, k nimž mohou patřit kupříkladu údery do hlavy, mrtvice nebo pozdní důsledky bezvědomí atd., jakož ale i např. vysoký krevní tlak a další tělesné příčiny, jimiž jsou v mozku poškozovány mikrocévy.

Myšlení podléhá výlučně lidské iniciativě a člověk si jej osvojuje, resp. jej nabývá na základě nazírání, pozorování, výchovy a napodobování atd., jimiž je jeho myšlení podněcováno, načež se musí učit jej usměřňovat do správných drah rozumu a zdravého úsudku a pozorně rozlišovat, co je správné a chybné, rozumné a nerozumné, jasné a zmatené. Tím si vyvine myšlenkové sebeřízení, jež si bude čistě individuálně dále budovat a rozvíjet, v souladu se svým charakterem a svou osobností. Naučit se správnému, soudnému a rozumnému myšlení, jež se bude orientovat na dané skutečnosti, je věc, která plyne z dlouhého a často namáhavého procesu, zvláště tehdy, když člověk dává přednost nesmyslným a obsahově vyprázdněným rozptýlením a zábavám, aniž by je pozorně udržoval pod kontrolou. Je-li ke svému vlastnímu myšlení lhostejný, může to mít katastrofální důsledky, jelikož škody se budou dostavovat plíživě a nakonec začnou být nevratné, protože člověk pozbude síly k myšlení, právě jako se vytrácí síla jeho svalů, když je nepoužívá. Protiváhu k zakrňování myšlení může představovat pouze pozornost, myšlení orientované na dané skutečnosti, meditace, koncentrace a zabývání se smysluplnými a prospěšnými myšlenkovými obsahy, a to je celoživotní úkol, který lze zvládat jednou snadněji, jednou obtížněji.

Otázka:

Nedávno jsem se stala obětí latentního sexuálního obtěžování. Útočník mě začal balit jednoznačnými »nabídkami«, ačkoliv ví, že jsem šťastně provdaná a že mám rodinu. Tento přehmat mnou otrásl ještě citelněji proto, že jsem byla takovými útokům vystavována i ve svých raných letech, přičemž tento nedávný prohršek se odehrál ve Středisku před svědky. Někteří z nich mi vyjádřili svůj soucit, zatímco jiní chtěli »zůstat neutrální«, avšak shledávali, že je to celé nedorozumění, a opět jiní mi podsouvali, že mé líčení této pro mě vskutku traumatické zkušenosti jsou v podstatě plané řeči a pomluva a že mám držet ústa. Jak bych se měla nejlépe zachovat a nebylo by nejlepší Váš dopis, v němž byl útočník kárán a vyzván k pořádku, zveřejnit?

Odpověď:

Abychom se dostali hned k meritu věci: Billy a já jsme toho názoru, že jeho následující citát z kontaktní zprávy 169 je naprosto výstižný:

Vždyť je to skutečně k pláči; lidé na Zemi se domnívají, že dosáhnou svých cílů pokrytectvím, svéhlavostí a egoismem atd. Já jsem učinil naprosto odlišné zkušenosti. Sfaith mi jednou vysvětloval, že člověk nedociluje vůbec žádných pokroků a sebepoznání, pokud haní nebo za zády kritizuje své spolubližní, hledá na nich chyby a ty pak vytrubuje druhým. Vyučoval mne tomu, že člověk, který se chce něco naučit, musí držet či zavřít ústa tak, aby chyby druhých pouze registroval, když mu začnou být zrovna nápadné, ale nesmí o nich nikdy hovořit. Smí pouze pozorovat, držet ústa, registrovat a důkladně o nich přemýšlet. Při tomto přemýšlení jde pak ale o to, aby dotyčnou chybu, kterou u spolubližních pozoroval, pojal jen jako podnět k tomu, aby sám u sebe pátral po tom, zda tutéž chybu nemá i on sám, a zda ji tedy nemá sám rozpoznat a odstranit. Kdo ale o chybách ostatních mluví, a kdo tedy o druhých drbe a zrazuje je, ten se nikdy nic nenaučí. Právě naopak: Člověk, který vidí chyby jen u druhých a hovoří o těchto chybách s třetími osobami anebo o nich zlomyslně drbe, ten nebude nikdy schopen pravdivě myslet a rozpoznat své vlastní chyby. Takový člověk se stále jen pokouší přetvářet své spolubližní podle své vlastní šablony, a proto na ně hrubě dotírá, vydírá je, hádá se s nimi, vede o nich posměšné řeči za jejich zády a dělá i všechny ostatní zlé věci. To vše má ale dopad i na jeho studium pravdivé Nauky, tedy Učení ducha (Učení Tvořivé energie) atd., jelikož člověk s tímto způsobem života je pak prostě neschopen soustředit se na opravdu duchovní (vědomé) studium. Chybějí mu k tomu totiž síly, které vyplývá tím, že potenciál

své pozornosti zaměřuje na chyby bližních, kvůli čemuž pozbývá veškeré síly na sebepoznání a svoji vlastní evoluci a ztrácí také veškerý pokrok. Síly, které by totiž nutně potřeboval k samostudiu, studiu Učení ducha (Učení Tvořivé energie) a sebepoznání atd., si nechává stravovat svým chybným chováním, které se zakládá na tom, že se posmívá druhým, že je osočuje, chybně je pozoruje a hledá na nich chyby. Místo aby smetl špínu před vlastním prahem na hromádku a vyhodil ji pryč, tak ustavičně zametá před prahem druhých. Ale každý samozřejmě tvrdí, že tomu tak není a že je ten druhý tak neotesaný, nápadný, vzpurný, agresivní a chybující, že to není možné ignorovat. Že ale tato pochybná výmluva nemůže takový přístup nikterak omluvit, jelikož tím spíše vyjevuje chybné chování dotyčné/ho, na to nikdo nepomýšlí. Každý chce být totiž stále lepší než jeho bližní, poněvadž v člověku má bludná sebechvála a bludné sebehodnocení větší váhu než jakákoliv poctivost.

Nehledě na názory a reakce svědků je k této věci nutno podotknout, že je s naprostou jistotou nejrozumnější na takovéto události reagovat mlčením, poté co jsme dotyčného, který se dopustil tohoto přehmatu, jasně a zcela jednoznačně vyzvali k pořádku. Více není nutné dělat. Naopak: Kdyby byl náš dopis uveden v obecnou známost, tak by to mělo pouze za následek, že by byla tato záležitost stále znovu a znovu »omílána« a připomínána a vedla by k nekonečným diskuzím, čímž bychom Ti prokázali »medvědí službu«.

Zranění a rány, jež byly někomu způsobeny, ať mají psychický nebo tělesný charakter, se mohou uzdravit a zacelit pouze tak, že se ponechají v klidu a že nebudou stále znovu »rušeny« nekonečným vytahováním na světlo. To znamená, že se jimi člověk sice v sobě musí zabývat a musí je zpracovat, ale neměl by o nich mluvit s příliš mnoha lidmi, ani se svědky a těmi, kteří byli při dané události přítomni a kteří přece celou věc vnímali svým vlastním způsobem a mají na ni vlastní názory. Opakovaně o této věci mluvit a snaha získat tehdy přítomné na svoji stranu, resp. očekávat, nebo dokonce požadovat od nich určité reakce, to nemá nic společného se zpracováním a rozumným vstřebáním dotyčné události, nýbrž jen s odvetným myšlením a choutkami se pomstít, choutkami, které nejsou neutrální, ale dožadují se právě potrestání toho, kdo se choval chybně a překročil meze, jež by býval musel respektovat. To je ovšem samojustice a prosté vykonávání pomsty, a to zraněné lidi neposune dále, ale bude to mít za následek, že si budou proběhlou událost stále znovu oživovat, kvůli čemuž se jejich vnitřní »rány« nebudou hojit, ale budou zůstávat stále otevřené a ještě se zhoršovat.

Krom toho může okolnost, že se o proběhlé věci bude i nadále hovořit, vést k tomu, že lidé utvoří tábory, jež se budou obracet proti sobě, což může vést k nesvářům a rozkolům a také k tomu, že budou jak »oběť«, tak »pachatel« nakonec vytěšňováni z kolektivu, což by je jen dále zraňovalo.

Zásadní chyba, kterou jsi udělala, spočívá v tom, že jsi nám tu příhodu neprodleně nenahlásila, načež bychom mohli provinilce ihned a přímo na místě volat k odpovědnosti. Tak by bylo dalším jeho prohřeškům bývalo předem zabráněno a celá věc by bývala nemohla eskalovat tak, jak mezitím eskalovala. Hodnotíme záležitost tak, že by ten první přehmat stěžil někdo registroval a že by Ti bývaly odpadly všechny další nepříjemnosti, což by způsobilo, že by pro tebe vše bylo únosnější.

Nakonec ani nehraje roli, co chtěli svědkové vyjádřit tím, že se odkazovali na citát z té 169. kontaktní zprávy. Ten je sám o sobě neutrální a naprosto správný a Tvé interpretace toho, proč ti jej poslali, jsou čistě spekulativní, a takovýchto vlastních interpretací by ses měla vyvarovat, neboť se jimi jen sama zraňuješ, což je zcela zbytečné, jelikož názory a mínění ostatních nejsou ve vztahu k Tobě nebo k proběhlé události relevantní. Důležité je jediné to, abys proběhlé dění sama pro sebe zpracovala a tuto záležitost uzavřela.

Otevřené slovo Methusalema Meiera

o »Billym« Eduardu Albertu Meierovi a o FIGU

K mé osobě

Jmenuji se Methusalem Meier. Narodil jsem se 31. října 1973 ve Wetzikonu (Curych) »Billymu« Eduardovi Albertu Meierovi a Kalliope Meierové-Zafiriovi jako jejich nejmladší syn. Naše rodina – k níž patří ještě moji starší sourozenci, Gilgamesha a Atlantis – bydlela až do čtvrtého roku mého života v ulici Wihaldenstrasse 10 v Hinwilu, kde se po prvních oficiálních kontaktech, které měl můj otec s mimozemskými formami života, začala velmi záhy utvářet Základní skupina FIGU. 7. dubna 1977 jsme se přestěhovali do Hinterschmidrüti v Tösstalu.

Dvůr Hinterschmidrüti byl v katastrofálním stavu, a já měl dojem, že jsme se přestěhovali spíše na nějaké bojiště než na selský statek. Ještě předtím, než jsme se tam nastěhovali, začal můj otec s Jacobusem Bertschingerem provádět na budovách nezbytné opravné práce. Brzy jim přišli vypomáhat i někteří z těch, kteří se předtím pravidelně scházeli v Hinwilu a kteří hovořili s mým otcem. Pro všechny zúčastněné nastala velmi tvrdá doba, jež byla plná práce a jež od nich vyžadovala úplné tělesné i psychické nasazení. Pod vedením a při činnorodé nápomoci mého otce se častokrát pracovalo až hluboko do noci nebo do ranních hodin. Většina z dobrovolných pomocníků měla dvojitou zátěž, jelikož přes den vykonávali své regulérní profese a večer přijížděli do Hinterschmidrüti, často z daleka, aby tam pak ještě dlouho dále pracovali. Trvalo asi sedm let, než bylo překonáno to nejtěžší období a než časy tvrdého tělesného nasazení přešly do fáze, kdy pracovní výkon začal být pro všechny citelně snazší. Zejména neúnavnému tvůrčímu úsilí mého otce, jeho plánovitě prozíravosti a obratnosti vyjednávat vděčíme za to, že pod jeho vedením a řízením vznikl v minulých 20 letech na pozemku Střediska ráj.

Ani pro nás, děti, nebyly začátky v Hinterschmidrüti snadné, jelikož i na nás částečně dopadala zátěž, která tížila každého zúčastněného jednotlivce. Dosud jsme však významu oné každodenní lopoty vůbec nerozuměly a jen jsme viděly, že náš tatínek od rána do večera pracoval, až do okamžiku svého těžkého tělesného zhroucení. Teprve v pozdějších letech mi došlo, co se v oné době vlastně odehrávalo, a je mi hádankou, odkud můj otec stále čerpal energii k tomu, aby lidi motivoval a držel pohromadě.

Dnes chápu, co jsem dříve pochopit nedokázal, totiž že mému otci přináležela krajně důležitá a obtížná práce, kterou vykonává i nadále, navzdory svému těžce pošramocnému zdraví. Žel se ve mně probudilo pochopení pro tyto těžké okolnosti, v nichž se můj otec pohyboval, teprve v minulých letech, když jsem musel rozpoznat, jak velké byly útoky zvenčí a jak tuze jej má matka dodatečně uváděla pod tlak.

Začátky FIGU

Dnes se, stejně jako předtím, hojně tvrdívá, že FIGU je sekta a že můj otec je velký guru, ale on není člověk, který by seděl na »trůnu« a vyhýbal se každé práci.

On od nepaměti nebyl mužem, o němž by se dalo říci, že se štítí práce nebo že jen udílí rozkazy. Naopak: On se chápal práce vždy jako první a byl pro ostatní dobrým příkladem; pracoval tvrdě a neúnavně, často až hluboko do noci a do ranních hodin. Práce s krumpáčem a lopatou, dláždění a betonování byly věci, které v prvých letech neměly konce – a když se všichni ostatní zcela vyčerpaně odebrali k odpočinku, sedl si on ještě za psací stroj, pracoval na něm po celé dny i noci a vyvolával telepatickým přenosem kontaktní zprávy, přičemž také sepisoval Učení ducha (od roku 2023 nazývané Naukou Tvořivé energie), s nímž započal roku 1979, anebo nějakou novou knihu – a krom toho utvářel ještě i časopis »Hlas Věku Vodnáře«, který v prvých letech vycházel ještě každý měsíc a později každé dva měsíce, dříve než bylo dohodnuto, že bude vydáván už jen jednou za čtvrt roku.

Mnohé velké práce, jež byly v Hinterschmidrúti vykonány, vzešly pouze pod jeho vedením. Nikdo ze členů Základní skupiny, kteří se v prvých letech dostavili, neměl o stavebních pracích atd. ani tušení, nebo jen malé, a tak můj otec nebyl jen učitelem v záležitostech Nauky Tvořivé energie, ale i v záležitostech pracovních. Stěží se našla nějaká práce, o níž by nic nevěděl a kterou by mužům a ženám skupiny nedokázal odborně předvést a přiblížit. Ať už se jednalo o stavební a dřevařské práce, nebo o zemědělské záležitosti, zahradnictví a zahradní architekturu, či o domovní hospodaření, nákupy a otázky energie a elektřiny, tak byl a je ve všech těchto činnostních oborech zběhlý a častokrát ví více než regulérní odborníci. Lidé se jej kvůli jeho obsáhlým vědomostem často a rádi ptají na radu i v otázkách zdravotní péče, stravování a lékařství.

Počáteční léta ve Středisku byla obtížná. Nejen proto, že práce byla tvrdá a znavující, ale i proto, že na sebe naráželi lidé, kteří měli od základu odlišné charaktery, což nezřídka vedlo k masivním a velmi hlasitým neshodám, jejichž eskalaci bránil můj otec často ještě hlasitějším zařváním.

Názorové rozepře mezi obyvateli Střediska a z nich plynoucí boje dovedly brzy všechny zúčastněné k jasnému poznání, že bude potřebný nějaký konkrétní řád, který by reguloval vzájemné soužití. Kromě těchto interních těžkostí, které od mého otce – jenž držel ve všech situacích v ruce otěže – vyžadovaly mnoho sil, probíhaly ještě i útoky zvenčí, které si od něj rovněž žádaly plnou pozornost. Sotvaže jsme se do dvora Hinterschmidrúti nastěhovali, tropili všichni mošní lidé – hlavně odpůrci mého otce a jeho Mise – při všech myslitelných příležitostech škody na vozidlech, budovách a zařízeních. Kvůli této okolnosti a také skutečnosti, že netrvalo dlouho, než se začaly množit útoky na život mého otce (které započaly již v Hinwilu), vyvstala brzy nutnost zavést ve Středisku noční hlídku; při té byly činěny ze začátku ozbrojené kontrolní obchůzky, dokud se vše zase trochu nezklidnilo.

Právě v prvých a nejtvrdějších letech byl můj otec faktickým motorem rostoucího společenství FIGU. Se svou jedinou paží (o tu druhou přišel v 60. letech 20. století při autobusové nehodě v Turecku) se chápal díla tvrději než všichni ostatní, kteří sice měli dvě zdravé paže, ale o pracích, které bylo nutno provádět, neměli většinou znalosti a byli při nich nejen nešikovní, ale začasť i neochotní a postrádali také radost z nasazení.

Když se ohlédnu zpět, tak mohu konstatovat, že se již v prvých letech uvedl ve Středisku do chodu vývoj, který měl mému otci i FIGU způsobit největší problémy a který nejhluběji ovlivnil náš rodinný život. Nátlak, jaký moje matka svými ustavičnými masivními a neopodstatněnými výčitkami a svými bezuzdnými žárlivými scénami vyvíjela na mého poctivého a dobrosrdečného otce, mu v běhu času tak škodlivě přitěžoval, že se to nemohlo obejít bez zdravotních následků. Tlaky rostly ze všech stran: Základní skupina, která se utvořila, nedocházela ke klidu – v neposlední řadě právě přičiněním mé matky a kvůli jejím ubohým intrikářským hrám; náš rodinný život byl zastiňován prudkými boji mezi mojí matkou, která se neštítala žádné podlosti a primitivity, a mým otcem, jenž se všemi dostupnými prostředky snažil o to, aby ji nakonec přece jen přivedl k rozumu; a potom tu byly ještě i ty četné a různé útoky zvenčí, které sahaly od poškozování věcí přes pomluvy a zlovolné očeňování až po pokus o únos mé sestry a vražedné útoky na mého otce.

Jednoho úterního rána, 4. listopadu 1982, kolem 4.30 hod., dospěla situace tak daleko, že si ty obrovské zátěže, jež dopadaly během let na mého otce, vyžádaly svoji daň. Utrpěl těžké zhroucení, při němž spadl k zemi, a dříve než zůstal v bezvědomí ležet, narazil ještě zadní částí hlavy na umyvadlo, poté na radiátor a nakonec do kachlíčkováného rohu místnosti.

Kvůli tomuto zhroucení a nehodě s ním spojené si můj otec těžce poškodil části mozku a mozečku o velikosti pětifrankové mince a ty se v běhu času jednoduše zkapalnily, jak bylo v následujících letech možné doložit počítačovou tomografií. Následky tohoto kolapsu byly katastrofální; otec nejenže utrpěl částečnou amnézii, kterou trpí v jistých ohledech dodnes, ale pozbyl také mnohé ze schopností svého vědomí, s nimiž v tichosti vykonával obrovské výkony. Svým mozkovým poraněním, jež bylo nebezpečné

životu, byl někdy tak poznamenán, že dokonce ani nás, děti, nepoznával. Sotvaže si uvědomil závažnost svých zranění, začal proti nim vehementně bojovat. V tom mu byly nápomocné jeho obsáhlé a detailní vědomosti o mozkových funkcích, které značně překonávaly dnešní vědecké poznatky, a které mu dokonce patrně zachránily život. Navzdory závažnosti svých zranění byl schopen postupně převádět funkce poraněných mozkových částí do jiných mozkových regionů, což bylo spjato s vleklými a namáhavými učebními procesy. Ještě dobře si vzpomínám, jak jednoho dne – asi půl roku po nehodě – začal hrát šachy proti počítači. Na počátku s ním prohrával prakticky každou partii, ale postupně se mu pomocí neúnavné neoblomnosti dařilo jej porážet, ba co víc, dokonce jej i obelstít. Poté co pro něj elektronika ztratila význam, začal hrát pravidelně proti členům naší Základní skupiny, zvláště proti Silvanovi a Freddymu, kteří mu svou dlouholetou ochotou velmi pomáhali. Po dobu osmi let byl můj otec často blíže smrti než životu, a během této doby nejenže bojoval o to, aby mohl vést pokud možno normální život, ale psal také ještě své doposud nejdůležitější dílo, totiž knihu »OM«. Někdy se zdálo, jako by jej udržovala při životě už jen jeho povinnost sepsat pro lidstvo toto dílo, povinnost, kterou si sám zvolil.

Z pohledu lékařů hraničilo to, že svůj kolaps přežil, se zázrakem, avšak jeho výkon, jímž se dokázal bez cizí či odborné pomoci vypořádat s hlubokými následky svého mozkového zranění a zotavit se z nich tak, že dokonce i jeho okolí a blízkým osobám bylo sotva něco nápadné, považovali za ještě mnohem větší zázrak. Pouze ten, kdo se s důsledky mozkových zranění již vypořádával a kdo ví o často dalekosáhlých tragických a dramatických změnách a katastrofálních dopadech v životě zasažených, dokáže zhruba posoudit, co můj otec v běhu let z vlastní síly a bez jakékoliv cizí pomoci zvládl. Jeho odvaha a odhodlanost pustit se do osamělého, tíživého boje proti následkům vlastních zranění, boje, který byl spojený s četnými zvraty k horšímu, neměly na této planetě obdobu a možná ani mezi všemi bytostmi ve Vesmíru, které si dávají jméno člověk – a to měl ještě tu vnitřní velikost, že dokonce odmítl lékařskou pomoc Plejaren s argumentem, že nechce mít lepší postavení než příslušníci zbylého lidstva.

V letech po utrpené nehodě, během nichž bojoval o život, se začaly v Základní skupině některé věci pomalu měnit. Členové začali být časem jaksi chápavější a dospělejší a už se nehádali kvůli každé maličkosti jako malé děti, ale brali Nauku Tvořivé energie postupně vážněji. Jejich pokusy – na počátku poskrovné – realizovat naučené věci v každodenním životě, vynášely menší plody. Po tuhých počátečních bojích vyřizovali nyní své práce ochotněji a samostatněji a ti rozumnější, kteří byli více připraveni se učit, mohli těm liknavějším a neochotnějším pomalu vytyčovat cestu. Během pokračujícího učebního procesu většiny členů se začal veškerý život ve skupině uklidňovat a upokojuvat a mnohé negativní vlivy ze všech možných stran pozbývaly v běhu času nad náchylnějšími členy moc, takže pokroky začaly být znatelnější. Zpočátku nalézali do Základní skupiny noví členové cestu jen váhavě a bylo pro ně tvrdé nalézt v ní své místo a etablovat se. Avšak následně, po několikaleté pauze, začínali ve skupinkách do zatím malé Základní skupiny »pronikat« a každý nový člen s sebou přinášel nejen nové problémy, ale i nové impulzy a nápady, které stávající skupině pomáhaly v tom, aby se dále vyvíjela. Ti či oni členové Základní skupiny nebyli schopni zvládat související zátěže a FIGU opět opustili, a mnozí byli také příliš nezralí nebo měli o věci jednoduše chybné představy.

V každé době však můj otec byl a zůstával »duší« FIGU. Svými prostými a skromnými způsoby, s nimiž není schopen se na sebe dívat jako na lepšího člověka nebo jako na »vznešeného vůdce«, upoutává lidi, kteří upřímně pátrají po pravdě, pokroku a dalším vývoji. Žije i nadále, stejně jako dříve, životem ve skromných poměrech, životem, v němž si neklade nároky, a rád sdílí vše, co má, se svými spolubližními. Svými způsoby, s nimiž se vidí a chápe jako člověk, který má stejnou hodnotu a stejné postavení jako všichni ostatní, léčí u četných lidí mnohé zlé vnitřní rány. Jeho přirozená, poctivá a hluboká láska k lidem je naprosto nezištná a svým příkladným životem vyvíjí dobrý a formující vliv i na ty nejzatvrzelejší a nejméně chápavé lidi, pokud jen usilují o pravdu, upřímnou lásku k bližnímu a pokrok.

Proč má kontakt s mimozemšťany jen můj otec?

Na tuto otázku neodpovídal jen sám můj otec, ale už i celá řada dalších autorů, a v neposlední řadě k ní zaujali stanovisko i sami Plejaren. Připadá mi nadbytečné se této otázce na tomto místě znovu důkladně věnovat, a tak bych rád přispěl už jen jednou další úvahou:

Podle mého názoru není podstatná otázka nebo skutečnost, že pěstuje kontakty s mimozemšťany on, neboť mně a velmi mnohých lidem této Země je mezitím jasné, že nemůžeme být ve Vesmíru jediní. V mých očích jde mnohem spíše o to, že můj otec i v tomto životě pokračuje ve své Misi, kterou naplňoval již v mnoha dřívějších inkarnacích. Není vyvolencem mimozemšťanů, kteří si jej vybrali k tomu, aby působil podle jejich představ, ale je již od dob svých četných dřívějších inkarnací učitelem Tvořivé pravdy, kterou již po tisíce let neochvějně sděluje pozemšťanům, učitelem, který se sám pověřil tímto úkolem a který nese vlastní odpovědnost. Teprve v druhé řadě je jediným člověkem, který je kontaktován mimozemšťany ze systémů Plejaren a který byl jimi vybrán k tomu, aby rozpoutal a udržoval v chodu kontroverzi ohledně možné existence mimozemského života. Kromě toho, že Plejaren udržují kontakty s mým otcem, měli telepatické kontakty ještě s pěti dalšími osobami, z nichž se ale tři zdráhaly vystoupit na veřejnost, protože se právem obávaly, že by byly oceňovány jako blázni, lháři a šílenci. Ty zbylé dvě osoby, které se s mým otcem chtěly spojit, přišly žet o život při automobilové nehodě, dříve než byla plánovaná spolupráce navázána. A ti tři lidé, kteří se neodvažovali vystoupit na veřejnost, mezitím také žet již nejsou mezi živými.

Mimozemšťané a náboženství

Okolnost, že je můj otec z mnoha stran obviňován ze lži, podvodu, švindlu, šarlatánství a ještě horších věcí, nelze podle mého mínění zdůvodnit pouze tím, že ubozí pomatenci, závistivci nebo ignoranti a přemoudřelci nedokážou nebo nechtějí pochopit, co se odehrává. Spíše je na naší Zemi slušná řádka lidí, kteří mají skutečný zájem o to, aby pravda nevyšla na světlo, a kteří tedy ze zjištěných důvodů uvádějí proti mému otci vehementně a neoblomně do pohybu vše, co se jim hodí k jejich podlému počínání.

Tvořivá pravda, kterou se můj otec ve své Misi snaží rozšiřovat mezi lidmi, má za cíl aktivovat lidské myšlení, dovést toto myšlení k samostatnosti a nezávislosti a učinit člověka sebevědomým a odpovědným za sebe samého, tedy v pravém slova smyslu svobodným. Tento druh svobody, která stojí na vlastní odpovědnosti a kterou mimozemšťané prožívají a vyzdvihují jako jedinou možnou cestu evoluce, je nepřitelem všech náboženství naší Země. Tato náboženství totiž lidem namlouvají zdánlivou svobodu tím, že je ukolébávají v představě, že jsou »neseni Bohem«, na něž smějí odvalovat všechny své starosti a problémy a který jim za to, že v něj budou věrně a pokorně věřit a že budou poslušně opěvovat jeho Božskou nádheru, bude darovat sílu k tomu, aby se vypořádali se všemi problémy a těžkostmi. To, že jsou lidé takto zaplétáni do imaginárních pochodů, pohlcuje jejich svobodné myšlení a následně se soustředí pouze na realizaci svých přeludů místo na skutečnost. Z toho důvodu začínají být manipulovatelní a závislí a ztrácejí přístup ke své původní a přirozené životní síle, která jim byla dána do vínku Tvořením. Poddajně a bez síly ze sebe činí otroky bezskrupulních vykořisťovatelů, kteří jim věší na nos falešný »svět spásy«, jež nejsou schopni rozpoznat jako peklo otrocké závislosti.

Změnit tyto okolnosti a dovést člověka zpět k jeho pravé svobodě, aby se mohl pustit do svého pokroku a zvládat svoji budoucnost, je skutečným cílem mého otce a jeho mimozemských přátel. Když najdou lidé na této planetě znovu cestu zpět k Tvořivým zákonům a doporučením a naučí se podle nich myslet, jednat a žít, tak bude největší nebezpečí pro budoucnost lidstva zažehnáno.

Při dnešním stavu věcí se ovšem zdá, že mnozí nechtějí nést odpovědnost za to, co způsobují planetě a svým spolublížním. Lidé se vnitřně zdráhají podívat se reálné situaci do tváře a převzít svoji odpovědnost, a to nejen ve vztahu k politice, mučení, rasové diskriminaci, podmaňování a omezování lidí, ale v první řadě ve vztahu k náboženstvím, která se svými »filozofiemi« a naukami hrají obzvláště

zákeřnou a podlou hru. Pro člověka je velmi snadné se jít vyzpovídat do kostela ze své špatnosti, aby pak opět mohl páchat své ohavné činy, když jej kostelní »podivín« osvobodí od všech chyb a zlých činů tím, že mu vyslovením krátké floskule poskytne rozhřešení.

Takovéto uspávající a ohlupující praktiky nejsou cílem mého otce. Ten si spíše přeje, aby se lidé vzájemně akceptovali a žili spolu ve svobodě a lásce, navzájem se respektovali a zacházeli se sebou bez výjimky způsobem, jaký je hoden člověka.

Že podle toho i skutečně žije, to jsem sám zakusil, neboť ve svém raném mládí jsem dělal velmi mnoho věcí, jichž dnes lituji. Nejednalo se o normální dětinské záležitosti nebo neškodné legrácky spojené s mládím, nikoliv, dopouštěl jsem se závažnějších věcí. Krom toho jsem poté, co mne svedly vnější vlivy, dlouhou dobu proti otci i FIGU masivně působil.

Když jsem pak po jistých zážitcích a zkušenostech dospěl k pochopení, že můj dosavadní postup nebyl správný, tak jsem se na svého otce obrátil. On i FIGU mi poté, co se přesvědčili o mé upřímnosti a o vážnosti mých snah, dali bez dalších okolků šanci, abych své chyby odstranil a abych škodu, kterou jsem napáchal, v možné míře napravil. Můj otec to tedy ani se mnou neměl jednoduché.

Kalliope Meierová-Zafiriou a její společníci

Že stál náš rodinný život pod špatnou hvězdou, o tom jsem se již zmínil. Žel musím přiznat, že hlavní příčinu našich obtížných rodinných poměrů ztělesňovala moje matka. Svými panovačnými způsoby, svojí nenávisí mířenou proti všemu, co se jí dobrovolně nepodvolilo, dělala mému otci ze života peklo – a právě tak svojí pomstychtivostí, notorickou prolhaností a žárlivostí na úplně všechny, kteří se podle jejího názoru pokládali za lepší a schopnější, než byla ona sama, nebo kteří lepšími a schopnějšími skutečně i byli. Pokud vím, ukazovala mému otci svůj pravý charakter, sotvaže se vzali. A v době, na kterou si dokážu vzpomenout, měl v okruhu jejího působení jen sotva klidnou minutku, a až vůbec ne pokojnou. Přesto ji srdečně miloval a dělal vše, co bylo v jeho silách, aby jí byl nápomocen v jejím boji proti vlastním hlubokým charakterovým vadám. Čas od času se zdálo, jako by jeho snahy byly nakonec přece jen korunovány úspěchem, což jej okřídlovalo ke stále novému úsilí. Žel musí být ale také jasně konstatováno, že jednou z dalších význačných charakterových vlastností mé matky je obrovské herecké nadání, jímž dokáže druhé lidi vodit za nos. Nejednou jí můj otec sedl na lep, než musel doznat, že vše bylo marné a že jeho úsilí nikdy nepovede k úspěchu. Ale dokonce ani tehdy se ještě nevzdával a neblomně se o moji matku staral, dokud jej sama neopustila a nevetla mu do tváře, že se společným manželstvím necítí být vázána.

Také ve FIGU byla odpovědná za většinu rozbrojů, neboť již brzy různí členové zjišťovali, že se členy hraje intrikářské hry, ba co víc, že i krade jako straka a že lže a podvádí tam, kde k tomu jen má příležitost. Nás děti systematicky popuzovala proti našemu otci, a navíc v nás také dokázala zasévat hlubokou nedůvěru ke členům Základní skupiny, kteří se podle jejího názoru do Střediska »naplavili«, »roztahovali« se v něm a »uzurpovali« jí a její rodině »místo k životu«. To, že v nás kvůli tomu vznikla averze a že jsme se k většině členů chovali podle toho, není spodivem, neboť jsme byli ještě příliš malí na to, abychom zlé hry své matky dokázali prokouknout.

Záludné a zbabělé hry mé matky vedly bezmála k rozpadu FIGU, a to více než jednou, neboť ona s nimi započala ještě dříve, než jsme se přestěhovali do Hinterschmidrüti. Ve Středisku ovšem postupně všechno dováděla do extrému, a proto jí byl při setkáních Základní skupiny odnímán jeden úkol za druhým, poté co se rozneslo, jakým nedůstojným způsobem zacházela se skupinovým majetkem a s věcmi mého otce. Pravidelně prodávala filmy, fotografie a knihy, jelikož byla přece během týdne za prodeje odpovědná; při tom si však přivykla zpronevěřovat výnos a strkat si jej do vlastní kapsy. Později, když byl tento úkol svěřen jinému členovi Základní skupiny, kradla knihy, filmy a fotografie jednoduše na místech, na nichž byly uschovány, a následně je prodávala a brala si příjmy do vlastní kapsy.

Dokonce i nás děti bezskrupulózně okrádala, což se prokázalo zrovna v případě mé sestry, která trpěla důsledky těžké dopravní nehody a která měla od japonské skupiny FIGU obdržet obnos ve výši 1100 CHF jako příspěvek na zdravotní náklady. Naše zlodějská matka ovšem naložila s touto věcí podle svého, aniž by na Japonce brala ohled: Když přišla na poštu, tak si peníze přisvojila a věřila, že se o tom nikdo nikdy nedozví. Když po nějaké době do Japonska nedorazil děkovný dopis, tak se členové japonské skupiny mého otce na ty peníze dotázali a zajímalo je, kde se nalézají. On logicky o tomto obnosu nic nevěděl, načež se zeptal mé matky, zda o tom něco neví. Ona ihned vehementně a velmi hlasitě popřela, že nějaké peníze přišly. O den později tvrdila, že tu částku předala v plné výši mému otci. Nakonec se při svém rozčilení natolik zapletla do rozporů a obvinění proti mému otci a proti poště, že bylo brzy nad slunce jasné, že o tom, kde se peníze nalézají, určitě něco ví. Otec následně začal po této záležitosti pátrat, načež si poštovní pracovnice vyžádala knihu podpisů registrující převody v Bernu – a na jejím základě bylo možné jednoznačně dokázat, že matka ty peníze z Japonska převzala a stvrdila to svým podpisem. Ale dokonce i poté, co jí otec kopii záznamu s jejím podpisem předložil, popírala, že ty peníze převzala a zcizila, ba co víc, obviňovala dokonce poštu z podvodu, než se nakonec vymluvila tím, že jí ty peníze náležejí, a než pak konečně ještě tvrdila, že ty peníze ztratila cestou domů, zatímco ovšem mého otce ještě hlasitě osočovala z toho, že ty peníze ukradl on sám.

Pokud šlo o její pomluvy, osočování a intriky, jimiž mému otci a skupině opakovaně působila škodu a jež nás, děti, těžce psychicky zatěžovaly, tak to ještě nebylo vše. Část její výchovy spočívala v tom, že nás, děti, za zády našeho otce nejhanebněji mlátila, a kdykoliv jí to připadalo příhodné, tak nás častovala pěstmi a kopanci. Okolnost, že nás navíc pobuřovala a poštvávala proti otci a členům skupiny, jsem již zmiňoval, a tak se stalo, že jsme se cítily osamělé a osamocené a věřily jsme, že je proti nám celý svět. Na pokusy členů Základní skupiny a našeho otce nám přátelsky vycházet vstříc, jsme pak také reagovaly patřičně odmítavě a zle, jelikož jsme pod vlivem své matky takovéto způsoby chování pokládaly za vylhané a neupřímné.

Zatímco byl mezi otcem a mojí matkou v chodu rozvodový boj, tak při jednom telefonátu s ní padla řeč na její rozhodnutí. Ve vzácném návalu »upřímnosti« mi sama od sebe vyprávěla čistě smyšlený, naprosto katastrofální příběh, který si později vzala jako záminku, aby podala proti otci žádost o rozvod a aby jej »finančně podojila jako krávu«, jak se vyjádřila.

Poté co byli moji rodiče po dlouhém a odporném boji konečně rozvedeni, jsme doufali, že teď konečně bude klid. Během rozvodu i po něm jsme my, děti, stály většinou za matkou a pomáhaly jsme jí, než jsme musely rozpoznat, že boj pro ni nebyl ani po rozvodu ještě zdaleka ukončen a že bylo obsahem jejího života našemu otci a FIGU škodit. Když jsem byl stále častěji konfrontován s jejími lživými historkami a když hrozilo, že se sám stanu obětí jejich zlovolných intrik, tak jsem se od ní distancoval a přikláněl jsem se opět více k našemu otci, poněvadž jsem vlivem událostí posledních let rozpoznal, že právo stojí na jeho straně.

Jak daleko je moje matka ve své zášti a pomstychtivosti ochotna zajít, dokládá fakt, že se před nějakou dobou spolčila s Lucem Bürginem, takzvaným »žurnalistou« a výzkumníkem UFO, který je příliš líný a zjevně neschopný provádět reálné rešerše, a místo toho se omezuje pouze na to, aby strkal svůj nos do věcí, jimž pranic nerozumí. Z tohoto pohledu mohu pouze konstatovat, že tady zjevně vrána k vráně sedla, neboť spolu s mojí matkou se Bürgin snaží uvádět do světa lživé historky a pomluvy tím, že na počestné lidi, jako je můj otec a jako jsou členové FIGU, kydá před celým světem špínu. Skutečnost, že se ti dva spolčili s jedním z největších Billyho nenávistníků, totiž s Kalem K. Korffem, je pouze logická, jelikož všichni tři trpí naprostým nerozumem a soptivou záští proti mému otci, kterého chtějí svými machinacemi zničit, jak doufají. Zcela očividně jsou však natolik zaslepení a hloupí, že nedokážou pochopit, že škoda, kterou páchají, se nakonec obrátí v úspěch mého otce a FIGU. Jako jsem se proti intrikám mé matky a jejich nohsledů pln odporu obrátil já, tak se budou od ní a jejich lží díky poznání

pravdy distancovat ještě mnozí další. A na těch, kteří jí sedli na lep a zůstávají na něm dále sedět, podle mého názoru opravdu zvláště nesejde.

Můj otec je, jak jsem uváděl, v každém ohledu v právu a těmi zuřivými intrikami Kalliope Meierové a jejích spolčenců se nenechá vyprovokovat. On sleduje tu nejlepší ze všech strategií, kterou může člověk, který je v právu, sledovat: Nechává podfukáře Korffa, velkohubce Bürgina a moji prolhanou matku jednoduše vyznít do prázdna, jelikož nemá čas starat se o pomlouvače a budižkničemy atd.

Také tento »triumvirát«, tedy spolčení těchto tří »význačných« osob, povede k tomu – jako tomu častokrát bývalo v jiných případech v minulosti –, že dotyční uškodí sobě samým, a to tím spíše proto, že se Korffovy takzvané rešerše zakládají na fantasknostech a čirých výmyslech. Proto také fotografie mého otce častěji zneužil k tvorbě padělků, aby jej na veřejnosti zdiskreditoval. O tom, jak Korff postupuje a jaké neslýchané historiky vypouští z úst, se lze dočíst v Bulletinu FIGU č. 14 z měsíce března 1998 a také v malém spise »Vyvrácení Korffových falešných tvrzení a překrucování«, který sepsal James W. Deardorff, emeritní výzkumný profesor Oregonské státní univerzity.

Pravda, Korff Středisko navštívil, ale se skutečnou rešerší to mělo společného jen málo. Neboť kdyby měl upřímné úmysly, tak by se stěžil objevil pod falešným jménem Steve Thomas. Ať mi někdo vysvětlí, proč musí pod falešným jménem působit někdo, kdo má čisté záměry a kdo se nemá čeho obávat. Spíše si myslím, že Korff má tentýž nepoctivý a prostoduchý charakter jako Luc Bürgin, který v záležitostech Billyho Meiera píše a zveřejňuje prostě jen pomlouvačnou story, aby si tím vydělal peníze a »vysloužil« si pěkně znějící pojmenování UFO BADATEL Korff a Bürgin by si mohli své peníze vydělávat i poctivě, kdyby sami sebe upřímně rovnou nazvali PISATELI OČERŇUJÍCÍCH PŘÍBĚHŮ A POHÁDEK, ale k tomu jim, jak se lidově říká, chybí »koule«, což znamená, že to jsou babští zbabělci, jak doposud i sami dokazovali. Krom toho, že jsou zbabělí, jsou ale i hloupější než snop, protože neregistrují, že svým povykem a láteřením svět tím spíše na mého otce upozorňují, čímž jenom pokládají další základní kámen k jeho úspěchu, ba co víc, budují současně i zdvo jeho Mise. Jen minimum lidí je tak blbých, jak Korff, Bürgin a moje matka věří, neboť lidé, na nichž mému otci a FIGU záleží a kteří jsou schopni jim napomáhat v jejich Misi, jsou ve svém myšlení a svých názorech dostatečně nezávislí, aby se o stavu věcí přesvědčili sami přímo na místě, a pokud dojdou až do tohoto bodu, tak mají můj otec a FIGU vyhranou hru, jelikož pravda mluví, dříve či později, stále ještě sama za sebe.

Ať budou okolnosti jakékoliv, já budu kdykoliv stát za tím, co je psáno v tomto textu, a budu především vždy stát za svých otcem. Svoji matkou jsem se nechával šálit dost dlouho, než jsem konečně zmoudřel natolik, že jsem rozpoznal pravdu. Myslím si, že člověk smí pravdu zastupovat vždy a za každé doby, aniž by se musel obávat důsledků. S dobrým svědomím mohu dnes potvrdit, že vše, co můj otec dělá a říká, odpovídá pravdě, poněvadž o daných faktech jsem se mohl a mohu přece sám přesvědčit.

Mnozí lidé budou jen obtížně chápat, že svoji matku obviňuji ze lhaní, ale neobviňuji ze lži i ona mě, když tvrdí, že pozorování, bzučivé šumy a fotografické snímky, jichž jsem byl porůznu sám svědkem, představovaly nekalé machinace mého otce? Výhoda mých výpovědí tkví z mého pohledu v tom, že mohu vše, co jsem řekl, doložit a že byl materiál mého otce mnohokrát prověřován a shledán jako pravý. Bzučivé šumy, které jsou dodnes ještě zachyceny na páskách, mají takový rozsah a takovou kvalitu, kterých by tehdy bývalo nebylo možno docílit ani nejmodernějšími zařízeními, a to přece mluví jednoznačně samo za sebe.

Kdo je »Billy Meier«?

Mnozí se možná domnívají, že se můj otec narodil za nějakých obzvláštních okolností nebo pod mimořádným znamením osudu. Takovéto domněnky neodpovídají skutečností, neboť on se narodil 3. února 1937 v Bülachu (Curych) jako syn ševce a ženy v domácnosti. Tehdejší doba vyžadovala od dělnických dětí brzké a tvrdé pracovní nasazení, a tak se můj otec již záhy naučil přikládat při

každodenní práci ruku k dílu. Až do pátého roku svého života prožíval na tehdejší dobu naprosto normální dětství, když odhlédneme od mimořádných záležitostí, jež byly spjaté s jeho vlastním vývojem.

Další údaje o životním příběhu mého otce ocituji, se svolením autora, z knihy Guida Moosbruggera »... a přece létají!«:

Vlivem svých kontaktů s mimozemšťany, které měl poprvé už ve věku pěti let, se sice hodně naučil, ale zároveň se stále více odlišoval od ostatních dětí svého věku a stal se tak outsiderem a samotářem nejen ve vesnici a ve škole, ale i ve vlastní rodině. Jen tak lze vysvětlit, proč všichni, kdykoliv se stalo něco špatného, sváděli vždy zodpovědnost na něho. Místo toho, aby se proti těmto nespravedlivým obviněním bránil, mlčel vždy jako hrob. Dalším důsledkem pak bylo to, že byl prohlášen za obtížně vychovatelného a byl posílán do různých výchovných ústavů. Nikdo však samozřejmě nechtěl mít u sebe takového podivína příliš dlouho, a tak jej posílali z místa na místo. Když měl po krk těchto neustálých přesunů, prostě utekl, toulal se zcela sám po lesích a živil se vším, co se mu naskytlo. Pokaždé ho ale nakonec dopadli a poslali jej na nějaké nové místo, kde se to vše opakovalo – a to trvalo celých pět let.

Nakonec ho jednoho krásného dne zavřeli do psychiatrické léčebny Rheinau, kde mimo jiné zkoumali stav jeho vědomí. Když zdejší zlé zacházení překročilo únosnou míru, rozhodl se utéct ze země, což se mu také skutečně podařilo, ovšem za mimořádně těžkých a životu nebezpečných okolností. Každopádně se dostal přes hranici do Francie, kde se ve věku pouhých patnácti let přihlásil do cizinecké legie. Tam sice velmi brzy poznal, že byl tento krok chybou, ale útěk z legie se zdál prakticky nemožný. Přesto se Eduardovi podařil i tento husarský kousek a dokázal uprchnout do Maroka. Když se následně znovu vrátil do Švýcarska, přihlásil se úřadům. Z nepochopitelných důvodů však i nyní mlčel ke všem možným výtkám; poté co psychologové a psychiatři kantonální léčebny Rheinau poznali jeho nadprůměrnou inteligenci, byl postaven před soud a odsouzen k 4½ letům v pracovním výchovném ústavu. Ačkoliv seděl po dlouhá léta v podstatě nevině v různých zařízeních, nemohl se jednoduše vzchopit k tomu, aby se bránil. Ale všechno zlé bývá k něčemu dobré a tak tomu bylo očividně i v tomto případě. Tato velmi tvrdá škola sloužila Eduardovi vlastně jako výborná příprava na obtížné úkoly, které měl v budoucnu ještě zvládnout. Z dnešního pohledu zastává Billy následující názor: »Musím přiznat, že čas, který jsem strávil jako otloukánek a dále v ústavech a vězení, nebyl tak docela bez užitku. V té době jsem se totiž naučil v oblasti ducha, vědomí a psychologie mnohem více, než bych se býval mohl naučit na svobodě. Velmi důležitým učebním faktorem pro mě bylo i zjištění, že člověk musí být skromný a nezištný, aby byl skutečně člověkem.«

Poté, co tato léta minula, ho už ve Švýcarsku nic nedrželo a vyrazil na cesty po 43 státech Evropy, Afriky a Asie. Než se v roce 1969 vrátil zpět do Švýcarska, urazil během dvanácti let celkem asi 3 500 000 kilometrů, z toho asi desetinu pěšky a zbytek na kole, motorce, osobním i nákladním automobilem, autobusem, lodí, malým letadlem, helikoptérou a vlakem. K dopravním prostředkům, které využíval, patřil samozřejmě i kůň a velbloud, vůz tažený volem a oslem, a obzvláště v Indii přirozeně i slon.

Při svých cestách mohl Billy poznávat mnohé země a lidi a nasbírat důležité zkušenosti. Protože byl zcela bez prostředků, bral každou pracovní příležitost, která se mu právě nabízela, aby si vydělal na živobytí. Pod tlakem nezbytnosti se v rychlosti naučil a na krátko vykonával ne méně než 352 různých činností – částečně díky krátkým vzdělávacím kurzům, částečně autodidakticky. Často míval jen velmi málo času na to, aby se zcela naučil nějakou pro něho zcela novou činnost. Občas mu k tomu sice bylo dopřáno i trochu více času, ale nikdy neměl možnost několikaleté učební přípravy, která je jinak běžná. Jednou se zabýval také úkoly, při nichž mohl uplatnit své bohaté znalosti teologie, teozofie, lékařské vědy, psychologie a psychiatrie: Působil totiž jako kněz a duchovní pečovatel, šaman, vesnický lékař, zvěrolékař a chytač hadů. Jindy zase pracoval jako zedník, truhlář, tesař i kameník, jako malíř, instalatér a stavitel stěn ze skleněných tvárnic atd. Kromě toho je zběhlý v lesnictví, zemědělství, zahradnictví, ve stavbě silnic, v oblasti utváření krajiny atd., atp. Pokud jde o jeho schopnost psaní na stroji, mohl by

klidně soupeřit s každou stenotypistkou, která pracuje v kanceláři (viz kapitola VI). V severozápadním Pákistánu působil také jako pašerák, což tam bylo považováno za poctivé povolání. Na svůj denní chléb si dále vydělával jako učitel němčiny, střelní mistr, strážný, zvláštní pověřenec pro boj s kriminalitou i jako soukromý detektiv. Při poslední jmenované činnosti přišel nakonec o levou paži. Znalosti z tolika profesí se mu samozřejmě později velmi hodily při budování Střediska v Hinterschmidrüti.

Kromě toho se věnoval studiu všech světových náboženství, a vypracoval si tak celkový přehled o všech nejdůležitějších světónázorech. Aby obohatil své znalosti, neváhal, na přechodnou dobu, vstoupit do různých sekt a tajných spolků. Aby se učil, pobýval dokonce i u moudrých mužů v Indii, o jejichž existenci světová veřejnost patrně neví, neboť žijí v odloučení, podobně jako poustevníci, a na veřejnosti se prakticky neobjevují.

Těžká rána osudu jej postihla 3. srpna 1965 v tureckém městě Iskenderun. Jak už bylo zmíněno, přišel tam při autobusové nehodě o levou paži, když pracoval jako soukromý detektiv. Tři hodiny jej nechali ležet v bezvědomí v příkopu u silnice, jelikož se domnívali, že je mrtev. Teprve později se tento omyl vyvrátil, avšak na záchranu paže bylo již příliš pozdě. Nezbytná amputace byla bohužel provedena v katastrofálních podmínkách a rozhodně ne odborně, takže Billy po celý svůj život trpí většími či menšími bolestmi tzv. fantomové končetiny v pahýlu amputované paže.

25. prosince téhož roku se v Soluni v Řecku seznámil s Kalliope, s níž se 25. ledna 1966 zasnoubil. Vzhledem k problémům v její rodině svou budoucí nevěstu 25. února 1966 unesl a po různých komplikacích se s ní oženil 25. března 1966 v Korintu. Z tohoto manželství pocházejí jeho tři děti, Gilgamesha, narozena ve Květě (Pákistán), a Atlantis a Methusalém, narození v nemocnici Wetzikon v kantonu Curych ve Švýcarsku. Bohužel se problémy a konflikty nezastavily ani před jeho vlastním prahem, takže ani ve svém rodinném kruhu to neměl lehké. Byť to zní jakkoliv nesrozumitelně, mělo však i toto svůj smysl, neboť Billy potřeboval na konfliktech vyrůst a prvotřídně se obrnit, aby zvládl svůj náročný a vyčerpávající úkol.

Kdo Billyho zná pouze letmo nebo jen z doslechu, patrně zklamaně zjistí nebo postřehne, že ani jeho původ, ani jeho habitus nepoukazují na nic mimořádného. Nemá materiální bohatství, uznávané společenské postavení ani státní funkci, a ani zvučný titul – nemá dokonce ani vyšší školní vzdělání jako vysokou školu atd., o doktorském titulu ani nemluvě. To jediné, čím se může v tomto ohledu prokázat, je jeho čestný titul Šejk Muhammed Abdullah, který mu udělila mešita Ahmadiyya v Karáči v Západním Pákistánu (jeho tehdejší žena Kalliope obdržela čestný titul Šejkyně Aisha Abdullah). Kromě toho byl Billymu v srpnu 1988 jménem všech japonských klubů karate propůjčen čestný mistrovský titul pátý dan (třebaže Billy neovládá karate; pozn. překl.). Jinak se však jedná jen o nenápadného člověka, který se podle určitých antagonistů snad jen chce dělat důležitým. Při povrchním pohledu se neliší od jakéhokoli jiného člověka, který má vedle svých předností i určité slabé stránky. I on se dopouští chyb, které jsou bezpodmínečně nutné pro jeho další vývoj. Nejhorší zklamání připraví Billy patrně lidem, kteří se o něm domnívají, že musí mít rozhodně kolem hlavy svatozář. Tak tomu ovšem není. Jak ostatně praví jedno staré přísloví: Zdání klame – a v případě Billyho to platí dvojnásob, to musí být jasně řečeno. Vlastně jen málo lidí rozpoznalo jeho pravou velikost, neboť jeho talent zůstává lidem z větší části skryt, a to i proto, že se neprofiluje na veřejnosti. To je také hlavní důvod, proč Billy (až na několik málo výjimek) již celá léta neposkytuje žádná interview, neboť nechce vzbuzovat dojem, že se přece jen snaží dostat do popředí a světelných reflektorů jako světově proslulý kontaktér. Avšak ten, kdo Billyho opravdu zná, také skutečně ví, co všechno dovede a co v něm vězí. Aniž bych se na něj snažil pět chvalozpěvy, nemohu se nezmínit o tom, že je to v mnohém směru přece jen mimořádný člověk. Obdivuhodné jsou každopádně už samy jeho znalosti a schopnosti v manuální oblasti a především jeho mnohostrannost. Jeho nejsilnější stránka však tkví v něčem jiném. Nemám teď na mysli materiální znalosti všeho druhu, kterými v bohaté míře oplývá, nýbrž vědomosti ze sfér ducha a vědomí, které obsahují zcela jiná fakta, než se lidé obvykle

domnívají. Mimořádné vědomosti a schopnosti po stránce ducha a vědomí lze nabýt pouze intenzivním studiem takzvaného Učení ducha. Zde se jedná hlavně o univerzálně platné zákony a doporučení přírody, resp. Tvoření, dále o využití a způsob fungování sil vědomí a ducha a mnoho dalších záležitostí.

Aby si Billy osvojil takovéto znalosti a schopnosti, byl odkázán na mimozemskou pomoc, a proto je pochopitelné, že je od svého nejranějšího mládí ve spojení s mimozemskými inteligencemi. Toto spojení probíhá částečně telepaticky, ve většině případů však osobně, tváří v tvář, a prostřednictvím inspirací, které příležitostně přijímá od velmi vysokých nemateriálních forem Tvořivé energie. V následující kapitole se budu těmito věcmi zabývat podrobněji (Kapitola VI: Billyho kontakty s mimozemskými inteligencemi).

Není samo o sobě nic neobvyklého, že jsou UFO-kontaktéři více či méně napadáni. V případě Billyho to žel platí zcela mimořádně. Určité kruhy se jej pokoušely a pokouší umlčet, aby za všech okolností zabránily šíření pravdy – proto jej jednoduše chtěly sprovodit ze světa a možná, že to stále ještě chtějí. Jen v období let 1975 a 1976 na něj byly spáchány tři zákeřné atentáty. V kapitolách XIII a XIV se o nich dovíte více.

Jeho nepřátelé ho označují za kombinaci Einsteina a Tilla Eulenspiegela (legendární lidový šprýmař – pozn. překl.) nebo mu nadávají do šarlatánů a podvodníků, což se zčásti děje i dnes. Ale navzdory všem intrikám a pomluvám – částečně dokonce z vlastních řad – se dosud ani v nejmenším nepodařilo prokázat nic z toho, co by zlé jazyky rády chtěly vydávat za pravdu.

V Billyho životě nastala zcela nová etapa 28. ledna 1975, když započalo jedenáctileté období kontaktů s Plejara Semjase. Tento okamžik lze považovat za vlastní začátek jeho Mise, kterou má uskutečnit coby zvěstovatel nezfalšované pravdy a jako průkopník lepší budoucnosti. Od té doby už také nevykonává normální povolání, nýbrž pracuje zdarma a neúnavně na vyplnění svého obtížného úkolu.

Zavedlo by nás ovšem příliš daleko, kdybych měl jmenovat všechny povinnosti a činnosti, které Billymu připadly a které musel přes všechny nepříznivé okolnosti zvládnout. Na jaře 1977 se přestěhoval ze svého původního bydliště v Hinwilu do Hinterschmidrüti v Tösstalu v Curyšské vysočině, kde dnes bydlí. Toto sídlo nese pěkně znějící název »Semjase-Silver-Star-Center« na počest mimozemské přítelkyně Semjase, která obzvláště ve fázi budování tohoto Střediska v mnoha věcech pilně napomáhala. Zde se také nachází kmenové a mateřské sídlo sdružení FIGU, které založil Billy v srpnu 1975 v Hinwilu/ZH – ustavující shromáždění se však konalo až později, totiž 17. června 1978 v Hinterschmidrüti. FIGU je zkratka pro »Svobodné zájmové sdružení v oblasti hraničních a duchovních věd a ufologických studií«, jedná se o neziskový spolek a společenství lidí, kteří hledají a bádají ve věcech univerzální pravdy atd. K celému areálu Centra patří několik hektarů půdy, která je zemědělsky využívána. Dále k němu patří zemědělská usedlost a několik menších vedlejších budov. Když jsme přijímali tuto usedlost, čekala na nás zchátralá barabizna takzvaného obytného domu, která byla všude dokola obklopena blátem, dále jedna zchátralá bouda a okolní pozemek, který byl zoufale zpustlý a zanedbaný. Bylo proto zapotřebí dlouholetého úsilí a tvrdého nasazení všech zúčastněných, abychom dosáhli dnešního stavu, který lze v porovnání s dřívějškem bez nadsázky označit »rajským«.

Výpovědi z Moosbruggerovy knihy (pozn.: »... a přece létají!«) potvrzují všichni lidé, kteří mého otce od doby jeho dětství nebo jeho mladých let znají, neboť všichni shodně vysvětlují, že nikdy neusínal na vavřínech, ale pracoval často jako robot a vyvíjel stále další úsilí – vstříc cíli, který jeho spolubližním ještě nebyl patrný. Třebaže jej Plejaren podporovali v jeho učebním procesu, tak to zdaleka neznamená, že by za něj práci ve vlastním vědomí vykonávaly aparatury nebo přístroje, jelikož ani Plejaren nemohou nikomu nasadit na hlavu onen často opěvovaný »Norimberský trychtýř«⁹, aby jej zbavili nutnosti se učit.

9 Název se vztahuje ke staré německé pověsti, podle níž měl jeden norimberský švec zázračný trychtýř, jímž za úplaty »naléval« studentům vědomosti do hlav; pozn. překl.

A tak se musel můj otec učit více a tvrději než všichni ostatní lidé na této Zemi, poněvadž cíl, jež musel dosáhnout, stál vysoko nad cíli, které jsou schopni si vytyčovat lidé naší Země.

Dva z mých zážitků

V červnu 1976 jel Hans Schutzbach s mojí matkou Kalliope, mými staršími sourozenci Gilgameshou a Atlantisem a také s Amatou Stetterovou, jednou starší ženou, jež se zajímala o Billyho kontakty, do lokality Oberdörfler Riet v Betzholzu u Hinwilu. Otec vyjel na mopedu před námi a nechal nás pak čekat několik set metrů od místa kontaktu. Tohoto dne bohatého na události se setkal s Quetzal, Semjase a její sestrou Pleija. Můj tehdy šestiletý bratr Atlantis spatřil jako první na bezmračné obloze stříbrnošedý, kulatý objekt, který ve vzdálenosti jen asi 300 metrů stoupal vzhůru nad lesem. Nestačili jsme se divit, když rychle nabíral výšku a odlétal směrem na západ. Tuto loď jsme mohli sledovat skoro deset minut, a já si na tento den a své dojmy živě pamatuji, ačkoliv mi tehdy byly teprve tři roky.

Hans Schutzbach stále znovu a znovu naléhal na mého otce, že mu má vyjednat povolení, aby směl při denních pozorováních pořídil fotografie paprskových lodí. Můj otec ho však před tím varoval a vysvětlil mu, že by v takovém momentu beztak nebyl schopen pořídít slušné snímky, jelikož by při pohledu na paprskovou loď příliš znervózněl. A vskutku se to pak stalo přesně tak, jak předvídal. Když totiž Atlantis upozoroval loď a všechny na ni hned upozornil, začal Hans Schutzbach zcela nekontrolovaně pobíhat kolem, a když se nakonec vzpamatoval do té míry, že jsme si mysleli, že bude nyní konečně připraven fotografovat, tak mu ještě i vypadl fotoaparát z ruky. Ze samého rozčilení se jej snažil několikrát marně ze země uchopit, ale z jeho zřetelně roztřesených rukou mu pokaždé zase vyklouzl, než se mu pak nakonec přece jen podařilo pořídít jediný, stěžejní použitelný snímek, který zachycoval již velmi vzdálenou loď, jež byla vidět už jen ve velikosti špendlíkové hlavičky. Jaká to škoda, že kvůli své velmi emotivní a vzrušené reakci propásl tak vzácnou příležitost.

Mnozí lidé se domnívají, že by mimozemšťané měli přistát zcela veřejně, avšak to oni odmítají, jelikož to považují za příliš nebezpečné. Poté co jsem jako sotva čtyřletý hoch mohl spoluzažít, jak je schopen muž ztratit nervy, když se mu skutečně dostane před oči paprsková loď, ačkoliv je o mimozemšťanech a UFO informován, tak bych se reakcí veřejnosti obával právě tak, jako se jich obávají Plejaren. My, pozemšťané, žel v současné době ještě nejsme na takovýto kontakt připraveni. To budeme teprve tehdy, až se naučíme akceptovat to, co je cizí, a přistupovat k tomu v míru a harmonii, což si ještě vyžádá nějaký čas, jak se mi jeví.

O čtyři roky později, v létě roku 1980, jsem mohl v oblasti Sädelegg mezi Schmidrüti a Sitzbergem v Curyšské vrchovině spoluzažít, jaký zvuk je schopna generovat taková paprsková loď. Tehdy, za teplého letního večera, jsme my – tedy má matka a já, mí sourozenci Atlantis a Gilgamesha, jakož i Engelbert, Maria a Conny Wächterovi a dále Jacobus Bertschinger a Eva Bieriová – vyrazili do Sädeleggu a byli jsme na pokyn mého otce »vyzbrojeni« magnetofonovými páskami. Otec nás rozmístil na různá místa v přibližné vzdálenosti asi 200 metrů od místa kontaktu, které jsme mohli plně pozorovat, a instruoval dospělé k tomu, aby bránili příchodu zvědavců. Právě začalo slabě pršet, když za několik málo minut poté, co nás otec opustil, »proťalo« vzduch velmi rozlehlé, ohlušující bzučení. Měl jsem pocit, že mi z něj snad vzápětí prasknou bubínky, neboť ty zvuky dosahovaly takové intenzity, jakou jsem nikdy předtím, a ani nikdy potom, neslyšel, resp. nevnímal. Matka si tehdy vzala s sebou svůj vlastní magnetofonový přístroj, a otec jí přidělil tak dobré stanoviště, že se jí podařily ty nejlepší záznamy. Otec se pokoušel nahrát na pásku bzučení těch lodí už dvakrát předtím, ale v obou případech se objevili na místě dění rušitelé klidu a zvědavci a ti jeho úmysly zhatili. Teprve nyní, když vzal s sebou na místo dění své lidi, kteří všechny objevující se čumily nepouštěli k místu kontaktu, se podnik vydařil.

Tyto zážitky byly dva z mých nejdůležitějších, a bez svolení Plejaren bych býval takovéto věci – které zůstanou ostatním lidem vždy odepřeny – nemohl nikdy spoluzažít, stejně jako ani ostatní přítomní. Tím nepochopitelnější je, že se má matka, která tyto zážitky se mnou i s ostatními přítomnými sdílela, obrací

proti otci a pokouší se na vše záštiplně házet špínu, byť dotyčné věci sama viděla a slyšela. Co by za to mnozí lidé na této planetě dali, kdyby směli takovéto věci zažít, ale má matka si toho zjevně neumí vážít anebo je neschopná to, co viděla a prožila, realisticky zpracovat a vyvodit z toho rozumné závěry, jinak si způsob jejího chování nedokážu vysvětlit.

Pokusy o vraždu Billyho Meiera – proč k nim dochází?

Do roku 1998 bylo na mého otce spácháno celkem 16 vražedných útoků (*pozn.: do roku 2024 se jedná již o 25 útoků*), při nichž byli různě přítomni i svědci, kteří byli dokonce sami vystaveni nebezpečí, že je zasáhne kulka, jako tomu bylo v oblasti Dog Hill na pozemku Ašóka v Mehrauli v případě Dr. Sarvepalliho Rádhakrišnana, náboženského filozofa a mezi lety 1962–1967 prezidenta Indie, paní Fiskové a Crystal Rogersové; dále byla na pozemku Střediska jednou ohrožena i Elsi Moserová a pak také Amata Stetterová, a dvakrát ve Středisku rovněž i Silvano Lehmann a jednou Engelbert Wächter. Při třetím pokusu o vraždu byl Billy se Silvanem na cestě autem, když bylo v Salandu vystřeleno na čelní sklo, které bylo poškozeno, přičemž oba dva viděli střelce, který s puškou v ruce ihned odběhl pryč a zmizel. Silvano nechtěl tuto věc jen tak nechat být a jel přímo do Pfäffikonu, aby tuto událost nahlásil na policii. Přítomný policista se jen zasmál a řekl, že do čelního skla zřejmě jen vletěl kámen z kolem jedoucího nákladáku a že tento kámen sklo rozbil, ačkoliv mu bylo jasně řečeno, že byl spatřen střelec a že v dané době na silnici žádná další auta nebyla. Také Daniel L. byl ohrožen, ale naštěstí projektil – který byl vypálen z asi 30 metrů vzdáleného přístřešku na přívěs – narazil do stromu a neškodně se od něj odrazil pryč.

Útok proběhl také tehdy, když byl při tom, a tedy svědkem události, pplk. Wendelle C. Stevens, člen Letectva Spojených států amerických ve výslužbě: Tehdy bylo na Billyho vystřeleno. Oba dva seděli před domem na pohovce a vedli rozhovor, když náhle z turistické cesty směrem dolů – asi z 50metrové vzdálenosti – bylo na Billyho vypáleno velkorážní zbraní. Kulka prosvítila o vlásek mimo jeho hlavu a narazila do stěny, kde odpálila kus omítky o velikosti dlaně, načež tato 9milimetrová střela spadla dolů a zmizela pod pohovkou, odkud ji zvedla má sestra Gilgamesha. Potom byli v roce 2023 ohroženi i Willem Mondria a Mariann Uehlingerová, kteří seděli s Billym před domovním vchodem, a kdyby střelec kvůli svému hloupému nezdaru nevypálil kulku do nebe – což byl další pokus zastřelit Billyho směrem dolů z turistické cesty –, tak by byl býval zasažen jeden z nich. První vražedný útok ve Švýcarsku se odehrál v lednu 1976 v Hinwilu. (*Pozn.: Všechny útoky, až na ten první, který proběhl v indickém Mehrauli a při němž byli fakticky přítomni význační svědci, byly spáchány ve Švýcarsku.*) Byl spáchán, když mi bylo zrovna o něco více než dva roky. Můj otec se zdržoval ve své pracovně v prvním patře, kde byl zaměstnán tiskem malého časopisu »Hlas Věku Vodnáře«, když náhle třeskl výstřel a roztříštila se okenní tabule. Kulka, která byla na otce vypálena z pušky z venkovního prostoru, jej minula tak těsně, že mohl cítit závan vzduchu vedle své hlavy. Projektil pak narazil na měděnou spirálu, která visela na stropě a zavrtal se do stropu kanceláře, kde zanechal velkou díru. Teprve za několik let, když jsme již dávno žili v Hinterschmidrüti, navštívila mého otce jedna cizí žena, která se mu k tehdejšímu útoku přiznala a věrohodně jej ubezpečila, že svého činu nejloubeji lituje a že se omlouvá. Podnícena ke svému vražednému útoku byla tím, že byla členkou jedné sekty v Bülachu, podle jejíchž zmatených nauk je mimozemský život nejen nemožný, ale jednoduše od ďábla (viz »Hlas Věku Vodnáře«, č. 23, strany 12–14). Již v době jeho chlapeckého věku se proti mému otci zaměřovali různí sektářští členové, kteří byli poštívání jednou ženou jménem Horatová, kvůli čemuž byl otec ustavičně sužován, a dokonce pronásledován do mnoha zemí, a proto na něj bylo pak i v Indii vystřeleno. Ta žena, která se u Billyho ohlásila a omlouvala se mu, jej ujišťovala o tom, že ze svého tehdejšího hlediska se pouze pokoušela uchránit lidstvo před přímým vlivem satana. Teprve později, když začala být schopna bludné náboženské nauky té sekty prokouknout a dokázala se od nich odpoutat, byla s to rozpoznat, že na kontaktech mého otce není nic ďábelského, a její špatné svědomí ji pak podnítilo, aby jej vyhledala a všechno mu přiznala; ten se s tím spokojil, jak to právě bývá jeho zvykem, a nedělal kolem toho povyk, jelikož událost, která

se tehdy stala, jednoduše jako takovou zapomněl, protože přece beztak nemůže být změněna. Krom toho má pro něj upřímná omluva takovou hodnotu, že to, co se odehrálo, jednoduše přejde a na všechny časy zapomene. Dvě věci jsou ovšem na této příhodě typické: Zaprvé je to nebojácnost mého otce, s níž pomocí svého dotyčného chování posiluje svoji Misi a činí ji pravdivou, čímž ale vědomě a cíleně s vervou šlape na nohy velmi četným lidem, sdružením, uskupením a organizacím, kterým je kvůli tomu přirozeně trnem v oku; a zadruhé je to jeho velkorysost a nesobeckost, s níž přijal omluvu pachatelky, která se vážně pokusila mu vzít život. Sotvakdo by s takovouto vyrovnaností přešel takový čin, aniž by následně spustil veliký povyk a poštvál proti delikventce ihned policii, neboť dotyčný čin přece ještě zdaleka nebyl promlčen, když se pachatelka objevila u mého otce a vyslovila mu úplné doznání, což by ji podle litery zákona bývalo na celá léta dostalo za mříže – a zdali její čin promlčen bude, to já nevím, ale na tom mému otci nezáleží. Ten se na takové věci nedívá z hlediska normálních lidí, ale zaujímá k nim své vlastní stanovisko, které jej pak i uschopnilo k tomu, aby rozpoznal upřímnou lítost té ženy a dokázal její omluvu velkodušně přijmout.

Po tomto vražedném útoku i po těch ostatních, které často proběhly za dosti neprůhledných předpokladů, si kladu otázku, proč je tak často vyvíjena snaha připravit muže, který je přece údajně pouhým švindlířem a podvodníkem, o život? Nejsou tam venku třeba lidé, kteří pravdu o mém otci a jeho Misi znají a pro něž by možná mohl začít představovat nebezpečí? Anebo je vyvíjena snaha o to – ať už z jakýchkoliv důvodů –, aby se prostě zabránilo zveřejňování reálných vědomostí o mimozemském životě v široké populaci? Myslím si, že jeden z těchto důvodů bude pravdivý, jelikož nikdo se jistě nepokouší odstranit nějakého člověka pro nic za nic – pomysleme jen na ty »muže v černém«, kteří mému otci častokrát křížili cestu.

Faktem je, že otec, členové FIGU a mnozí další lidé se vši měrou zasazují o to, aby napomohli v každém ohledu pravdě prorazit. Lidstvo je zdržováno od poznání pravdy, od pokroku, a tedy i od dalšího vývoje nejen vlivem náboženství a sekt, ale i vlivem mnoha dalších hnutí, skupin a organizací, jimž se pohodlné, zchoulostivělé a snadno manipulovatelné lidstvo, které je líné samo myslet, výtečně hodí do krámu.

Nejhorší účinky na lidské myšlení mají ovšem indoktrinace křesťanských náboženství a jejich sekt, ale právě tak i jiných náboženství a z nich vzniklých sekt. Ona, resp. ony vědomě upírají lidstvu pravé okolnosti, jež se odehrávaly kolem »Ježíše Krista« – jenž se ve skutečnosti jmenoval Jmmanuel – a ostatních náboženských zakladatelů. Ba co hůře, Jmmanuelova Nauka, která se zakládá na Učení Tvořivé energie, byla natolik překroucena, zfalšována a změněna, že dnes myšlení náboženských lidí zotročuje a vykazuje do úzkých mezí, místo aby jej osvobozovala a činila velkým, samostatným a moudrým. Mocichtivým náboženským předákům a jejich často hloupým, nevědoucím či zaslepeným pomocníkům se pomocí intrik a machinací podařilo obrátit pravdu v její opak a ten pak ještě i prezentovat jako hodný usilování, jako to činí i všechna ostatní existující náboženství a sekty, které pomocí falzifikací vzešly z Jmmanuelovy Nauky – která má po všechny časy trvalou hodnotu – nebo z jiných nauk, či dokonce bludných učeních pozemšťanů. Milióny a milióny lidí byly od nepaměti odcizovány od svého určení dospět ke skutečnému lidství, kvůli čemuž dokážou nalézt svoji cestu jen z vynaložením největší námahy – pokud vůbec.

Všechny křesťanské, islámské a židovské bludné nauky se spolu se všemi svými nesčetnými sektami odvolávají na knihy Starého zákona, jež údajně obsahují pravá učení Jmmanuela a dalších proroků, přičemž zejména křesťanství disponuje za účelem neuvěřitelného podvodu a švindlu i Novým zákonem. Přitom je dávno známo – a křesťanská náboženství to i bez okolků přiznávají –, že tyto knihy byly napsány často až staletí poté, co skutečně proběhly dotyčné události. Oněch 46 knih Starého zákona bylo v běhu staletí slátáno z různých dochovaných zdrojů, a to zpravidla dlouho poté, co se protagonisté rozřehnali se životem. Vše, co dnes zahrnuje Starý zákon, bylo zaznamenáno pouze na základě ústních tradic, a ani jediná kniha nebyla napsána tím autorem, jehož jméno nese. Ani s těmi 27 knihami Nového zákona to

nevypadá lépe, neboť i ty byly napsány až dlouho poté, co zúčastnění zemřeli, a ani v jediném případě se jejich autoři neshodují s těmi, jimž jsou připisovány, stejně jako je tomu právě i v případě Starého zákona. Celé křesťanské náboženství se tedy zakládá toliko na příbězích, jež jejich pisálci znali pouze z doslechu. A jak praví jedno staré a trefné úsloví: »Kdo vypráví z doslechu, ten se učí lhát.«

Třebaže je můj otec o vzniku bible velmi přesně informován, nebránil mi v tom, abych ve škole navštěvoval hodiny náboženství. Tato zkušenost pro mě byla velmi podstatná, neboť jednak jsem ještě ani zdaleka nebral za bernou minci vše, co můj otec vyprávěl, a jednak jsem byl zvědavý na to, co mohou náboženství nabídnout. Naštěstí mi můj otec nikdy nepředepisoval, čemu a v co mám věřit. Dnes jsem rozpoznal, že věřit musejí pouze lidé, kteří nic nevědí, a kdo nic neví, ten se ani nic nenaučil. A právě to je to, co náboženství a četní politici zamýšlejí, tedy aby v lidech na základě víry, která je jim vyprávěna, vznikl strach, díky němuž mohou být všichni snadno udržováni pod kontrolou. Proti takovýmto i jiným intrikám můj otec působí. Jistě není bezchybný ani svatý, jelikož je právě člověkem jako každý jiný, a jako takový se dopouští i chyb, z nichž se musí učit právě tak jako všichni ostatní.

Je FIGU komerční spolek?

FIGU je zapsaný, statutární nevýdělečný spolek, který se zachovává pouze prací a příspěvky svých členů. Peníze, které spolek získává prodejem spisů mého otce nebo prodáváním materiálů, jako jsou filmy, fotografie, pohlednice a trička atd., nejenže musejí být řádně zaúčtovány, ale plynou také neprodleně zpět do Mise, kde se používají na tisk nových spisů či na tvorbu nových materiálů. Další část peněz, které FIGU přijímá, plyne do jedné pomocné akce, kterou založil můj otec a která se nazývá »Pomoc pro Rusko«, resp. »Aktivní aliance«, v jejímž rámci byly do roku 1998 pravidelně podporovány potřebné rodiny v oblasti bývalého Sovětského svazu, a sice potravinami, oděvy a léky. Aby se spolek neprovinil zpronevěrou a zcizováním peněžních prostředků, musí se o každém halíři vést účetní zápis, a jelikož peníze náležejí pouze spolku, tak z nich ani nic neplyne do kapsy mého otce, který od FIGU dokonce ani nepobírá plat, ačkoliv je pro něj aktivní na plný úvazek. Jediné »privilegium«, které požívá, tkví v tom, že za svůj byt ve Středisku nemusí platit nájem – a budiž zdůrazněno, že o tom musel být přesvědčován vmlouvavými proslovy s vynaložením největší trpělivosti. Dokonce i této vstřícnosti ze strany FIGU se zpočátku vehementně bránil, a teprve když se do věci vložili sami Plejaren a pronesli pádná slova, tak to s nevolí připustil.

Lidé mi často předhazují, že otec a FIGU prodejem knih, fotografií a filmů vydělávají milióny. To je ovšem lež, která vzešla z iniciativy mé penězochtivé matky, jež právě v tyto údajné milióny doufala, když se s otcem rozváděla. Ani otec, ani FIGU si ovšem takovéto obnosy nenaspořili. Otec už vůbec ne, protože ten žije pouze ze svého malého invalidního důchodu, který činí jen několik málo set švýcarských franků měsíčně. S tím si nemůže ani vyskakovat, ani si nahrabávat milióny, což zřejmě každému normálnímu člověku dojde.

Kdyby byly ve hře miliónové částky, o nichž moje matka spřádá fantazie, tak by FIGU jistě nemohlo fungovat jako nevýdělečný spolek, a členové Základní skupiny by určitě nemuseli brát na svá bedra každodenní vícenásobnou zátěž v podobě profesní činnosti a domovních a skupinových prací, aby zajišťovali přežití spolku a jeho finanční zabezpečení. Zrovna oni »světu a realitě odcizení« členové Základní skupiny se musejí den co den zdatně osvědčovat v profesním životě, aby měsíc co měsíc zajišťovali celému Středisku peníze na provozní náklady. To, co otec a členové Základní skupiny na vší veřejnosti odjakživa prohlašovali, je i skutečně pravda: Pouze oni a můj otec nesou svojí práci náklady na správu budov a pozemku. Měsíční příspěvky těchto členů nejsou právě malé, a přesto tomu není tak, jak se rovněž tvrdívá, tedy že musejí mému otci předávat celou svoji mzdu. V podstatě se to moc neliší od normálního vícerozínného domu, v němž musí také každá strana platit svůj nájem, ale rozdíl spočívá pouze v tom, že spolek FIGU se nalézá ve vlastnictví celého společenství a že jeho členové zachovávají

jeho chod svým nájmem. Otec tedy Hinterschmidrüti ani nevlastní, ani mu nepatří spolek, který stojí už dávno na vlastních nohou a zachovává se sám.

Toto jsou fakta, která si může každý prověřit, neboť FIGU ani jeho členové nic nezatajují. Podávají na všechny otázky kdykoliv otevřené informace, a kdo jejich slovům nechce věřit, ten si může ověřit dané skutečnosti na úřadech a ve veřejných institucích.

Ony takzvané zasvěcené vědomosti, které moje matka v tomto ohledu rozšiřuje – jako ty fantazie o psychoteroru a slepé závislosti členů na mém otci, jakož i zmatené historiky o miliónových obnosech a nevázaném životním stylu, který můj otec údajně vedl a ještě stále údajně vede –, vycházejí jediné z jejího chorobného a překrouceného způsobu myšlení, který si přiživuje svými zlými charakterovými vadami, jimž se bez boje odevzdává a s nimiž se na vší veřejnosti naparuje. Z její údajné lásky, kterou mému otci projevuje, a z její »vysoké písně«, kterou dnes falešným jazykem na veřejnosti zpívá, jsem toho sám žel mnoho nezaznamenal, neboť jinak by se přece bývalo vše odehrálo jinak.

Ve vlastní věci

Po tom všem, co jsem v souvislosti se svými rodiči a s FIGU viděl a zažil, jsem po zralé úvaze nemohl jinak, než se odvážit učinit ošemetný krok na veřejnost. Neumím posoudit, jak Vy – milá čtenářko, milý čtenáři – přijmete to, co jsem tu vyprávěl, ale považte prosím, že vše, co jsem rozprostřel před Vaše zraky, odpovídá hořké pravdě, za níž si mohu kdykoliv stát. Nevede mě myšlenka pomstít se mé matce a prezentovat mého otce tak, jako by nikdy nechyboval, ale cítím v sobě povinnost, abych svými líčeními vytvořil malou protiváhu, která by napomohla tomu, aby se obraz, který si lidé dělají o mém otci a který se vinou lhaní a falešného obviňování zcela pokřivil, opět poněkud napřímil.

Lidem, kteří se stavějí proti práci mého otce, bych rád přiblížil, aby se vážně zabývali tematikami, s nimiž k nim můj otec a FIGU přistupují. Pokud by totiž lidé pochopili důležitost poselství, které můj otec dostává od Plejaren, a pokud by se pokoušeli žít podle zákonů a doporučení Tvoření, tak by si také všimli, že by život na naší planetě začal být poněkud snazší a lepší, než býval doposud. Lidé by se měli učit přistupovat k sobě s respektem a s láskou k bližnímu a vzájemně se akceptovat takoví, jací jsou. K tomu také patří, aby si byli nápomocní, místo aby vedli jen sebestředný život. Každý přece z vlastní zkušenosti zná potřebu se někomu svěřit, kolik z nás by bylo již častokrát rádo, kdyby nám při problémech stál po boku nápomocný a nezištný přítel. Tím nechci říci, že by se lidem měly brát jejich problémy, ale dobrá rada nebo nápomocný skutek jsou namísto pro člověka, který odvázně čelí svému životnímu boji. Skutečné přátelství je žel mezi námi lidmi vzácné, a v hloubi svého srdce přece všichni toužíme po životě bez násilí, nenávisti, závidi, žárlivosti, porobování, strachu, poručníkování, teroru a válce atd., a všichni si přejeme totéž, totiž lásku, mír, bezpečí a trochu blahobytu, abychom mohli žít bez starostí.

Žel jsem potřeboval dlouhou dobu, než jsem dospěl k tomuto pochopení, jelikož až do nedávna byly pro mne důležité také jen mé vlastní výhody. Teprve události posledních měsíců mne přiměly k přemýšlení, a poprvé jsem vážně uvažoval o tom, co mi můj otec vysvětloval mezi čtyřma očima. Především jsem v minulých měsících začal vážněji studovat jeho spisy, a tím jsem dospěl k pochopení, že je mojí lidskou povinností změnit svůj život a otevřeně se znát k pravdě. Z toho jsem také načerpal sílu k tomu, abych nechal zaznamenat tento text, s tím úmyslem, abych napomohl prorazit faktům.

Na tomto místě musím zcela jasně konstatovat, že tento malý spis nevznikl ani na přání, ani pod jakýmkoliv nátlakem mého otce nebo FIGU. Můj názor je, že otec toho pro mě a ostatní své děti udělal a i nadále dělá tolik, že je pouze správné a v pořádku, abych tu pro něj pozvedl svůj hlas a postavil se za něj. Po tom, co jsme my jako děti spolužily a viděly, se mi jeví, že je nejvyšší čas, abychom konečně začaly práci mého otce aktivně podporovat, abychom ji v pozdější době do jisté míry i vedly dále. Samozřejmě si nenamlouvám, že mohu kráčet v jeho šlépějích, neboť k tomu mi chybějí jeho vědomosti, jeho porozumění, jeho moudrost a dovednost v oblasti vědomí, ale mohu dělat to, co odpovídá jeho

mysli, totiž usměřňovat svůj život do správných kolejí a být svým postojem, myšlením a konáním příkladem pro ty, kteří hledají s otevřenými očima novou cestu, jež bude dostatečně nosná na to, aby je dovedla do budoucnosti hodné života a člověka – a to je každopádně cesta, jež se zakládá na Učení Tvořivé energie.

Můj otec mi častokrát říkal a vysvětloval věci, které jsem nechtěl ani slyšet, ani chápat, a začasť mi svými pravdami uštedřil nepříjemné poučení. Přesto jsem velmi vděčný za to, že mám takového otce, neboť on mohl ve svém životě nasbírat nekonečně více zkušeností než jakýkoliv jiný člověk, kterého znám. Jeho vědění a moudrost je pro nás, děti, velmi značným pokladem, z něž můžeme na základě jeho rad kdykoliv těžit. On si na základě styků s tisíci lidmi osvojil takovou znalost lidí, jaká nemá obdobu – a zachází s každým člověkem, ať už je kýmkoliv a jedná jakkoliv, vždy s přiměřeným respektem a nutnou vážností. Už jen tento způsob konání je hodný napodobování a staví jej vysoko nad většinu lidí, které jsem poznal a kteří svůj respekt a svoji vážnost rádi udílejí podle svých sympatií, místo aby každého člověka akceptovali jako takového. Kdo se s mým otcem seznámil osobně a kdo s ním má po kratší či delší dobu co do činění, ten o něm nemůže povědět nic zlého nebo negativního, jelikož on nakládá se všemi lidmi stejně dobře.

Ti, kteří o mém otci šíří podlé lži a nepravdy, by v sobě měli příležitostně vyzkoumat, z čeho jejich zášť proti němu a jeho práci skutečně pramení, neboť on jim s jistotou nezpůsobil újmu, stejně jako ani žádným jiným lidem. Ti, kteří ještě nikdy nebyli osobně ve Středisku, a přesto si myslí, že o FIGU a mém otci všechno vědí, a kteří tímto způsobem rozšiřují své lži, by měli pro jednou zvednout svůj zadek a přijít na horu nad Wilou, pokud toho jsou schopni, a měli by se s neutrálním postojem dotazovat členů skupiny a diskutovat s nimi.

Otec jistě není nadčlověk, a já ho ani nechci jako takového líčit, ale měli bychom se alespoň pokusit jej vidět zcela neutrálně takového, jaký je, a měli bychom si přinejmenším velmi vážít jeho snah o blaho vědomí lidstva. Lidi, kteří jeho názory a jeho filozofii nedokážou pochopit ani sdílet, mohu ubezpečit, že se od něj nemají čeho obávat, jelikož mu není nic cizejší než misionářit, a stejně jako on jedná i členové FIGU. A tak se mi zdá, že je pouze správné a poctivé, když od jeho protivníků budu závěrem požadovat, aby ho jednoduše nechali na pokoji, neboť on přece jejich pokoj také neruší.

Nápad a koncept: Methusalem Meier

Provedení: Bernadette Brandová

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2024 (německy), 2024 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org